XXXV. ÉVFOLYAM, 24. SZÁM
Ára: 2,80 Ft
1979. JÚNIUS 14.

Ludas Matyi

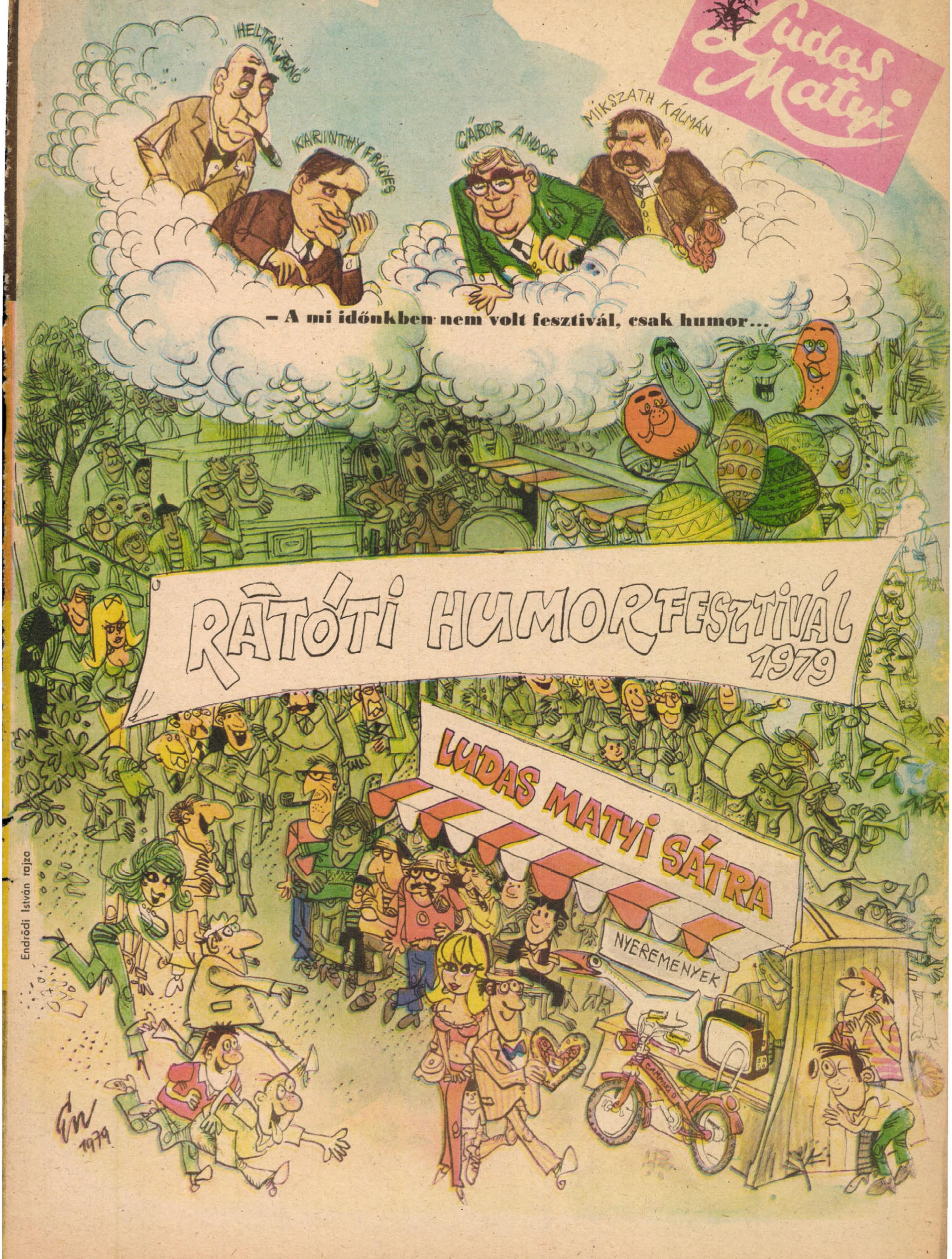
„HELTAI JENŐ"
KARINTHY FRIGYES
GÁBOR ANDOR
MIKSZÁTH KÁLMÁN
RÁTÓTI HUMORFESZTIVÁL 1979
LUDAS MATYI SÁTRA
NYEREMENYEK
CAMPING D

– A mi időnkben nem volt fesztivál, csak humor...

Endrődi István rajza

Túró Rudi csapdája

„A gyermekévre való tekintettel hamarosan lesz elegendő Túró Rudi az üzletekben" – ezt a Hétfői Hírekben olvastam. És bár Túró Rudival csak felületes ismeretségben vagyok, a bejelentés elgondolkodtatott. Tehát, azért lesz elegendő, mert gyermekév van. Nem azért, mert fejlesztik a mátészalkai túróüzemet (ez is kiderül a tudósításból), és a második félévben már a jelenlegi mennyiség többszörösét adja. Ha azonban ez mégis közrejátszik abban, hogy lesz elég Túró Rudi, akkor ez a nálunk megszokott nagyfokú előrelátásra, gondos tervezésre vall: már esztendőkkel ezelőtt felmérték, hogy a gyermekévre sok Túró Rudi kell és gyorsan megtervezték a beruházást, hamar pénzt, embert szereztek a kivitelezéshez, hogy legalább a gyermekév második felében legyen elegendő Túró Rudi. Node, ha az üzem folyamatosan termel, jövőre is lesz elegendő Túró Rudi, pedig akkor már túl leszünk a gyermekéven. Lehet, hogy csak egy hangzatos szólam csapdájába estem? Nem arról van-e szó egyszerűen, hogy azért lesz elegendő Túró Rudi, mert most fejeződik be a gyermekévtől függetlenül megtervezett bővítés? Hogy határidőre-e, hogy a tervezett költséggel-e, azt nem tudom. Csak azt, hogy „átpolitizálva": a gyermekévre való tekintettel . . . Hát, ha ilyen könnyű, csak rácsapok a politikai varázspálcával és hipp-hopp: az Urbanisztikai Világnapra tekintettel, lesz elegendő kitatarozott lakóház és kijavított lakás a városokban. A Takarékossági Évre tekintettel, takarékoskodni fogunk még a közcélú pénzekkel is és ha holnap halnap, akkor hal is lesz. Mert a hal még a Túró Rudin is túltesz! Egy MTI hír nemrég számadatokkal alátámasztva közölte, hogy **„a halászati tsz-ek az elmúlt évben rekordtermést értek el".** A rekordévre való tekintettel viszont a boltokban hosszú idő óta alig van hal. (Egy felirat a Rákóczi téri csarnokból: „Elnézést, élő hal nincs és nem is tudjuk, mikor lesz".) Csak nagyritkán látni pontyot – de erre is van magyarázat: **„Egy részüket még a vízben megeszik a harcsák"** – nyilatkozta az illetékes, azt is közölve, hogy **„a harcsa-program szépen alakul".** De hát harcsát se kapni az utóbbi időben. Vajon ki, vagy mi eszi meg a harcsát? És főként: kik eszik meg a hangzatos bejelentéseket, híreket?

Földi Iván

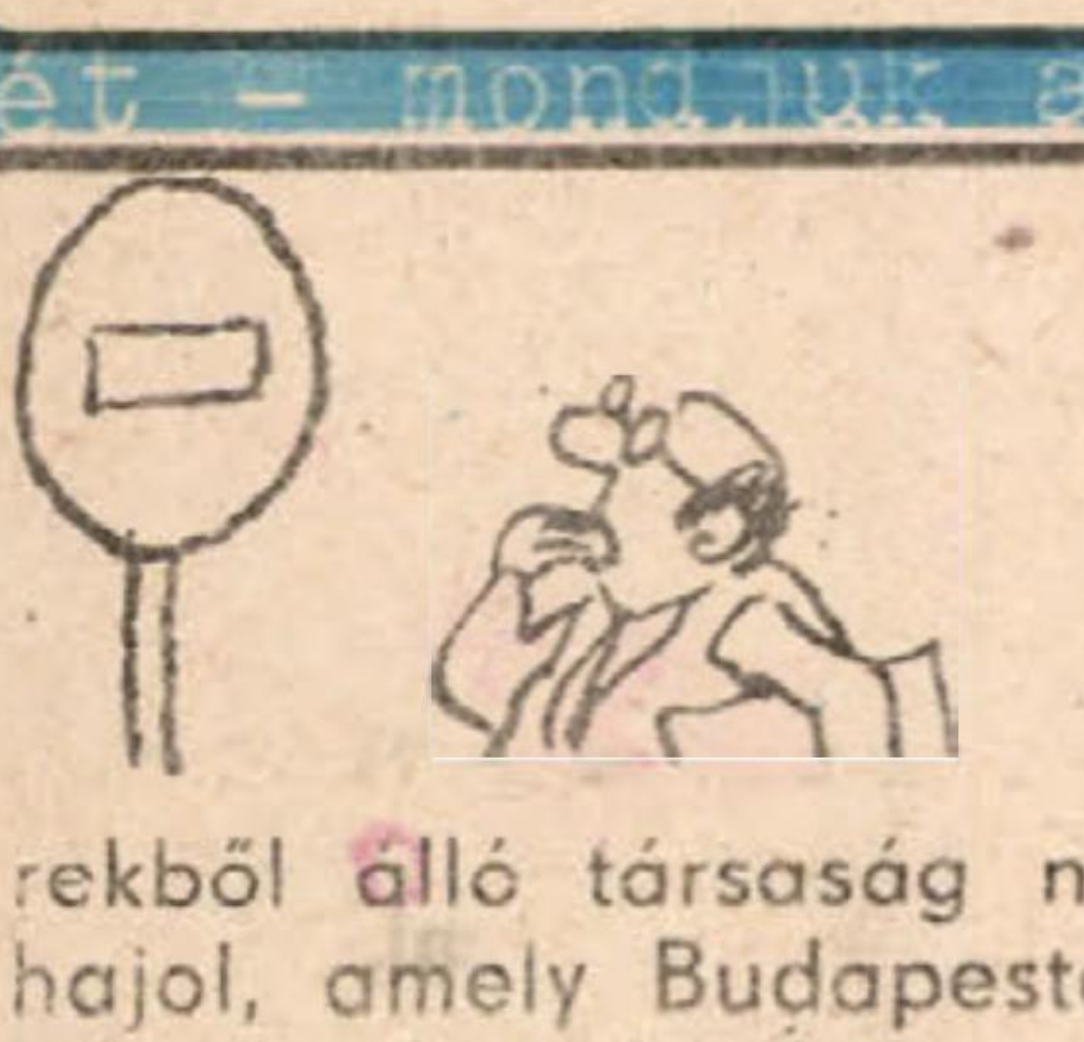

Lelkes gárda

Van valahol Magyarországon egy lelkes kis gárda. Ez a lelkes és értelmes emberekből álló társaság naponta összegyűlik és egy terepasztal fölé hajol, amely Budapestet ábrázolja. Mellettük monitor és számítógép-display kijelzői csillognak. A telefon szinte szünet nélkül csöng, futnak be a jelentések az utak helyzetéről.

– Az Erzsébet-hídon még át lehet menni – jelenti egy izgatott férfihang. De a csoport nem esik pánikba. Gyorsan megvizsgálják, hogy mi okozza a bajt, aztán intézkednek.

Ők találták ki azt, hogy a főútvonalakon csak egyenesen lehet haladni, mert így a forgalom gyorsabb és biztonságosabb. Ők, persze, nagyon jól tudják, hogy akinek be kéne kanyarodni, az így kilométeres kerülőket tesz a szűk és zsúfolt mellékutcákban. Ezért is látják el ezeket a mellékutcákat ravasz táblákkal. Klasszikusnak minősülő trükkjük, hogy három egyirányú utcácska egy negyedikbe torkollik. Az is jópofa, amikor álsávokat festenek fel, amikor a gyalogos aluljárót rossz helyre építik, amikor összehangolják a piros hullámot a közlekedési lámpáknál, vagy amikor kijelölik a parkolókat. Egyik legszebb alkotásuk a Rókus kórház mellett látható. Ezen a részen sikerült kora reggeltől késő estig állandósítani a csúcsforgalmat néhány jó ötlettel. Amikor a napokban egy mentőautó negyedóra alatt tett itt meg húszméternyi utat, a lelkes kis csoport pezsgőt bontott.

Persze, vannak kételkedők. Azt mondják, hogy én hallucinálok, és nincs is ilyen csoport. Sőt, éppen ellenkezőleg, rosszul szervezik a budapesti közlekedést. De én nem hiszek nekik. Most, hogy leírtam a gyanúmat, megkönnyebbültem. Megyek és elviszem a szerkesztőségbe, hogy a nyilvánosság elé tárjam. Sietek.

1976. január 5.

Tótisz András

Kedves Tótisz elvtárs!

Cikkecskéje, amellyel 1979 júniusában érkezett meg szerkesztőségünkbe, időközben elvesztette aktualitását, így hát nem közölhetjük. Fővárosunk közlekedése azóta – mint ön is tapasztalhatja – teljesen megjavult, s oly tökéletes, hogy abban semmi bírálni-, kivetni valót nem találhatunk.

A szerkesztő

Tyúkok és vadászok

Hollandiából kaptunk levelet, ott élő olvasónk „panaszolja": A Ludas fokozottan átalakul panaszirodává, panaszlappá. Az ilyen tematikájú anyag minden irodalmi színvonalat, szellemességet nélkülöz. A „problémák" túlnyomó többsége inkább demagóg indítékú, mintsem valóságos. Akinek van némi tapasztalata a világkereskedelem menetében, az pontosan tudja, hogy pl. a pótalkatrészek területén egyszerűen nevetségesen hat a kifogások tömege . . .

Saint-Exupéry kis hercege mesél a rókának arról a távoli bolygóról, ahonnan jött, s ahol őt egy kis virág megszelídítette. A róka érdeklődik: vannak-e azon a bolygón vadászok? Nincsenek. A róka felvillanyozódik: és tyúkok vannak-e? Nincsenek. A róka lehorgad: semmi sem tökéletes.

Mások a szokások, a hagyományok mindenütt.

Szívvel vállalt feladatunk: a társadalom jó közérzetének kialakításában segédkezni. Ezért mókázunk, mulattatunk, fricskázunk – s veszekszünk is olykor.

Egy példázat a közérzetről. Balatongyörökön jártam, a bányászüdülőben. Az épület mutatós, a kertje gondozott, megelevenedett anziksz-kártya az egész. A koszt kitűnő, az étterem légkondicionált. De nem tudtam élvezni a kert pompáját, az étkek jó ízét, a friss légáramot – mert közben ettek a szúnyogok.

Higgye el, kedves távoli olvasónk, itt a szerkesztőségben csupa bátor hadfi ül, lelkében mind oroszlánvadász. Ám errefelé ritkák az oroszlánok. Gyakrabban találkozunk szúnyoggal, csótánnyal, léggyel. A légy pedig pimasz: orrunkra száll, levesünkbe hull. Űzni, hajtani, hessegetni kell hát. (Agyonütni? Az is jó.)

A Ludas hagyományai közé tartozik, hogy hasábjai nyitva álljanak az olvasók panasza előtt, még akkor is, ha olykor-olykor csak szúnyogcsípésről van szó. Bocsássuk meg a világkereskedelem menetében járatlan olvasónak, hogy nem kapván kályhacsövet, mákdarálót, vagy kávéfőzőt, arra gyanakszik, hogy rosszul szervezte meg valaki nálunk ezeknek a cikkeknek a gyártását, elosztását.

A panaszirodákat egyébként meg lehet szüntetni – a panaszok attól még megmaradnak. De ha a panaszok okát próbáljuk megszüntetni – akkor az irodák lehúzhatják a rolót.

Tisztes szándékú, tisztességes hangú levelét köszönjük, már azért is, mert alkalmunk nyílt elmondani egy számunkra fontosnak vélt témáról a véleményünket. Tudom, Saint-Exupéryre itt nem is volt nagy szükség, csak azért citáltam őt, hogy legalább az irodalmi színvonalat ne nélkülözzük. Hogy menynyire sikerült ez a magyarázkodás, magam sem tudom. De hát semmi sem tökéletes. Megmondta ezt már a róka is.

Radványi Barna

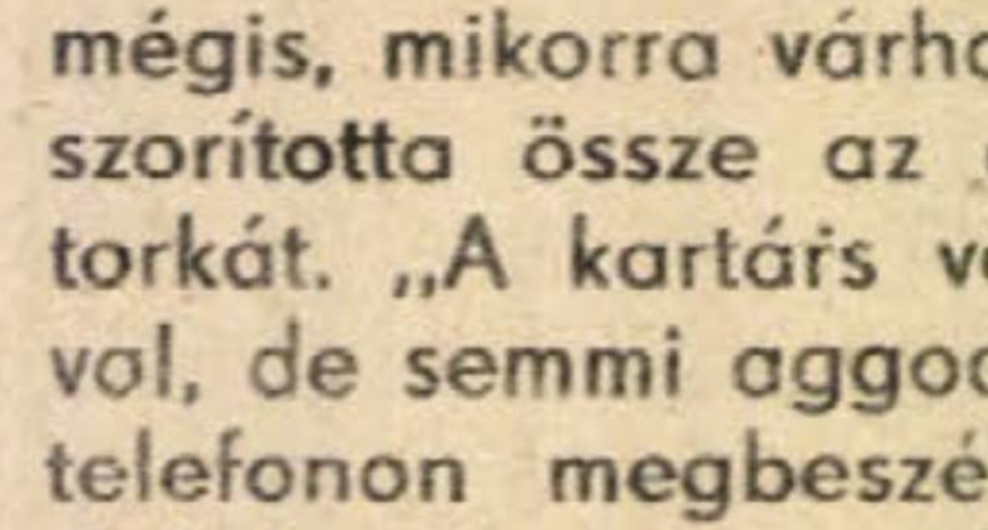

Hol volt a kartárs?

Egy ismerősöm vett egy „Bonanza" garnitúrát. Az asztalt a négy székkel elhelyezte az étkezőben. Telt-múlt az idő, amikor egyik este az egyik vacsoravendég alatt összerogyott a szék. A facsavarok rövidek voltak, a ragasztó nem tartott tovább. A bútor még garanciális volt, így hát telefon a Bútoripari Garanciális Központnak, ahol annak rendje-módja szerint felvették a szükséges adatokat és közölték: értesítést küldenek a szemlézö szakember jövetelének idejéről. Ez hetek múltán meg is érkezett és a kitűzött napon a háziak egyike szabadságot vett ki, mert a szakember érkezését egész napban jelölték meg.

Az adott napon teltek az órák és jóval délidő után, inkább kora délután, megkísérelték a küldő helyre egy telefont: mégis, mikorra várható a szakember? A választól a döbbenet szorította össze az addig csak kissé türelmetlenül várakozó torkát. „A kartárs véletlenül a másnapi lapokat vitte magával, de semmi aggodalomra nincs ok, az új időpontot holnap telefonon megbeszéli önökkel" – és mint aki jól végezte dolgát: letette a telefont.

Vajon mikor vette észre a kartárs fatális tévedését? Hogyhogy nem tűnt fel, hogy a címeken feltehetően senki nem volt otthon, mert ha valaki mégis ajtót nyitott, csak megmondja: „mi holnapra vártuk". Tehát, hol volt a kartárs reggeltől estig? Miért nem tudott visszamenni, tévedését korrigálni és az érvényes címjegyzéket magával vinni? Egyáltalán, milyen munkarend és fegyelem lehet a garanciális központban, ha így dolgoznak az ellenőrök? Ki az, aki értük vállal garanciát?

Aki a válaszokat tudja, adja meg. Csak azt ne akarja, hogy otthon várjam, mert annyi szabadságom nincs!

Fellegi Tamás

LÁZADÁS

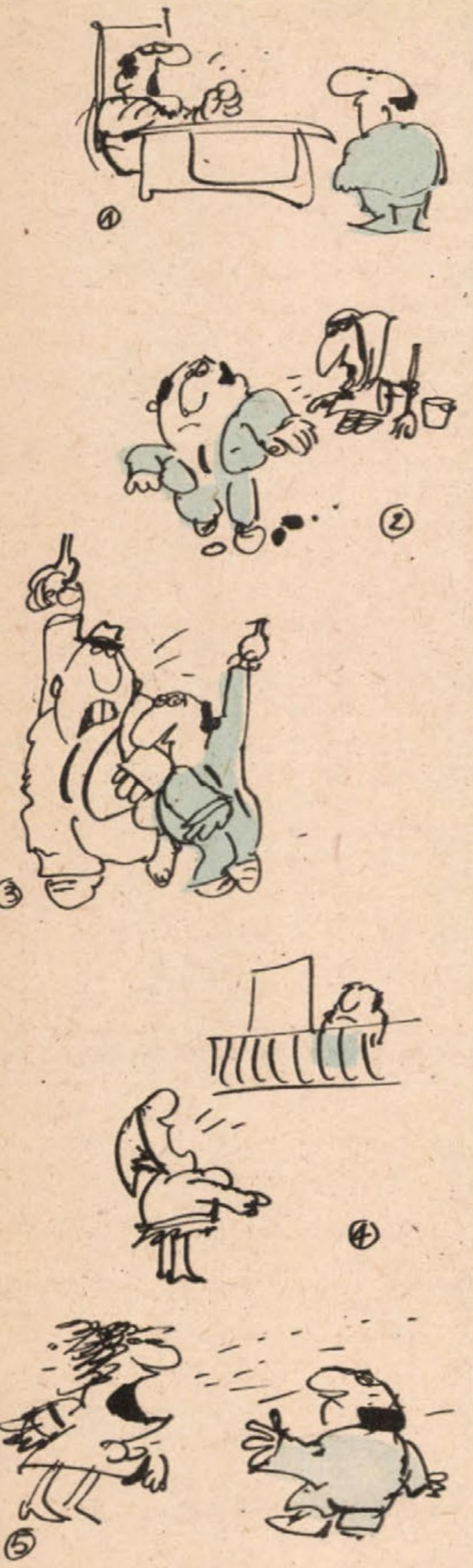

RODÉZIAI KARIATIDÁK

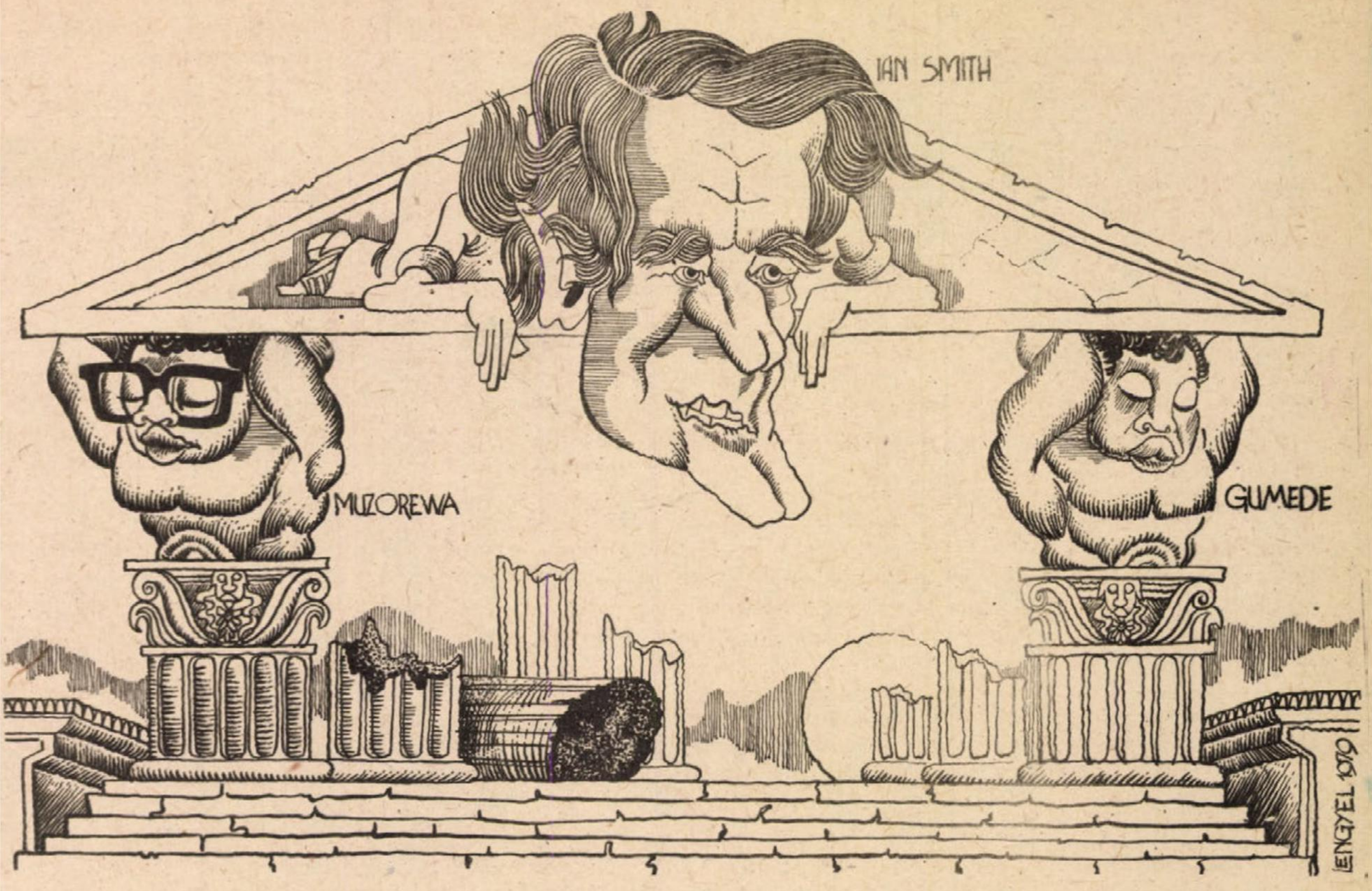

Felszállott a páva...

— Olvastad pajtás?

— Olvastam, de nem helyeslem.

— Most másról van szó. A Fővárosi Tanács megtárgyalta az emeletráépítéseket, meg a tetőtérbeépítéseket. Könnyítette az eljárást: ezentúl egyszerűsödik a rá- és beépítési hercehurca.

— Ettől lódultam meg én is. Keresek egy szabad tetőt.

— Én meg egy üres padlás után kajtatok.

— Találtál már valamit, pajtás?

— A Parlament kupolájára gondoltam, szépen ellaknék ott, még az anyósommal is megférnék. Ha nagyon zajonganak az ülésteremben, csak lekopogném a partvissal. De nem megy a dolog, valószínűleg a lakástalan képviselők pályáznak a kupolára.

— Gondolod, hogy van olyan képviselő, akinek nincs lakása?

— Biztos vagyok benne, hiszen az országgyűlés a magyar nép minden rétegét képviseli. Tehát a képviselők között van társbérlő, albérlő, sőt ágybérlő is. No mindegy, hát te hogy állsz, pajtás?

— A Hiltonra akarok ráépíteni. A lakbérem is növelné a szálloda bevételét. De az igazgató ellenzi.

— A családdal mi arra gondoltunk, hogy befedjük a Népstadiont, olyan csúnya nagy luk van a tetején. Ha ráhúznánk egy sapkát, mennyi lakás elférne azon. Persze a pályát is be lehetne építeni: jól mutatna egy pár társasház a tizenegyes pont körül.

— A Bazilika sem lenne rossz. A kupolában elférne egy albérlők háza. De hát a jó viszony nem engedi.

— Az irdatlan magas Váci úti SZOT székház tetejére pedig nyugdíjasok házát telepíthetnének, vagy öregek napközi otthonát.

— Az öregek könnyen lepotyoghatnának olyan magasról.

— Kevesebb nyugdíjat kellene emelni.

— Mit szólnál a Halászbástya szellős tornyocskáihoz? Egy minigarzon beférne.

— A Mátyás-templom tornya sem rossz, csak egy kicsit keskeny.

— Annyi baj legyen, majd állva alszik az a finnyás lakó.

— És a víztornyok!? Az újpesti partizánok megmentették a víztornyot a felrobbantástól, most meg nem használják semmire. Oda egy veteránotthon költözhetne.

— A mi házunkban még üres a padlás. De az újonnan választott lakóbizottsági elnök nem enged senkit beköltözni. Pedig a pincében már laknak, a mosókonyhában már laknak, a napokban már az óvóhelyet is kiadta az IKV.

— Miért épp most?

— Olvasták, hogy végre aláírják a SALT-kettőt.

— A Szabadság-hegyi adótorony tetejéhez mit szólnál?

— Állítólag zajos a padlása, meg a tévékép is állandóan futna.

— És a Nyugati pályaudvar tetőszerkezete? Úgyis éppen most hozzák helyre. Legalább egy-két vasutas szolgálati lakást felpréselhetnének a plafonra.

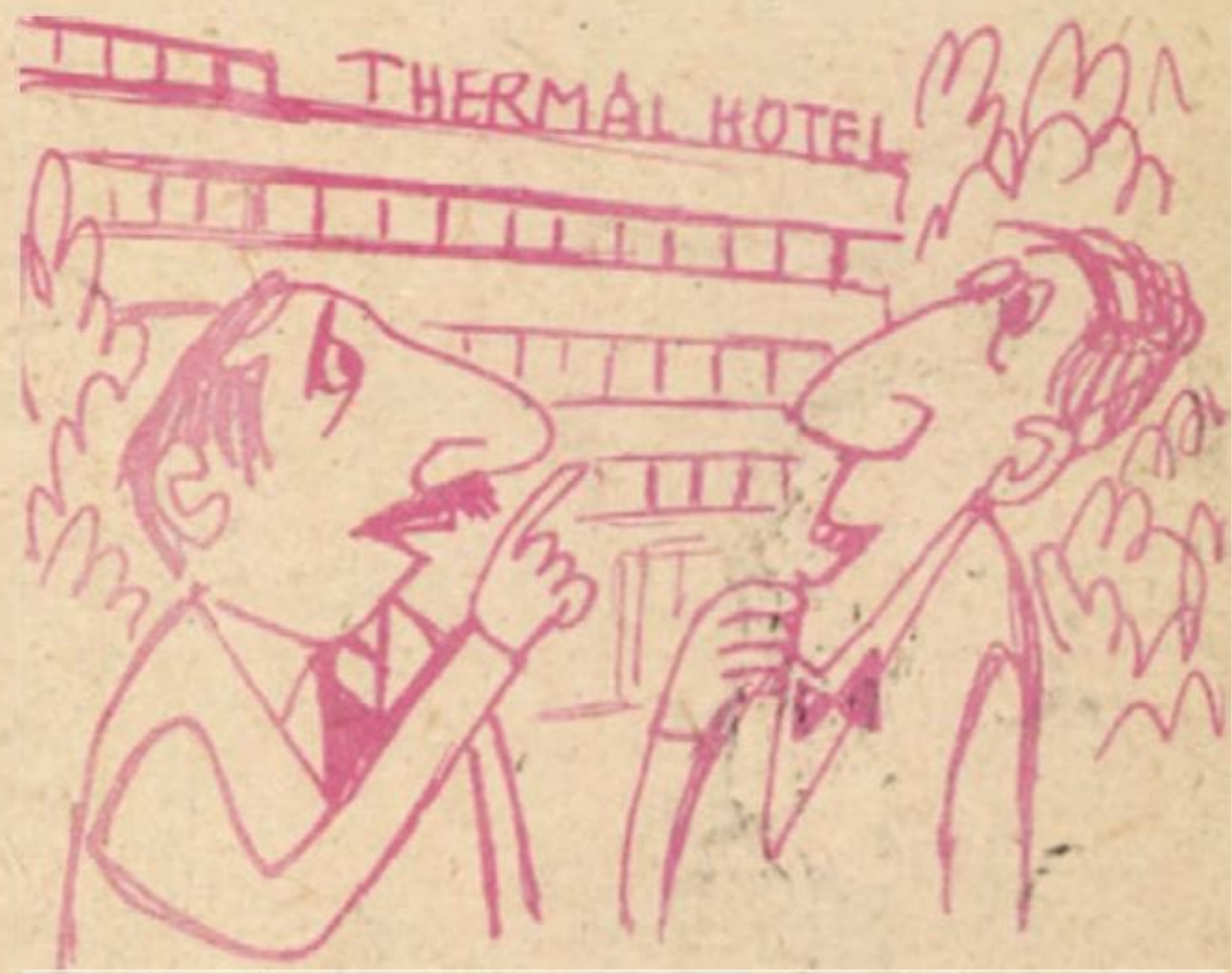

— Mit érek én azzal, nem vagyok én vasutas. Viszont a Margitszigeten szép telket néztem ki magamnak.

— A szigeten nem lehet építeni, pajtás!

— Hogyhogy? Hát a Thermál?

— Ott dollár a lakbér.

— Ha adnának egy tanácsi lakást, vállalnám, hogy dollárban fizetem a lakbért. Mennyibe kerülne az havonta? Tíz dollár? Azt beszerzem a feketepiacon. Nekem is megérné, az államnak is megérné.

— Akkor javasold az IKV-nak.

— Inkább úgy teszek, mint az a fényes, büszke páva: felszállok a fővárosi tanácsházra. Ott rakok fészket magamnak. Az új rendelkezések szerint biztosan támogatnak.

Majláth László

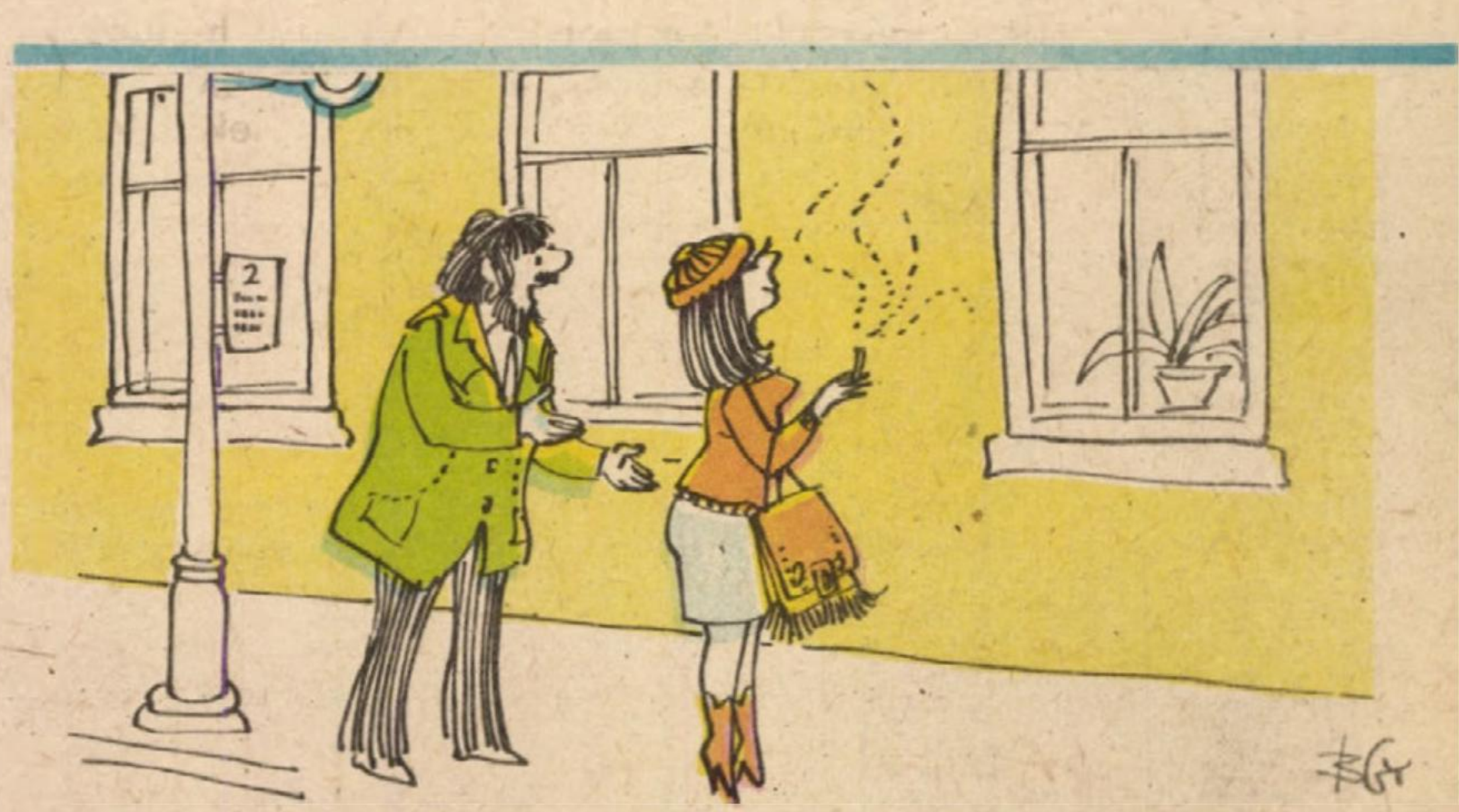

– Legalább az új személyi számát árulja el!

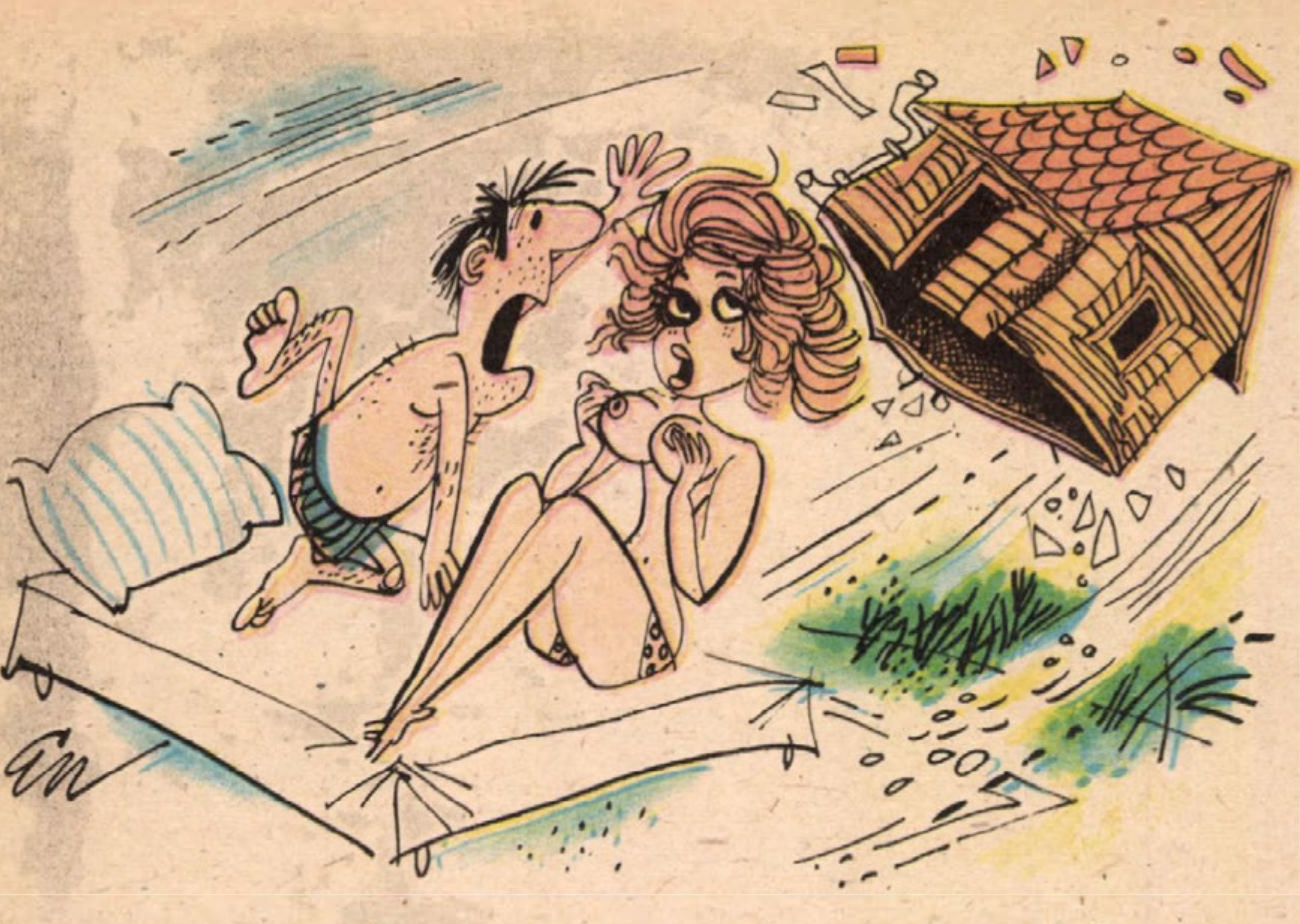

– A házat kellett volna lehorgonyozni, nem a vitorlást!...

OLAJFA

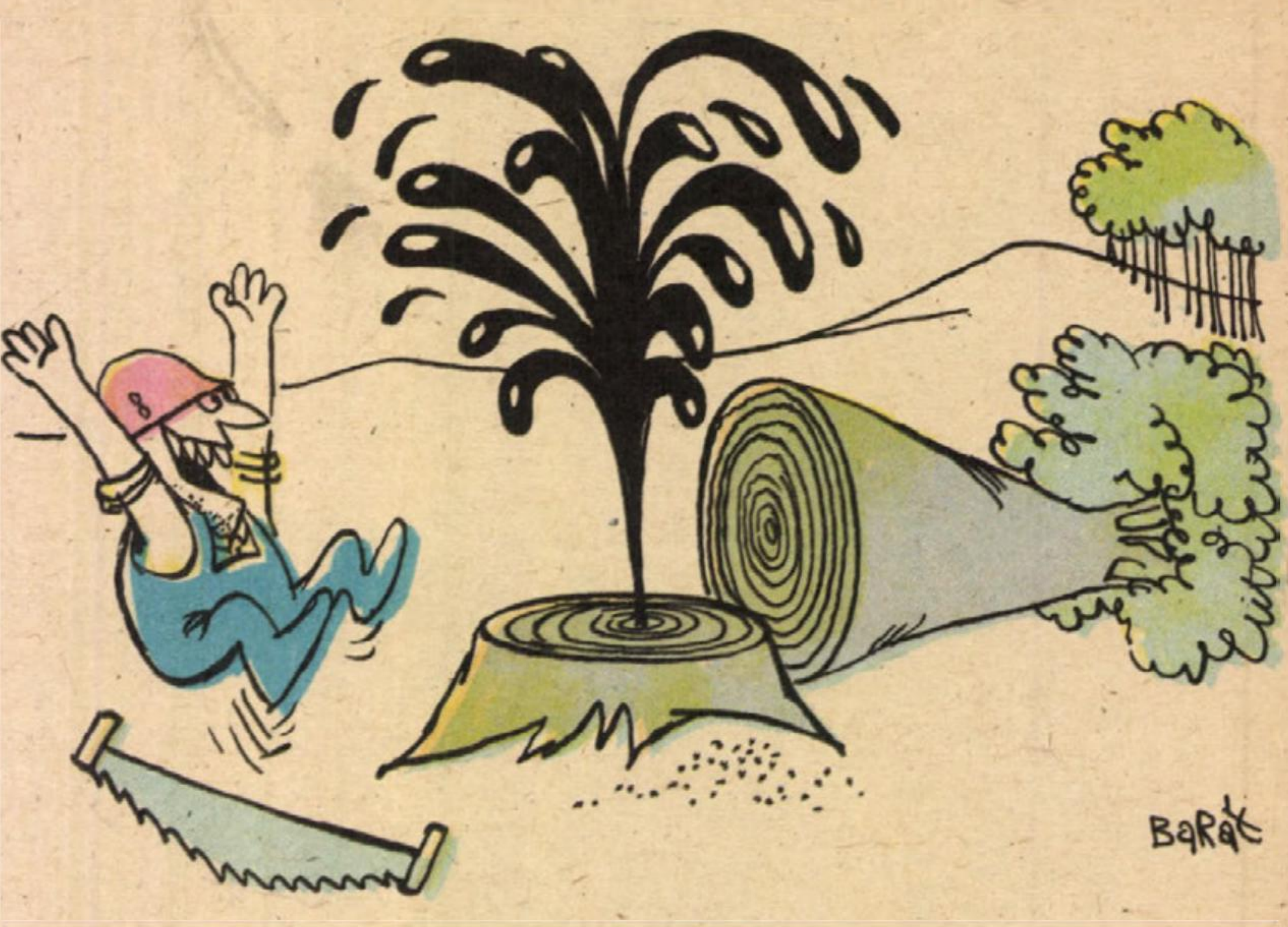

Levélváltás az energiapazarlásról

Kedves Szerkesztő úr!

Egy rádióadással kapcsolatban két szaktársam minduntalan azon vitatkozik: energiahordozókban közepes, vagy szegény ország vagyunk-e? Egyikük szerint közepes szinten állunk [illegible] olajunk, földgá[illegible]nk, de ez nem elég [illegible]ozatalra szorulunk [illegible] sikuk ugyanezé[illegible] szegény országok közé so[illegible] hazánkat. Kíváncsi v[illegible] az ön véleményére, [illegible]szen az egész világon napirendre került az energiaválság és az energiahordozó anyagok ügye. Nem gondolja, hogy nálunk is többet kellene tenni az energiapazarlás ellen?

Kedves Olvasónk!

Szerintem, a mi szép országunk ebben sem nem közepes, sem nem szegény, hanem kifejezetten gazdag. Tessék csak arra a kiapadhatatlan belső energiára gondolni, amit folytonfolyvást csak pazarolunk: az ön szaktársa is például mindennap rengeteg energiát pazarol el a munkaidejéből csupáncsak azzal a vitával, hogy közepesek vagyunk-e vagy szegények. Ha, teszem fel, nem rabolna el olyan sok időt az örökös vitatkozás, akkor talán — energiatartalékaink szerény bizonyítékaként — napi két glészhabnival többet termelnének és nyilvánvalóan jobb minőségben. Mert erre is volna idejük odafigyelni.

A közérthetőség kedvéért a továbbiakban is csak az unalomig ismert példákkal érvelek, kockáztatva azt, hogy nem mondok semmi újat, és csupán az energiapazarlás bizonyos rejtett oldalára hívom fel a figyelmet.

Mindennapos eset például, az ügyfélnek tett ígéret, hogy másnap kijönnek — vagy kimennek — a javítást elvégezni. Az ügyfél kivesz arra a bizonyos napra szabadságot, de otthon hiába vár. Elmarad a javítás, mert a szerelők nem jöttek és elmarad az ügyfél munkahelyén is a munka, sőt az értesítés nélkül másnap „kiszállt” szerelők munkája is elmarad, mivel az ügyfélnek fogalma sincs arról, hogy neki emiatt másnap otthon kellett volna maradnia. Annyi energia megy ezzel veszendőbe, hogy — megfelelően átszámítva — legalább öt glészhabnival károsodik a népgazdaság.

E pazarlással kapcsolatos témánál jó alkalomnak kínálkozik kiszámítani, hogy vajon mennyi idő- és energiavesztesége van a nagyérdemű vásárlóközönségnek, amikor a közértben *nem* csúcsforgalmi időben éppen úgy kénytelen sorba állni a pénztárnál, mintha a legnagyobb csúcsforgalom volna? Ugyanis csak két pénztár működik, a másik három, amely még résztvehetne az üzlet életében, üresen tátong és belőlük egy-egy csak akkor lép be a forgalomba, amikor már a türelmetlenkedő és morgolódó vevők sora meghaladta a csúcsforgalmi időben elviselhetetlen sorbaállási normát. **Tessék összeadni a kényszerűségből (és feleslegesen) 80—100 vevőnek ekként elpazarolt idejét és energiáját! Legalább egy tucatra való glészhabni kitelne belőle, nem számítva a palástolt és elfojtott, de kirobbanásra mindenkor kész belső energiát.**

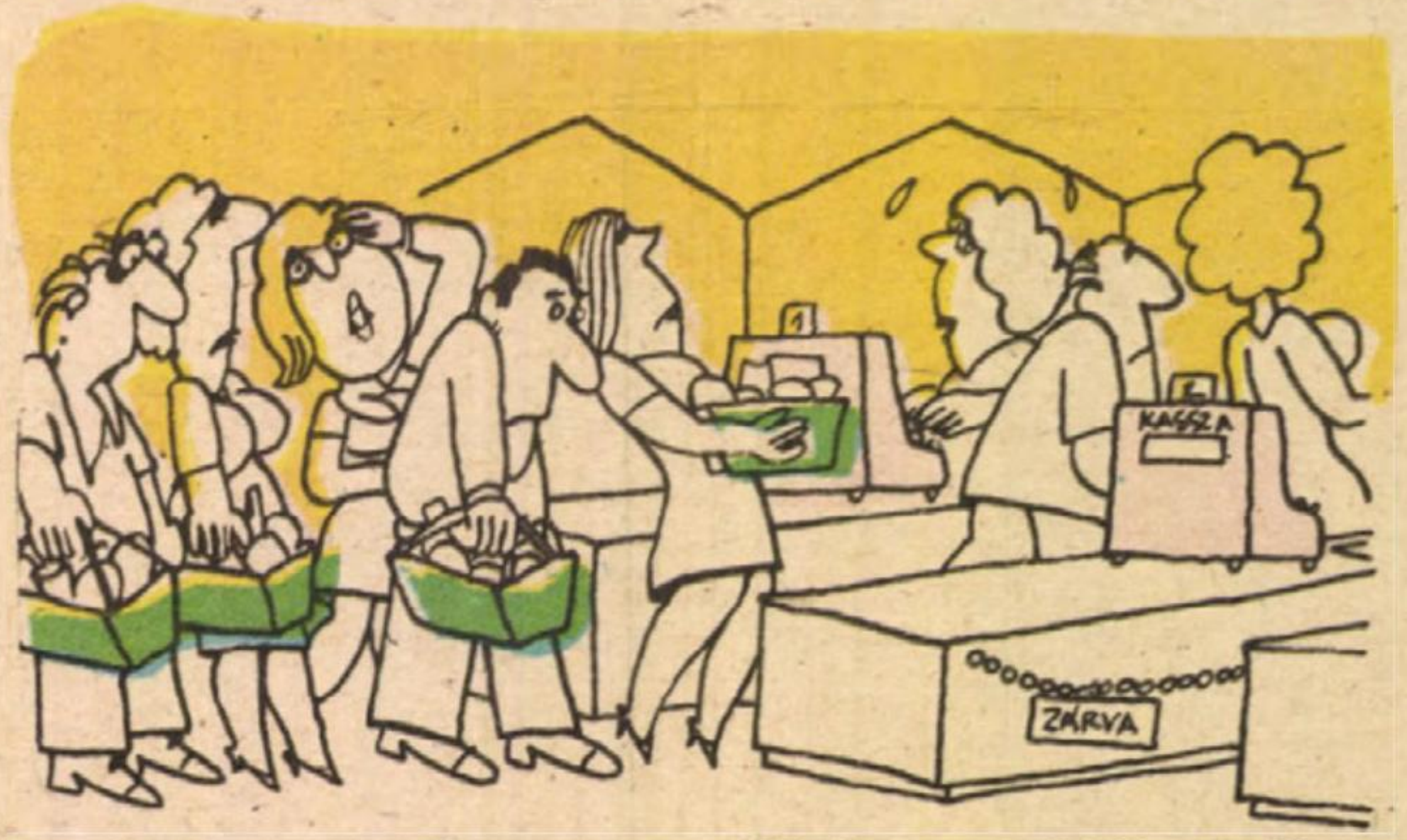

Végtelen sorát tudnám említeni az ilyenféle aprócseprő energiapazarlásnak, de minek? Kommunikációs eszközeink nem mulasztották el őket szellőztetni. Akár többször is. Én glészhabniban csupán azért számoltam, hogy közös nevezőre hozzam az energiahordozókat és ne bántsam meg se az ipart, se a kereskedelmet, egyben olyan árucikkel példálózzam, amely a legideálisabb hiánycikk lehetne. De a hiánycikktémába már nem kezdek, mert az ezek keresésére pazarolt energiát már képtelen lennék glészhabniban kifejezni.

Egyébként is, miután kellőképpen kifejtettem, hogy energiahordozókban, miért vagyunk kifejezetten gazdag ország, most már csak azt kellene elérni, hogy tudományosan kimutatható legyen a napi apró bosszúságok és az energiapazarlás közötti összefüggés. És hogy milliókban, illetve milliárdokban kifejezve, mennyibe kerül ez a népgazdaságnak?

Földes György

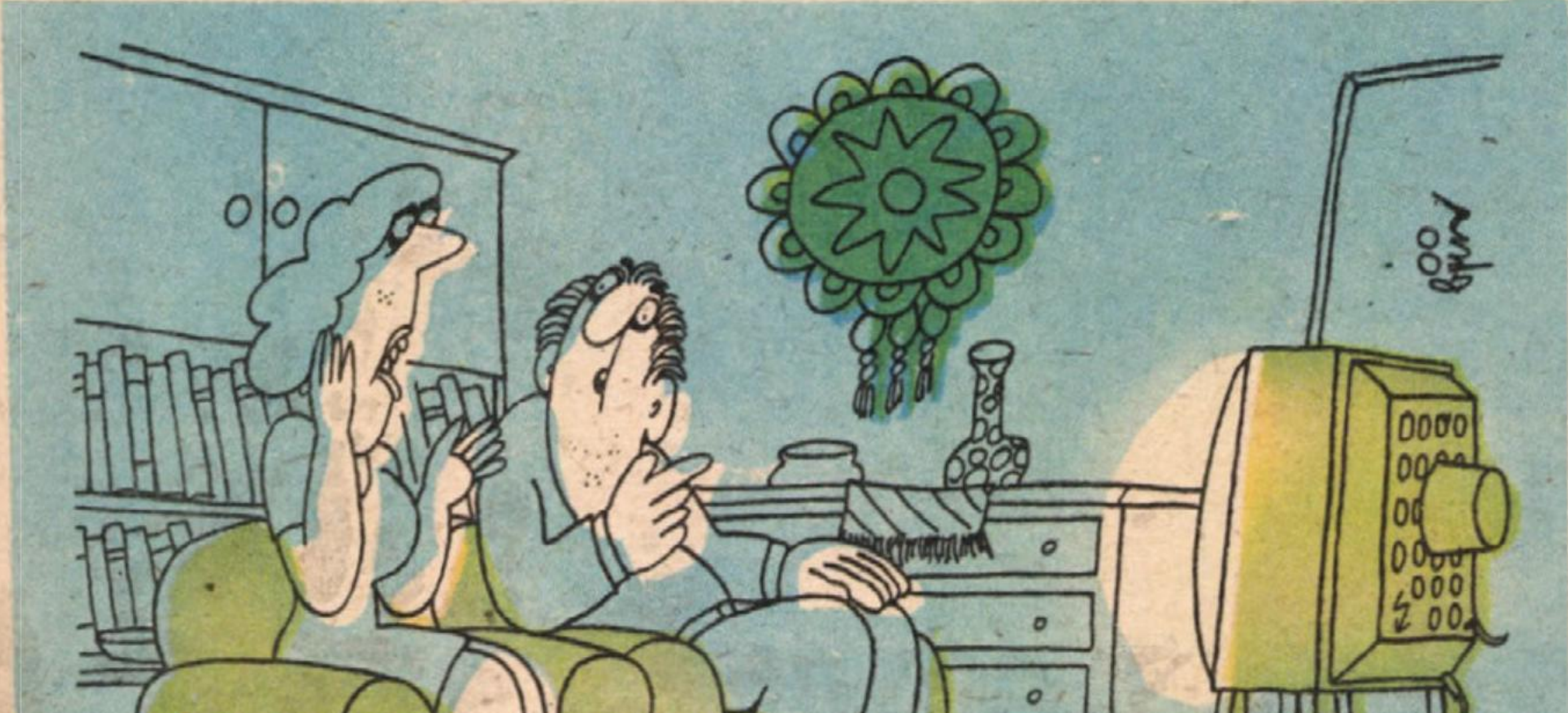

– Ne zavard össze a dolgokat, fiam! Azt egy másik napon, más sorozatban, más epizódban láttuk!

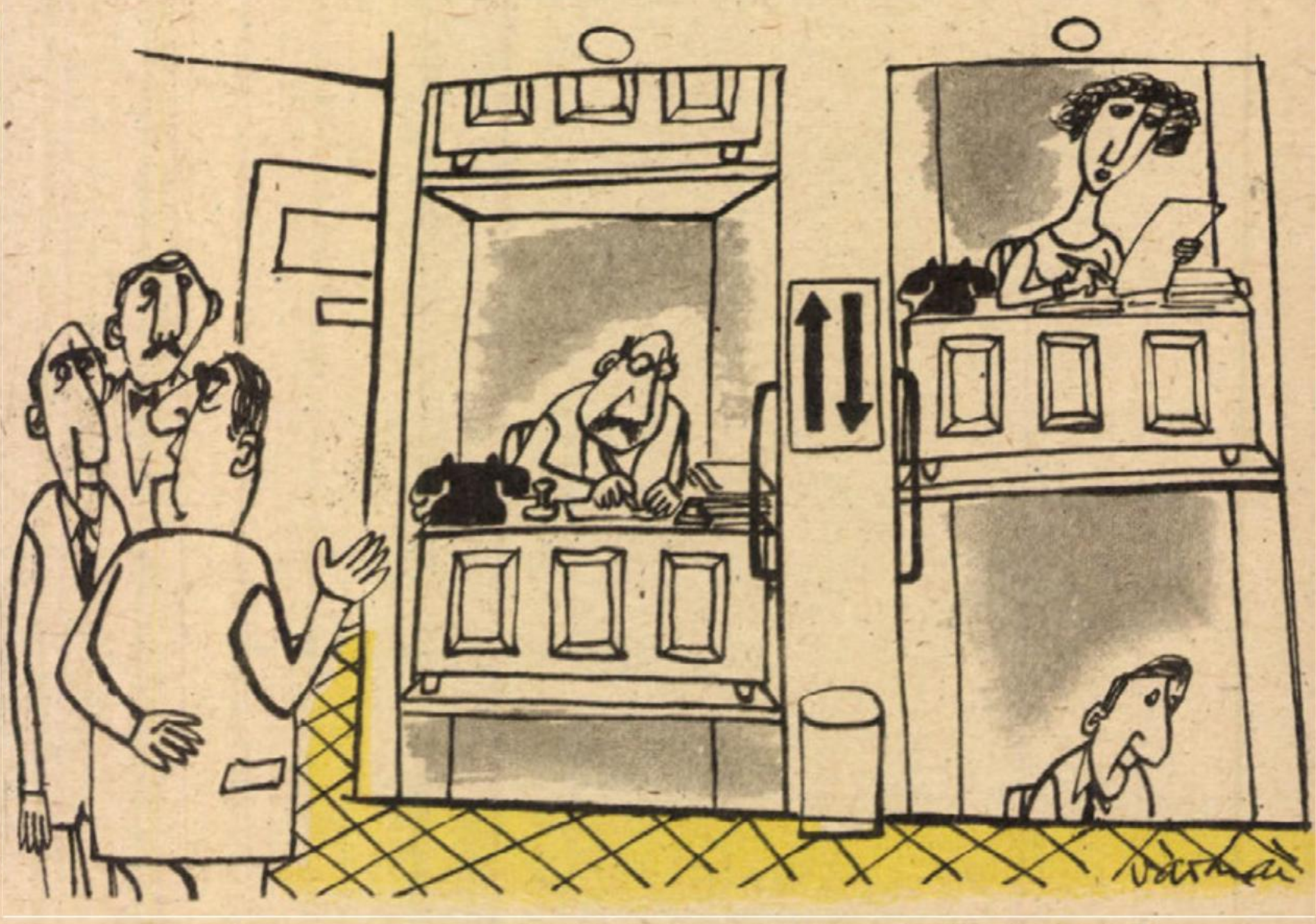

– Nincs maguknál az adminisztráció kicsit túlméretezve?

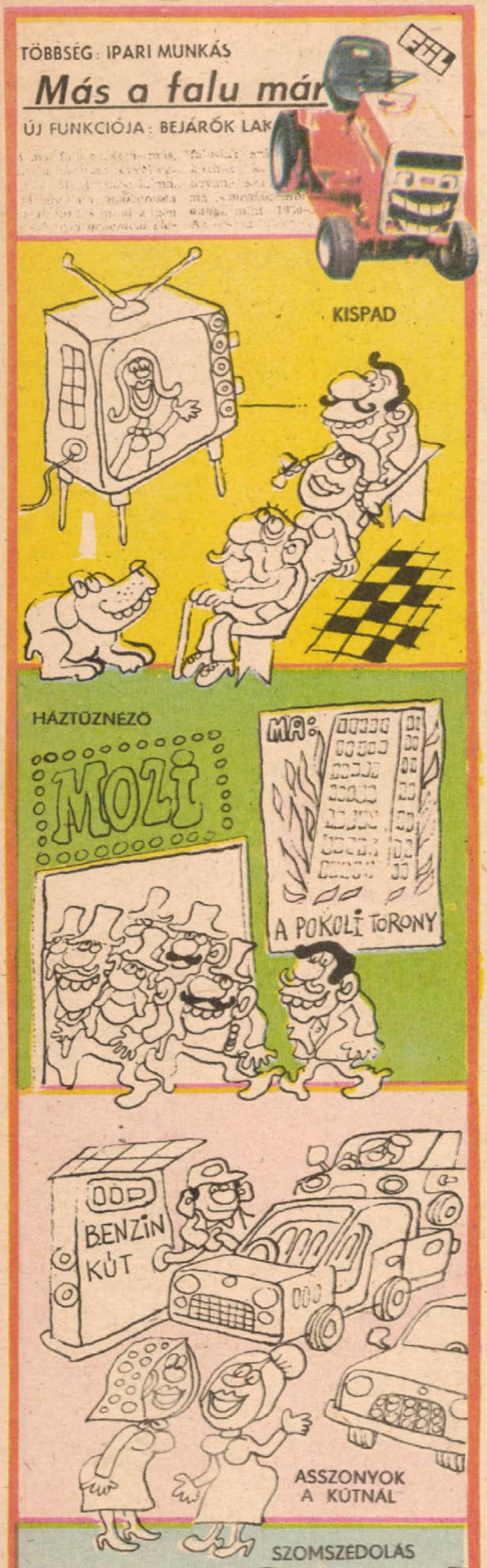

Fülöp György rajzai

KIVÁLÓ MUNKAERŐ

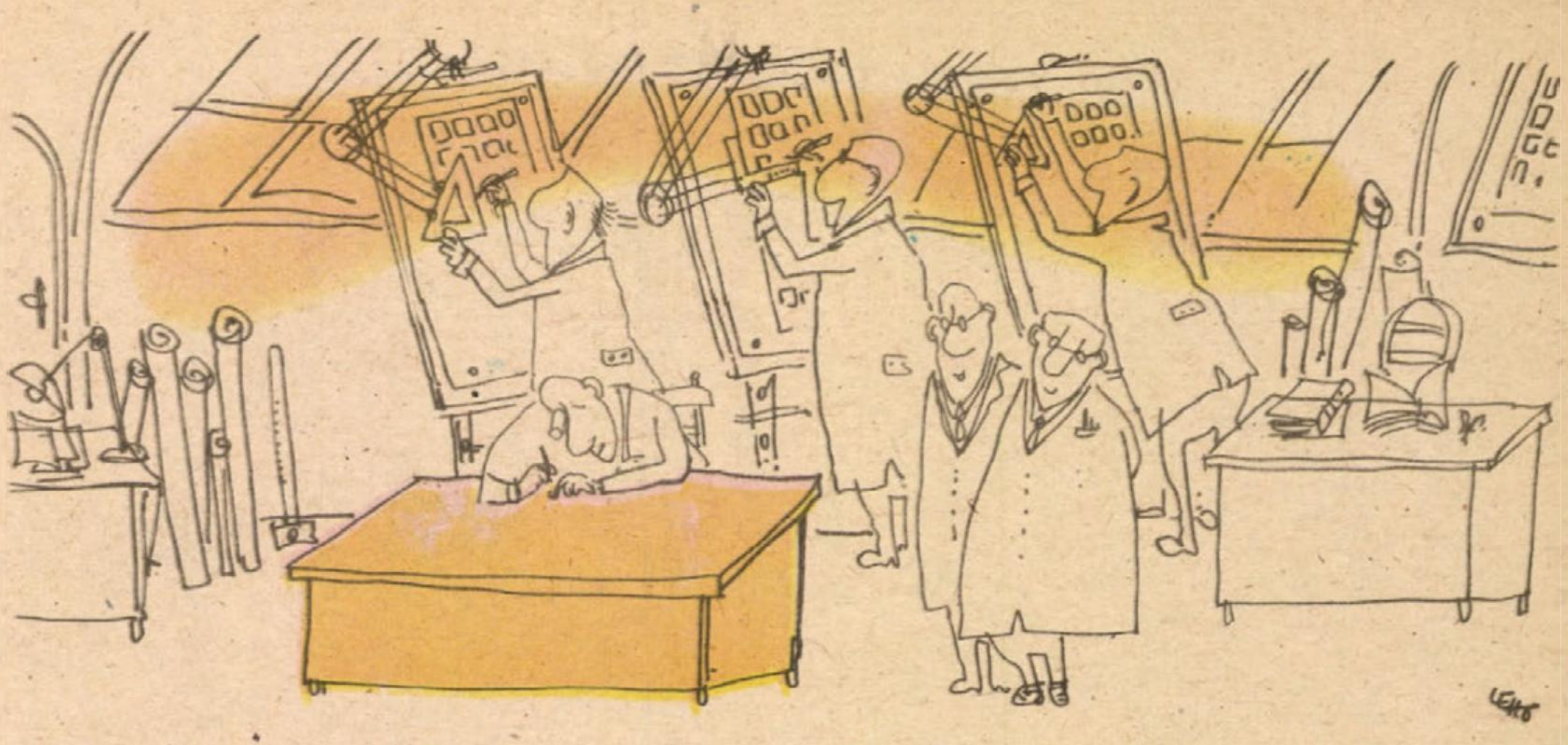

– Fantasztikus! Egy cseresznyemagra rá tud rajzolni egy másfél szobás lakótelepi lakást!

Burleszk

Úgy hallom, a Rátóti Fesztiválon humorelméleti palávert is tartanak. Attól félek, ott is arra jutnak, hogy a burleszk divatjamúlt műfaj, amelynek semmi köze csupaész napjaink valóságához. Kár lenne, ha ilyen vélemény hangoznék el, mert én abban a pillanatban olyan heveny vihogásra fakadnék, mintha habostortát vágtak volna legkedvesebb kollégám fejéhez, és az ilyesmi nagymértékben veszélyezteti egy szümpozion komolyságát.

A következő sztorit az élet (Élet?) alkotta remekbe, de tessék ám jól figyelni, mert minden szó fenemód fontos.

Szóval a biztosító egyik kerületi fiókjának főnöke azt mondja a nagyon csinos beosztottjának:

— Ide figyeljen, Jolánka, jön ide ma délután egy fiatalember, szeretné megtanulni a szakmát. Arra gondoltam, hogy magával vihetné, ha kimegy a felekhez.

Jolánka délután elindul, jóképű fiú áll kinn, az üzlet előtt. Jolánka odaszól:

— Rám vár?

A fiú végigméri, felgyullad a szemében egy mohó kis máglya.

— Hát persze.

— Jól van — mondja Jolánka. — Akkor mehetünk is.

— Izé... — mondja a fiú —, egy barátomat várom. Bármelyik pillanatban itt lehet. Ha volna egy perc türelme...

— Isten őrizz! — kiált Jolánka. — Hármasban sosem szoktam. Az olyan zsenáns.

— Teljesen igaza van — bólint a fiú. — Telefonálok is neki, hogy ne jöjjön.

Hamarosan visszajön, az arca élénk, a mozgása ruganyos.

— Indulhatunk! — mondja. — De előtte megihatnánk egy konyakot.

— Nem, nem — csóválja a fejét Jolánka. — Előtte semmiképpen. Utána esetleg.

— Kérem.

Elindulnak, a fiú majd kibújik a bőréből.

— Idefigyeljen — mondja Jolánka —, arra kérem, hogy közben ne kérdezősködjék, mert az nekem kínos. Utána majd mindent elmondok, amire csak kíváncsi, de közben egy szót sem.

— Természetesen — készségeskedik a fiú. — Ahogy maga akarja. Néma leszek, mint a sír.

— Remélem, könnyen tanul — melegszik a témába Jolánka. — Nem szeretném a legegyszerűbb dolgokat is órákig magyarázgatni.

A fiú csodálkozik.

— Eddig még nem volt panasz — mondja. — De biztosra veheti, hogy nagyon fogok igyekezni.

— Na és mondja csak, tudja maga ezt így napközben is csinálni?

— Már bocsásson meg, de miért ne tudnám? Igaz, estefelé valahogy jobb szeretem, de egyébként teljesen mindegy, bármikor el tudok kéredzkedni.

Megállnak egy ház előtt.

— Itt is vagyunk — mondja Jolánka.

— Nagyszerű — ragyog a fiú. — Gondolom, előre akar menni. Majd elszívok egy cigarettát.

— Szó sincs róla — mondja Jolánka. — Együtt megyünk.

Felmennek a másodikra, Dr. Turcsányi, Jolánka csenget, belülről mocorgás.

— Egek! — mondja a fiatalember —, itthon vannak a háziak. Jobb, ha lelépek.

— Megőrült? — kiált Jolánka. — Jöjjön csak.

Bemennek, Jolánka leül, előveszi a papírjait, CSÉB, általános háztartási biztosítás, a fiú rettenetesen elcsodálkozik. Feljebb mennek egy emelettel, Polgárdi Győző, casco, felelősségbiztosítás, önrészesedés...

Az ötödik menet után a fiatalember végre magához tér és megkérdezi:

— Árulja el végre, mi az isten csodájának cipel egyik lakásból a másikba?

Most meg Jolánka kezd csodálkozni.

— Hogyhogy miért? Maga akarta kitanulni a szakmát.

— Ééén?

Jolánka megáll, a fejéhez kap, az arca lángolni kezd.

— Atyaúristen! — kiáltja. — Hát nem maga Ugocsa Béla?

— Dehogyis — röhög a srác. — Én Kovács Lajos vagyok.

Peterdi Pál

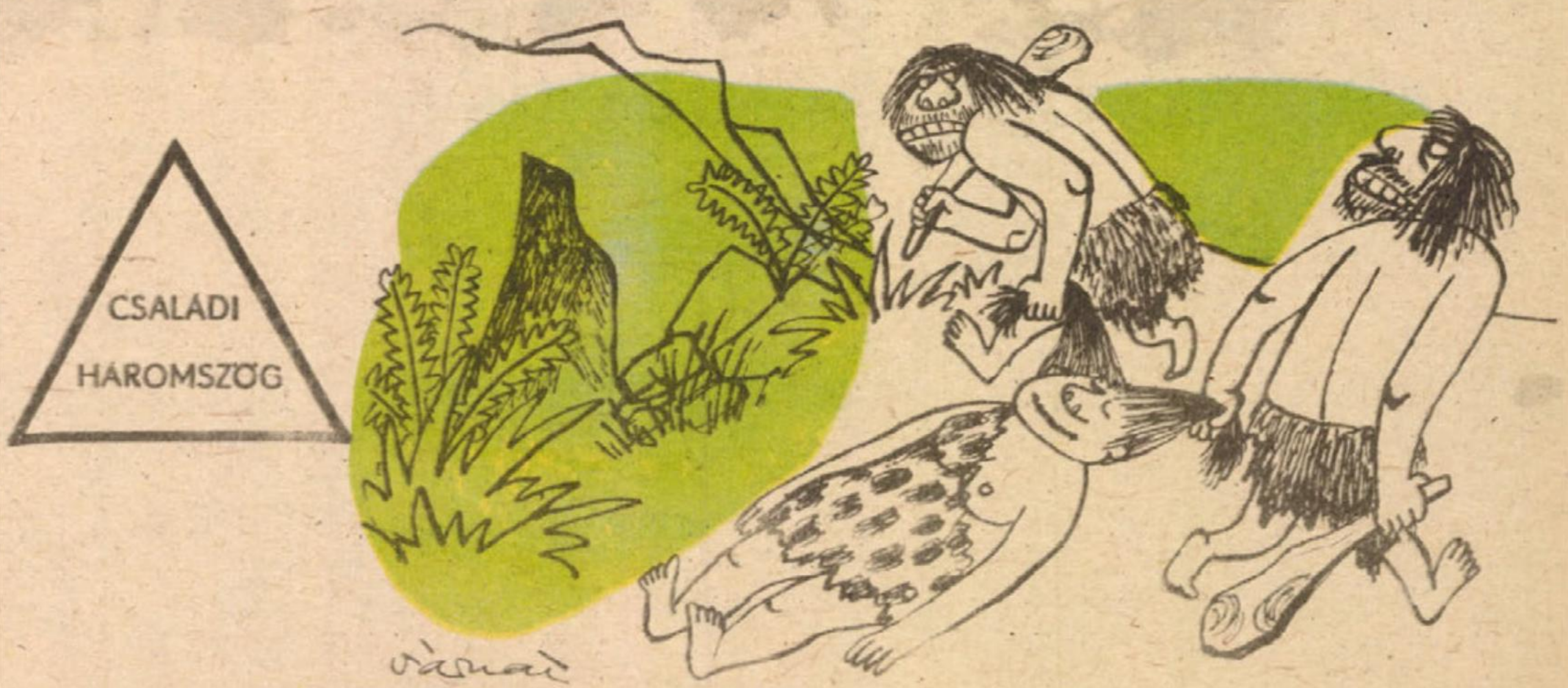

HEGEDŰS ISTVÁN:

DUPLA CSAVAR

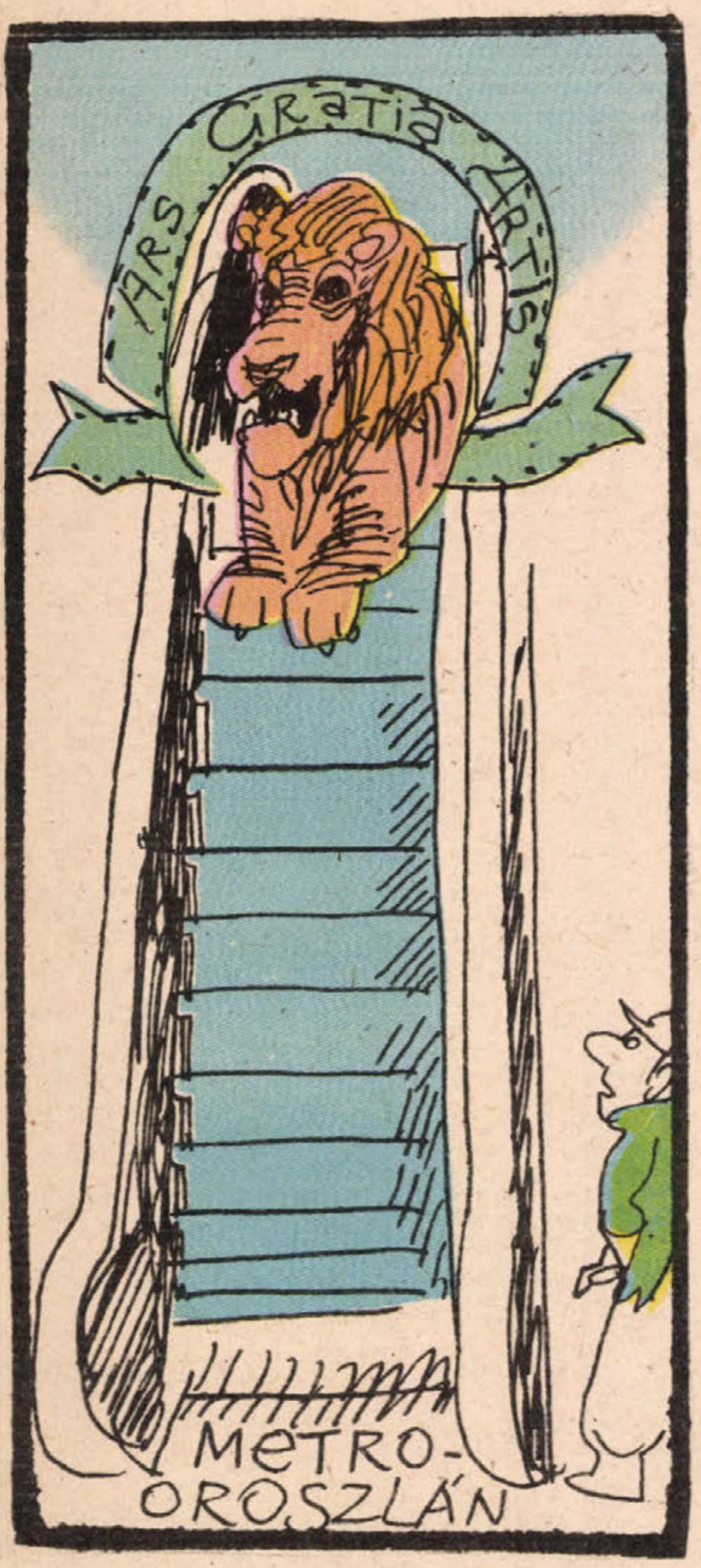

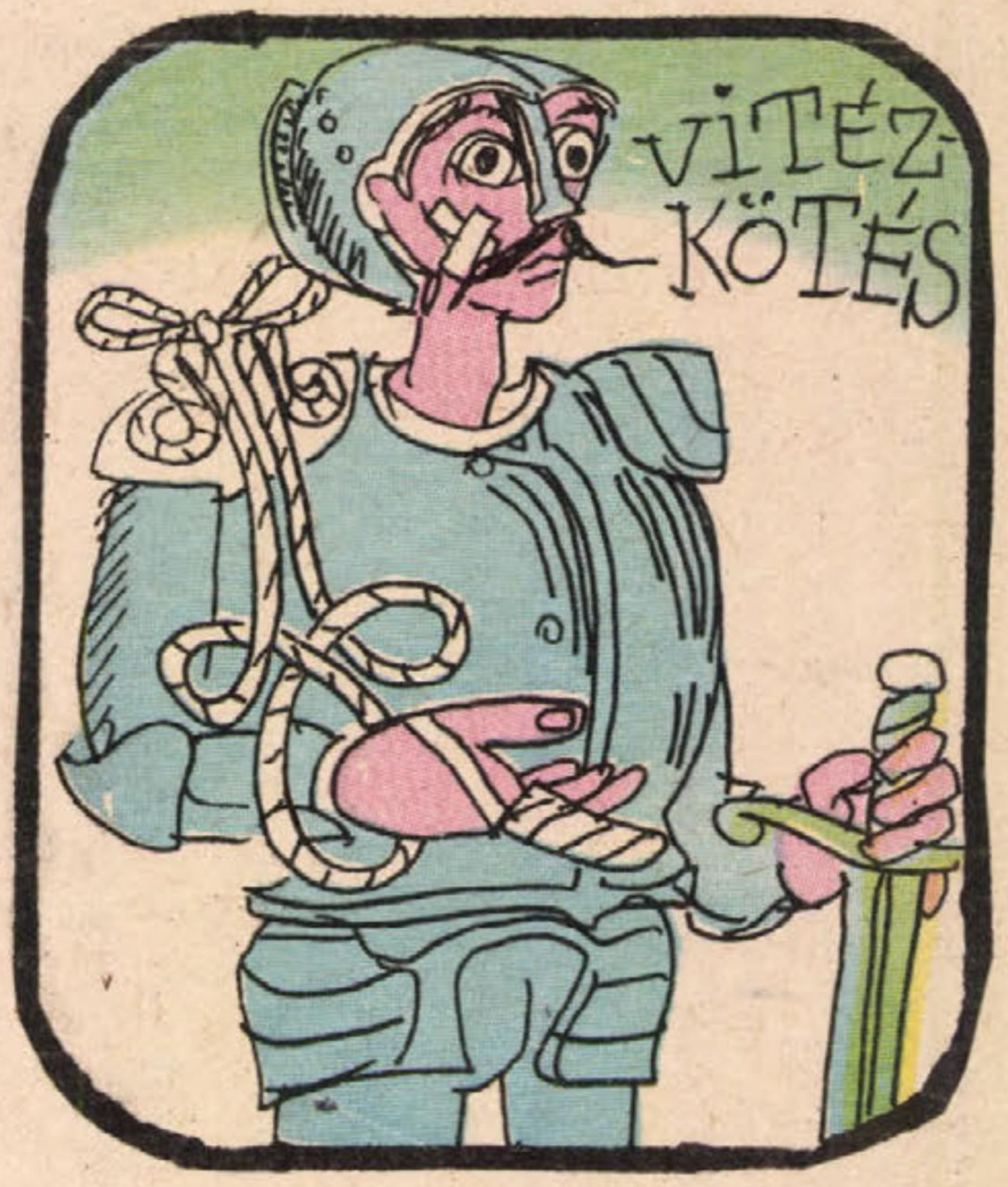

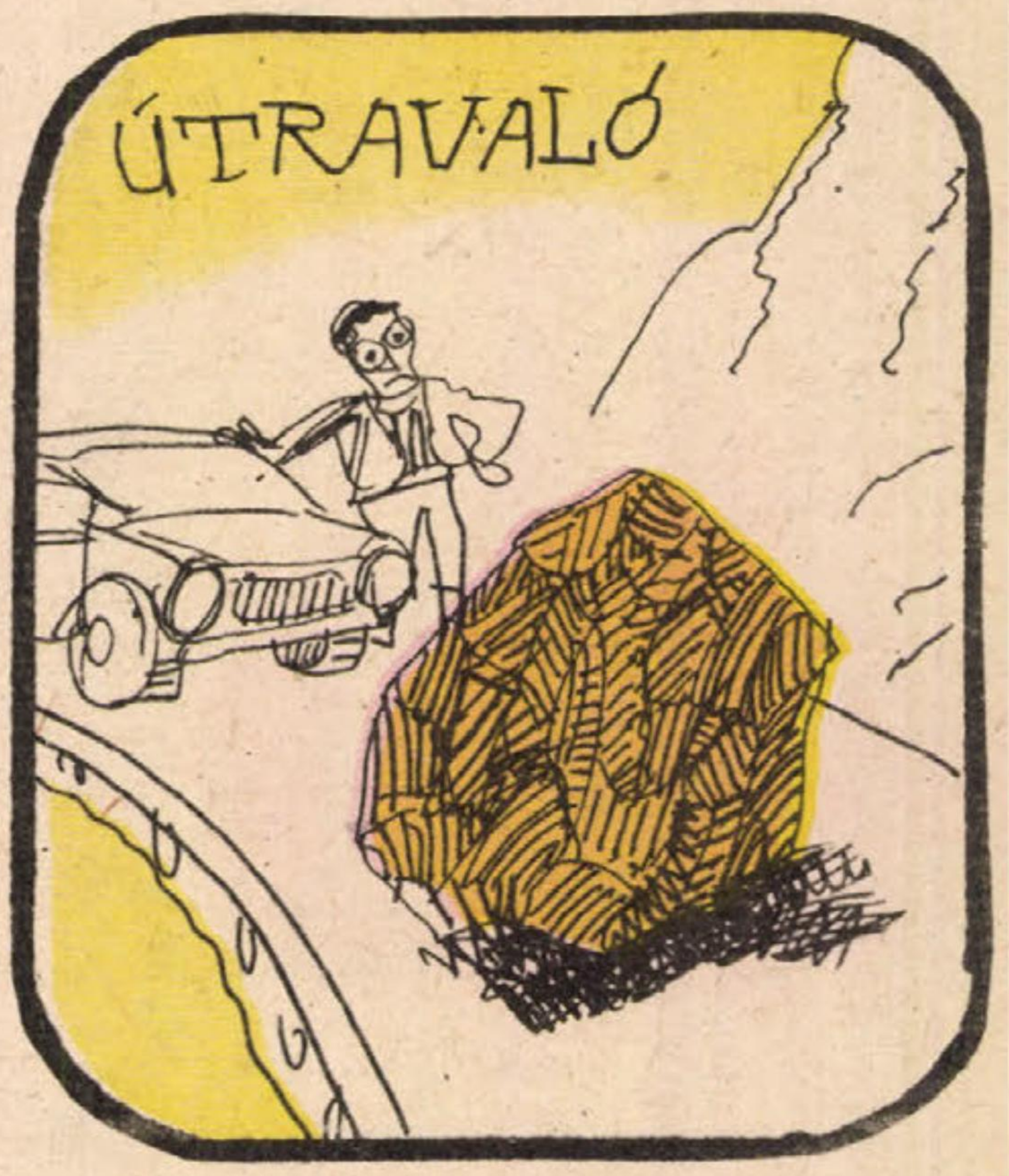

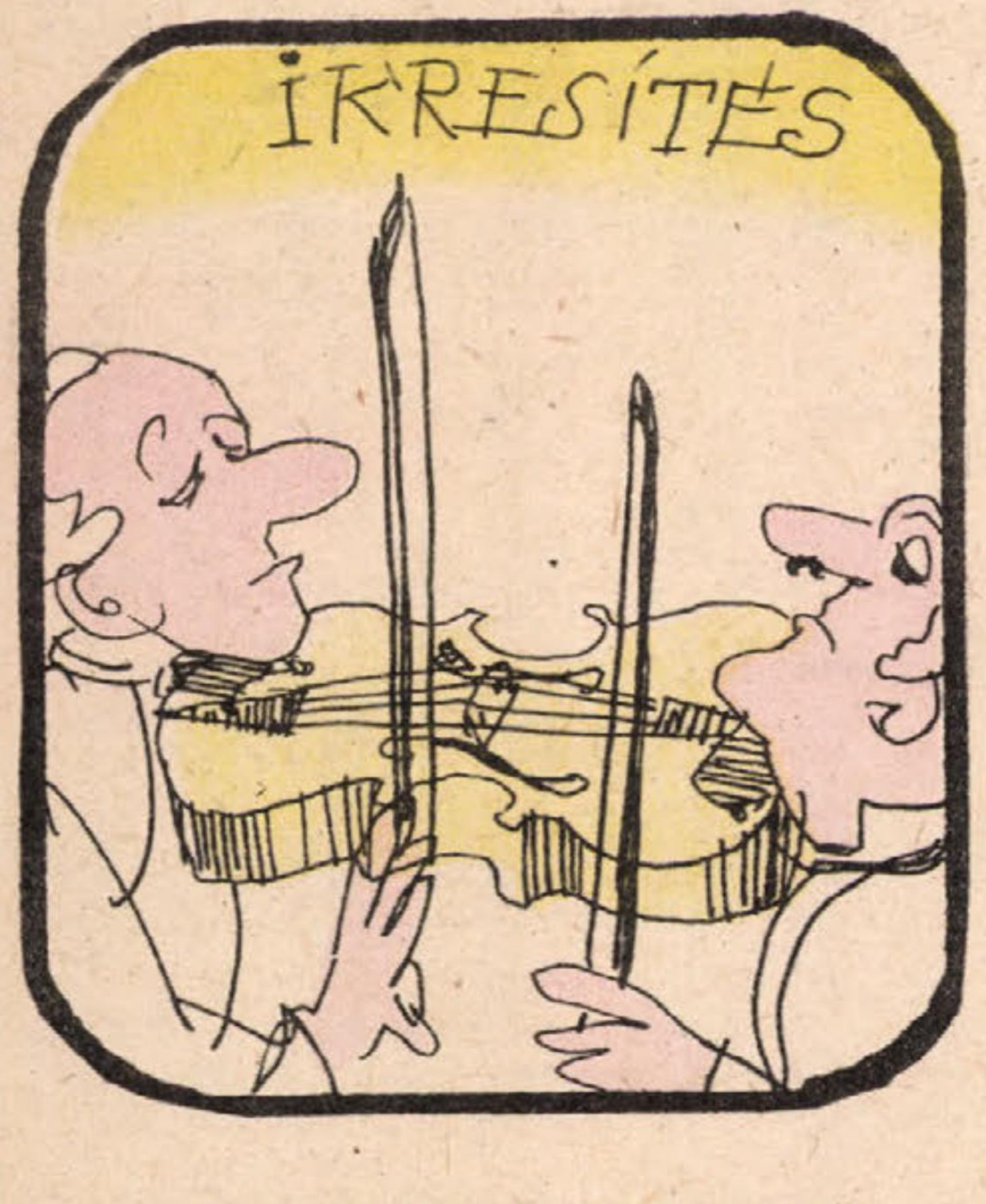

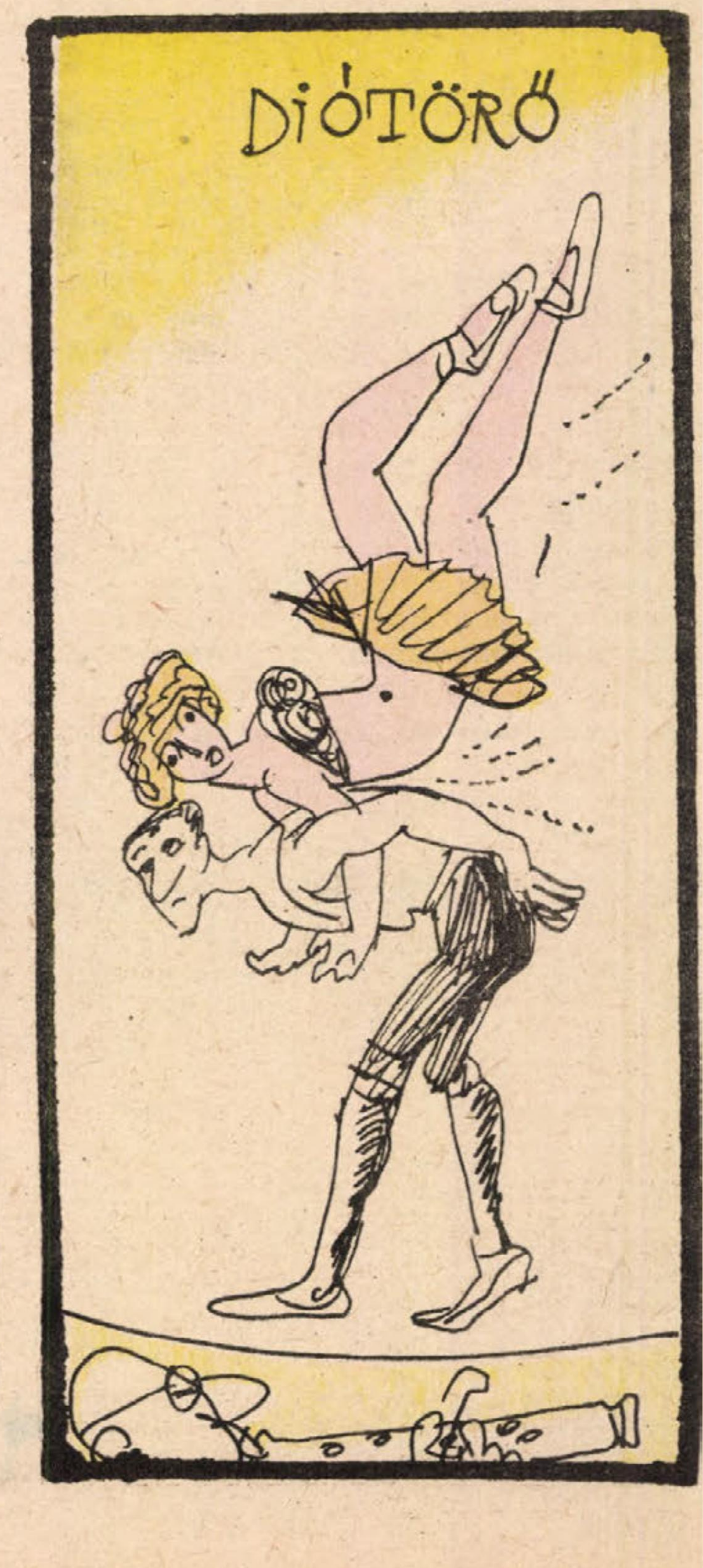

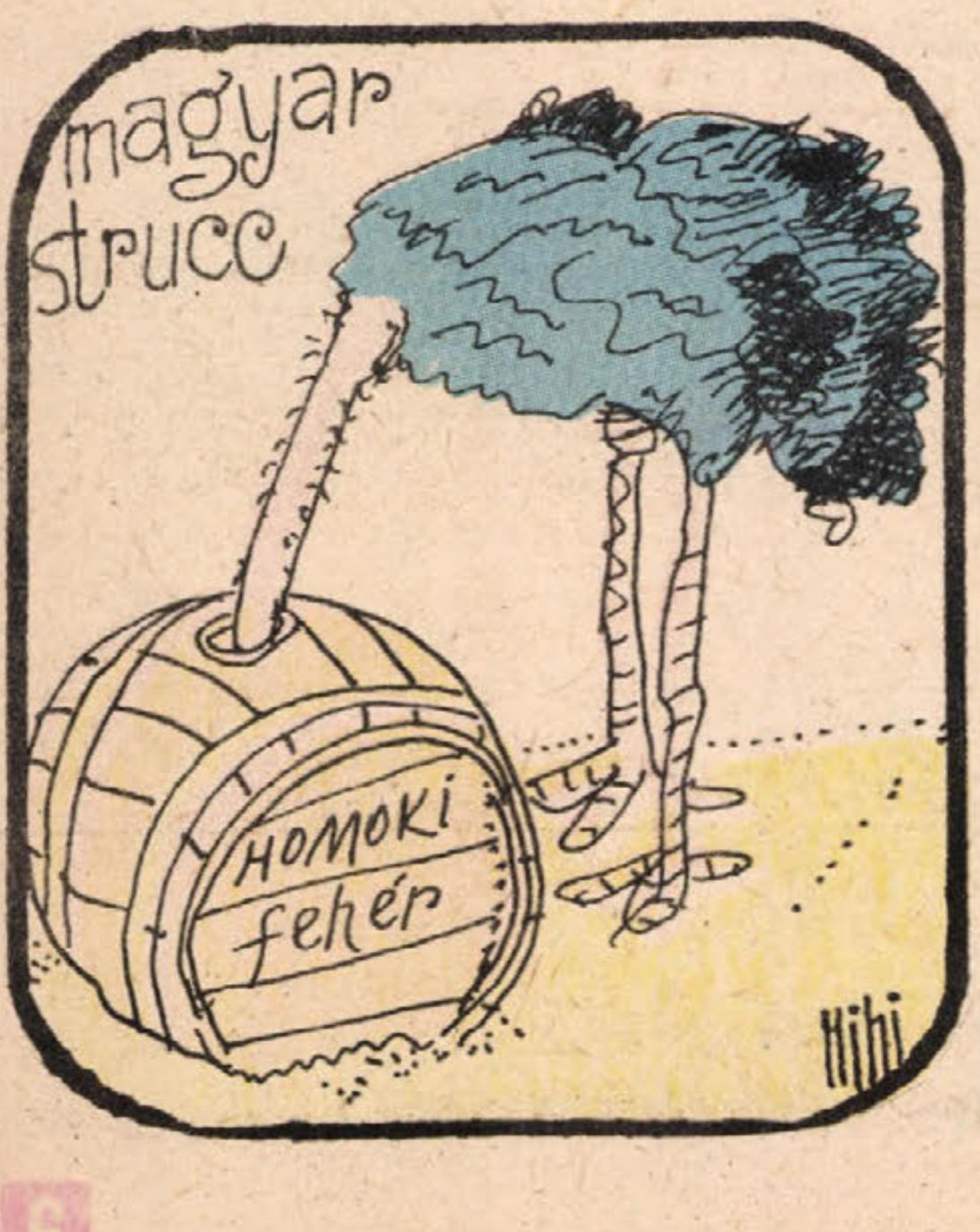

ÚJ VILÁGCSÚCSOM A KETRECBEN

Hallottam, hogy Peter Snyman dél-afrikai fiatalember egy hatalmas üvegketrecben megjavította a mérgeskígyókkal való együttélés világrekordját, mert több mint 36 napig lakott közös rács mögött a világ 24 legveszélyesebb kígyójával: hat fekete mambával, hat egyiptomi kobrával, hat fakígyóval, és hat pufogó viperával. Ezzel a tettével a 24 éves ács bekerült a mindenféle világrekordokat jegyző Guinness Bookba, a halhatatlanok leghalhatatlanabbjai közé.

Néhány soros megemlékezés és egy kis halhatatlanság nekem is jól jön a Guinness Bookban — gondoltam, s a sajtót értesítve beköltöztem egy szép nagy, aranyozott ketrecbe, környezetem hét legveszélyesebb mérgesével: az összeférhetetlen garázdával, a tolakodó fráterrel, a zajos szomszéddal, a goromba eladóval, az ideges kollégával, a hisztériás barátnővel és a szenilis családtaggal.

Aztán behúzódtam a ketrec sarkába és titkos fohászokat mormolva vártam, hogy túléljem saját világcsúcsomat. Ezalatt az összeférhetetlen garázda fél óránként elhajított egy-egy ketrecrácsot, megharapott, kirojtozta a fülement, reggelenként kiporolt és kicsavart, vasárnapra pedig rétestésztát gyúrt belőlem.

A tolakodó fráter csak a nyakamba ült, lovagolt rajtam, leszakította a vesémet és az összes gombjaimat, majd kikapcsolódásként leöntött zacskóstejjel, úgy, ahogy a közértben szokta. A zajos szomszéd beszerelte a fülembe táskarádióját, belőtte a szögeket a fejembe, kifúrta házi villanyfúrógépével a gerincoszlopomat, elfűrészelte a térdkalácsomat, megbarkácsolta az idegrendszeremet, s reggel, délben, este felpörgette a kutyáját, hogy otthonosan érezzem magam.

A goromba eladó viszont vérben forgó szemekkel figyelt egész nap, miközben tíz percenként kikelt magából és a szinonímaszótár háromszázötvennégy goromba kiszólását felhasználva a tudtomra adta, hogy ne is reménykedjek, mert úgy sincs. Az ideges kolléga eközben hátborzongató vigyorral cirkált körülöttem arra várva, hogy a fülemről leszálljanak a többiek, mert akkor beleordította, mint egy telefonkagylóba, hogy pontosan nyolc határidő lesz öt perc múlva.

A hisztériás barátnő reggelenként először megkarmolt, a nap folyamán fejemhez vágta a múltat, estefelé pedig bokán rúgott vagy hozzámvágott egy hamutartót. A szenilis családtag Fónika tápsót öntött az ivóvizembe, letagadta, hogy kerestek telefonon, s minden páros órában megkérdezte, hogy hová tettem a kisoliót.

A világcsúcsjavításom negyvennyolcadik napján aztán rövid sajtóértekezletet tartottam, ahol bejelentettem, hogy folytatom világcsúcsjavítási kísérletemet, s közöltem az illetékesekkel, hogy engedjenek be hozzám más veszedelmes embertípusokat is, mert akkor életem végéig akkora, de akkora világcsúcsot állítok föl, hogy önálló fejezetet kapok a Guinness Bookban, s erről értesülve megeszi a sárga irigység a pufogó viperával és a fekete mambával társbérletben élő dél-afrikai ácsot.

Tormai László

HORTOBÁGYI NEMZETI PARK

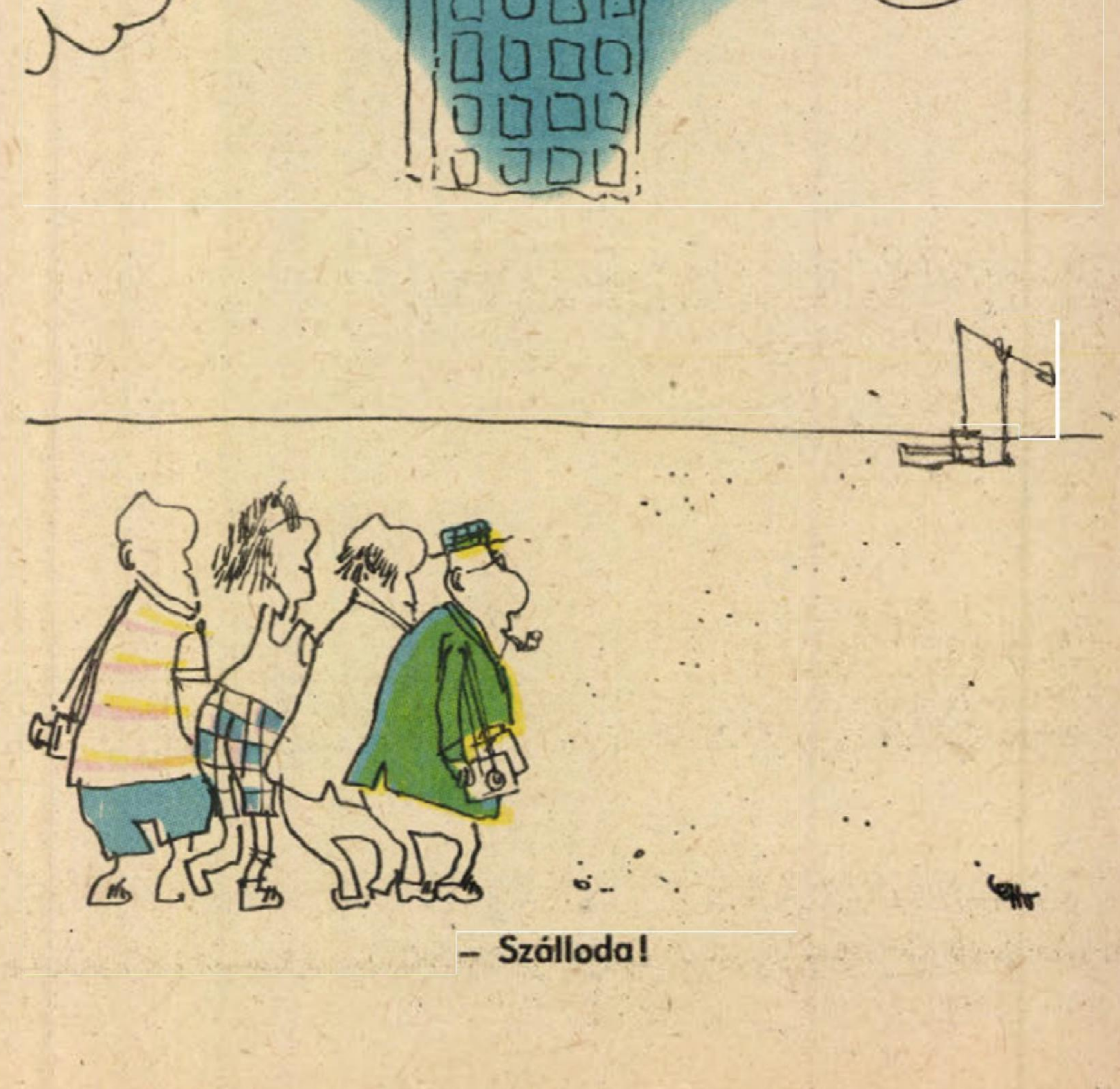

– Szálloda!

EGY MADRIDI VENDÉGLŐBEN

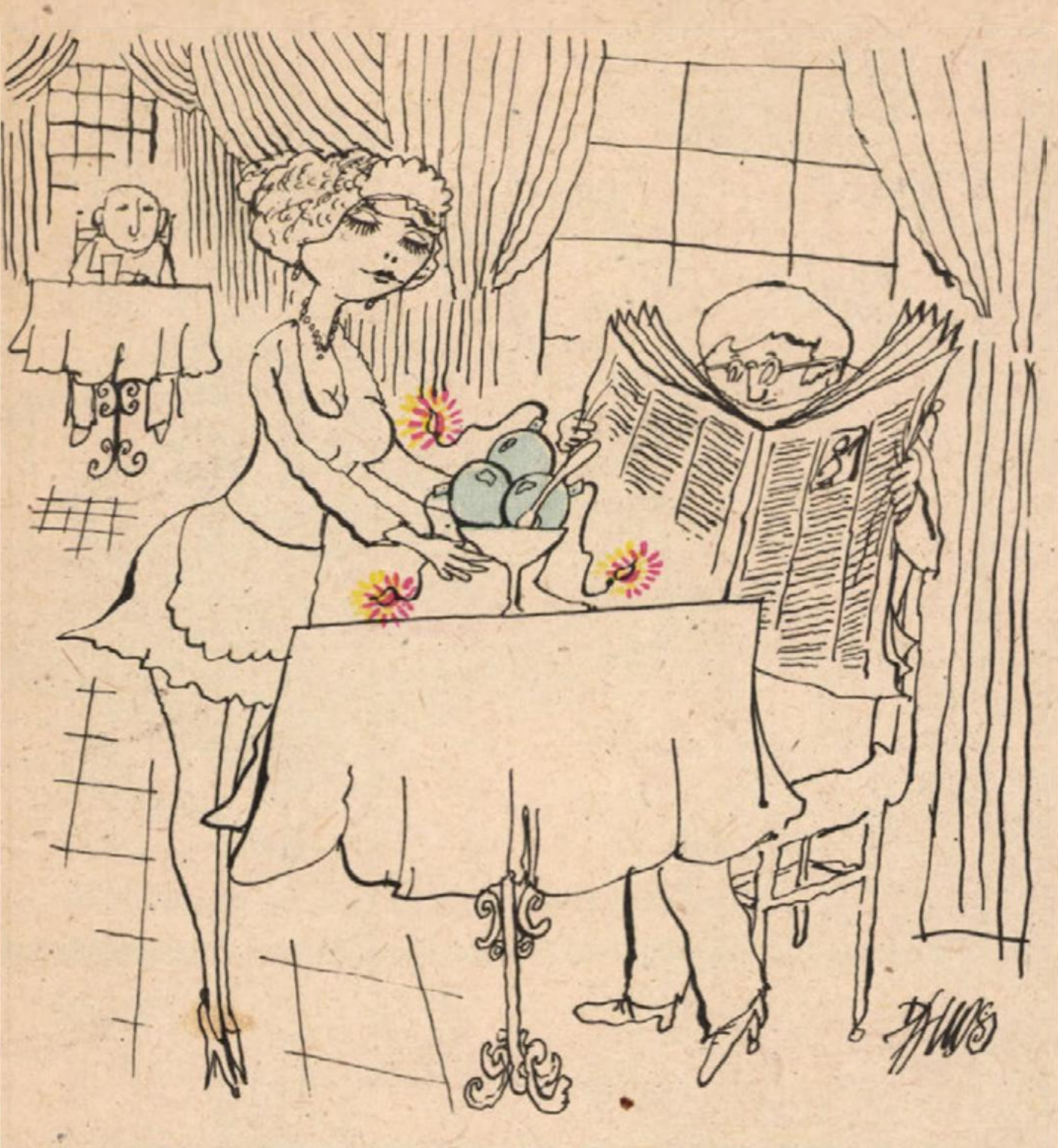

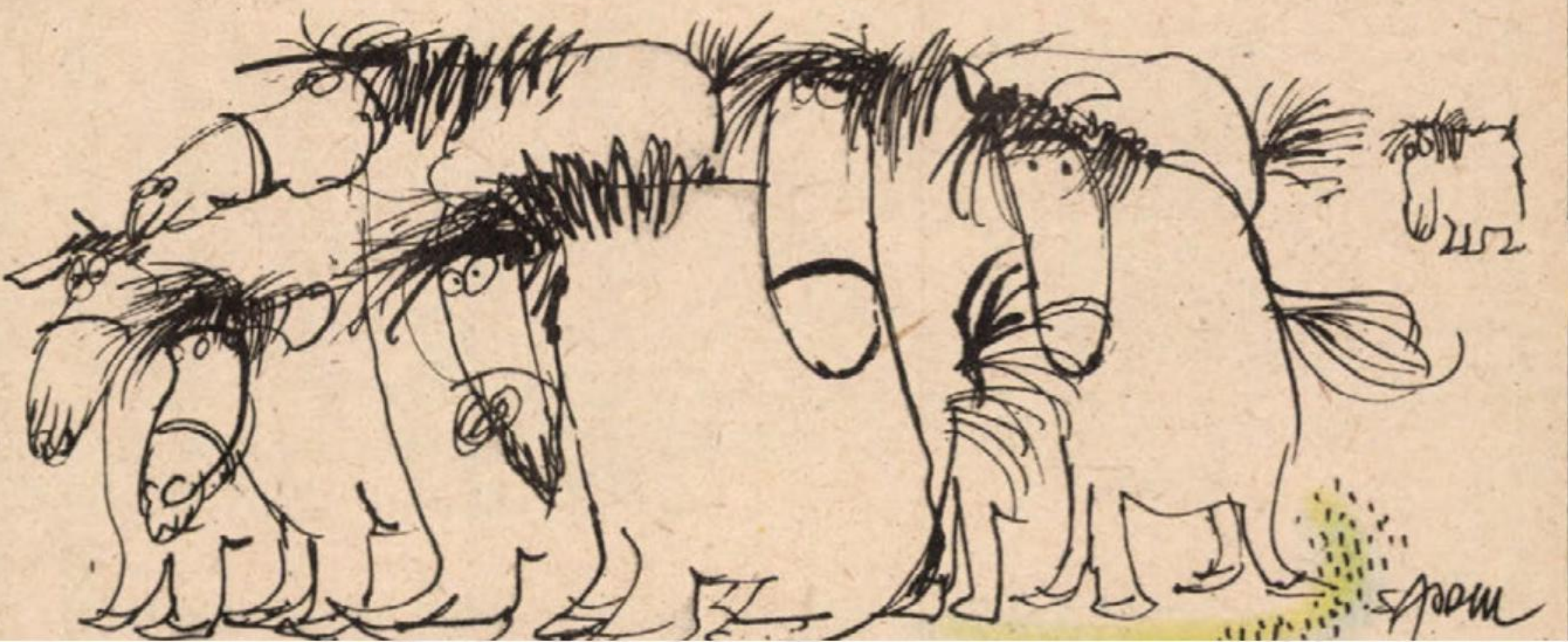

– Azért győz mindig ő, mert fél, hogy utolérik a lánylovak.

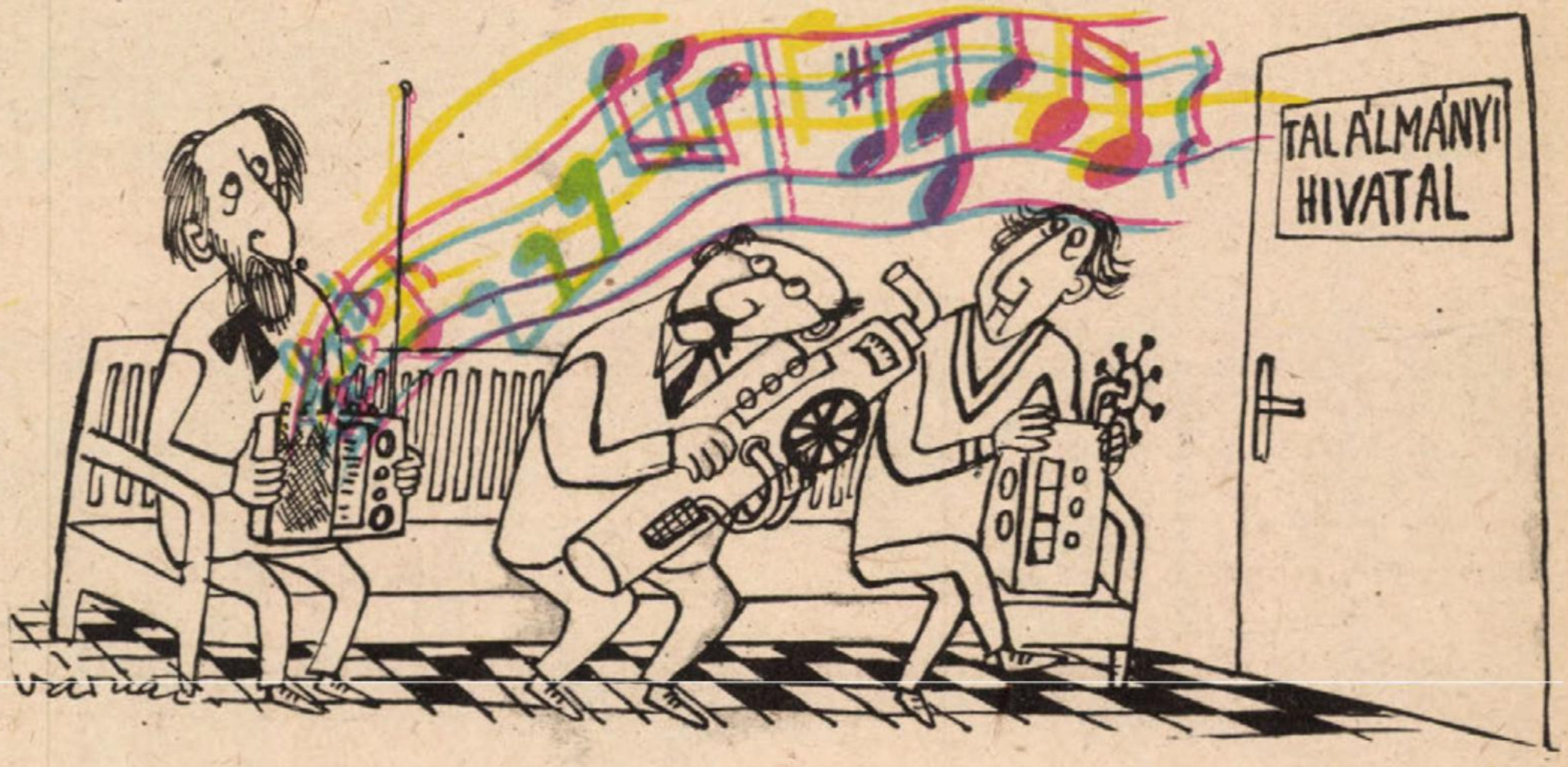

SZILÁNKOK

LELKIISMERETES HÁZMESTER

— Éjszaka óránként kolompolok az udvaron és felhívom a lakók figyelmét a csendrendelet betartására.

ÜZLETBEN

— Kérek egy hálóinget. De valami letéphetőt adjon, nászéjszakára lesz...

LEGÉNYLAKÁS

— Ma felmegyek egy legénylakásra. A tulajdonosa elutazott. Végre egyszer jól kialszom magam...

TERVEZGETÉS

— Van egy tíz forint névértékre szóló takarékbetétkönyvem. De nem nyúlok hozzá. Jól jön majd öregkoromban...

EGYETEMI FELVÉTELIN

— Maga miért akar orvos lenni?

— Imádom a kórházi kosztot.

CINIZMUS

A jól megérdemelt pihenés után jólesik az érdemtelen pihenés is.

ÁLLATVÉDŐK

— Ez a kutya embertelen körülmények között él.

ÜZLETBEN

— Kérek egy aszfaltfúró gépet. A szomszédomat szeretném bosszantani.

SZERELMESEK

Tisztelt Elektromos Művek! A mi utcánk esténként nincs kivilágítva. Kérjük, minél később intézkedjenek!

POFON

— Bocsánat, hogy hirtelen indulatomban pofon vágtam.

— Nem tesz semmit, ugyanis tudom, hogy ez csak ismerkedési trükk.

NAIV ASSZONYKA

— Sikerült elhitetni a feleségemmel, hogy a gyárban egész évben csak társadalmi munkában dolgozom.

SIKERFILM

JEGYEKET A PÉNZTÁRNÁL NEM ÁRUSÍTUNK. FORDULJON KÖZVETLENÜL A JEGYÜZÉREKHEZ!

MINTAFÉRJ

— Rajongásig szeretem a feleségemet és a gyerekeimet. A hét vége a családomé. A többi a szeretőmé.

FIATALKORÚAK TÁRGYALÁSÁN

— De bíró úr, legalább a kort tisztelné bennünk!

ŐSZINTESÉG

— Mi vendégszerető emberek vagyunk. Tárt ajtóval várjuk a vendégeket, de ha jönnek — előzőleg gyorsan bezárjuk az ajtót.

Galambos Szilveszter

TRIBÜN

Hogy a Crystal Palace csapata feljut-e az angol liga első osztályába, azon múlt, milyen eredményt ér el a Burnley ellen. A csapat vezérszurkolója ott volt a meccsen. Annak ellenére, hogy a felesége „mindenperces" stádiumban feküdt a szülőszobában. A szurkoló magyarázata: „Gyereke minden kilenc hónapban lehet az embernek, ilyen mérkőzést azonban jó, ha tíz évenként egyszer lát." Happy-end: egy órával a feljutást jelentő győzelem után a csöpp Robert már együtt ünnepelt a papával.

xxx

Az alkalmazott kora reggel a parkban kocog. Egyszerre arra megy a főnöke — lóháton.

— Á, igazgató úr — gazsulál az alkalmazott —, ilyen korán a nyeregben?

— De még mennyire — mondja a főnök. — Méghozzá ma már harmadszor.

xxx

Az utóbbi évek legblődebb újsághíre — a South African Sunday Tribune hasábjairól. Szó szerint idézzük:

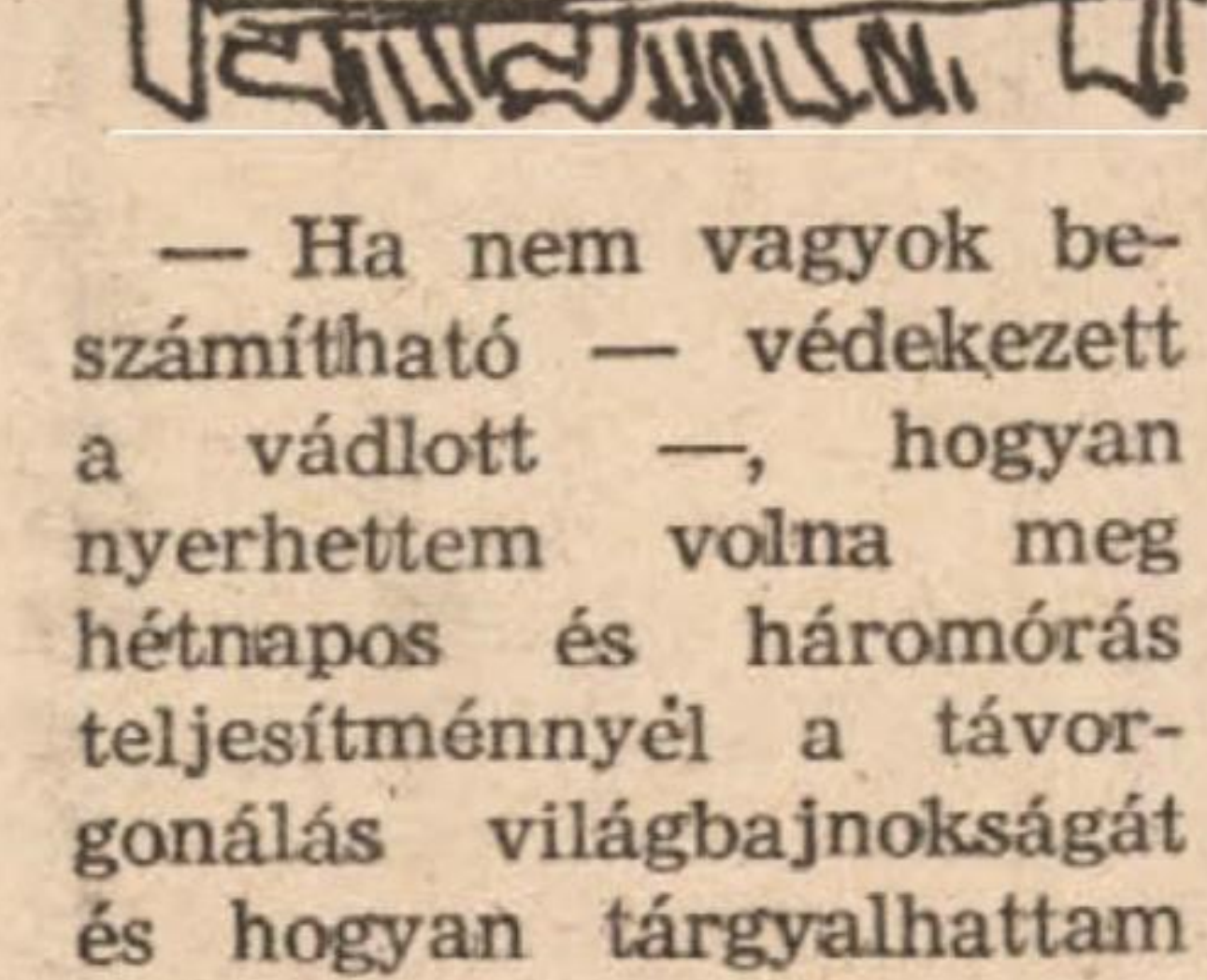

— Ha nem vagyok beszámítható — védekezett a vádlott —, hogyan nyerhettem volna meg hétnapos és háromórás teljesítménnyel a távorgonálás világbajnokságát és hogyan tárgyalhattam volna minisztériális szinten a sárga margarin délafrikai importjáról?"

Hiába, Dél-Afrikának is megvannak a maga problémái.

xxx

Egy New York-i sportüzlet csinos, fiatal elárusítónője nagy bőrönd érmet vitt magával egy kaliforniai úszóversenyre. A repülőtéren a biztonsági szolgálat embere belenézett a kofferbe, aztán nagy elismeréssel mondta:

— Gőzöm sincs, hogy maga kicsoda, de hogy nagy menő lehet, az egyszer biztos.

xxx

A zürichi vállalati labdarúgó-bajnokság során a Tages-Anzeiger című újság csapata 10:0-ás vereséget szenvedett. A lap olvasószerkesztője — a mundér védelmében — egy nullát kihúzott és a sportrovatban 1:0-ás vereségről számolt be.

Körülbelül ez lehetett a sportújságírás történetének első szándékos sajtóhibája.

p. p.

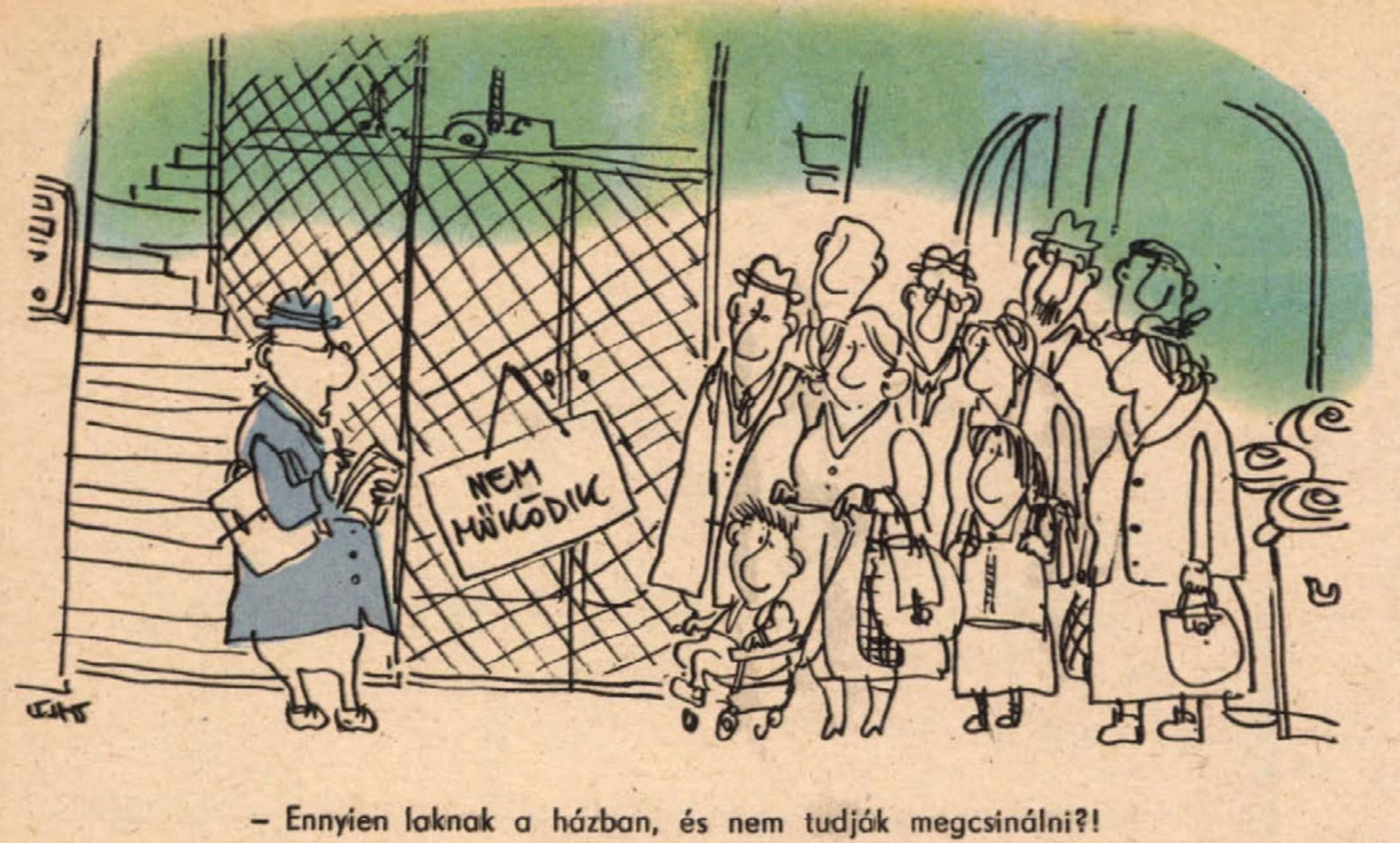

– Ennyien laknak a házban, és nem tudják megcsinálni?!

NÁSZÚTON

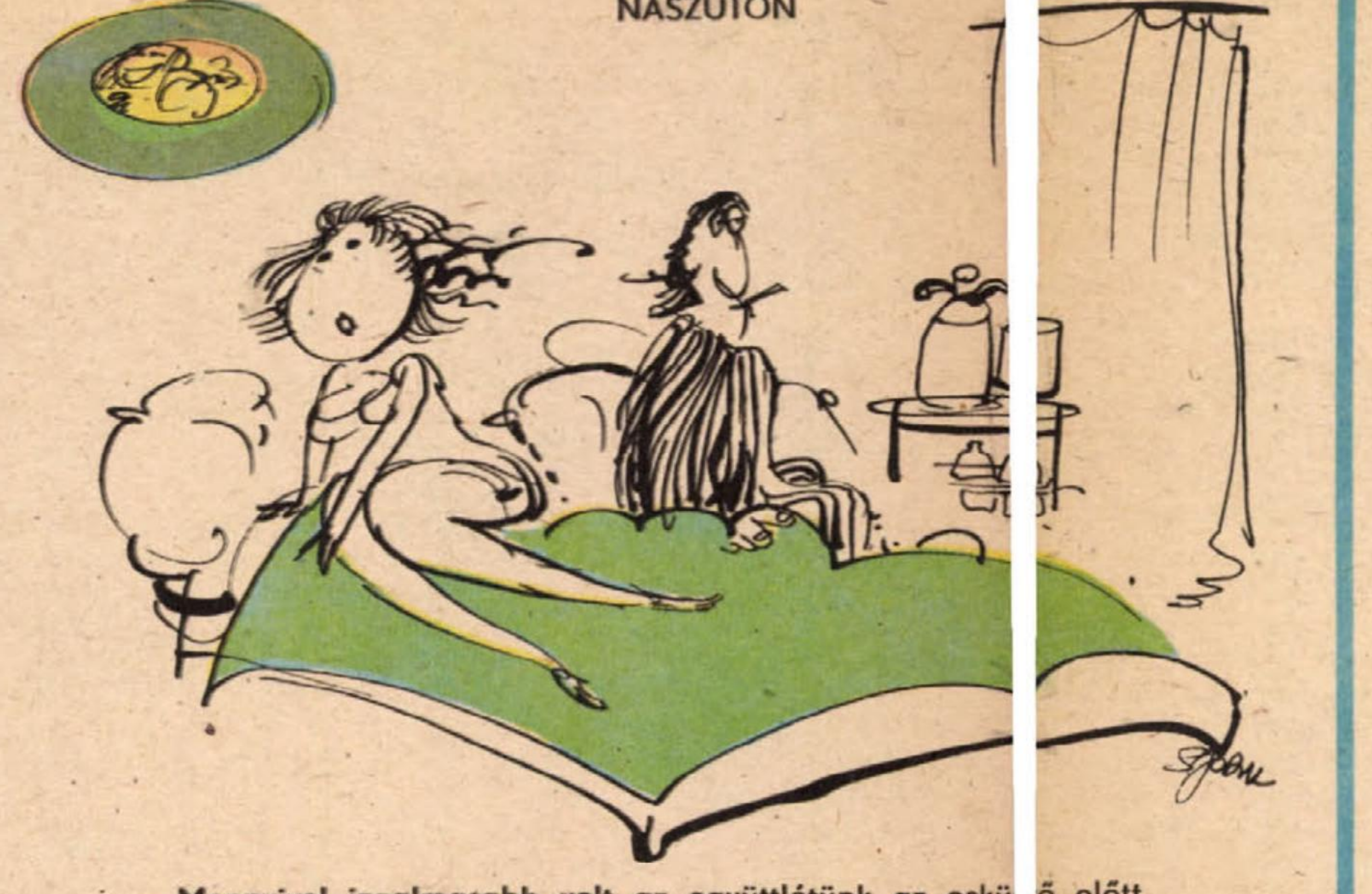

– Mennyivel izgalmasabb volt az együttlétünk az esküvő előtt.

ZUGÁRUS

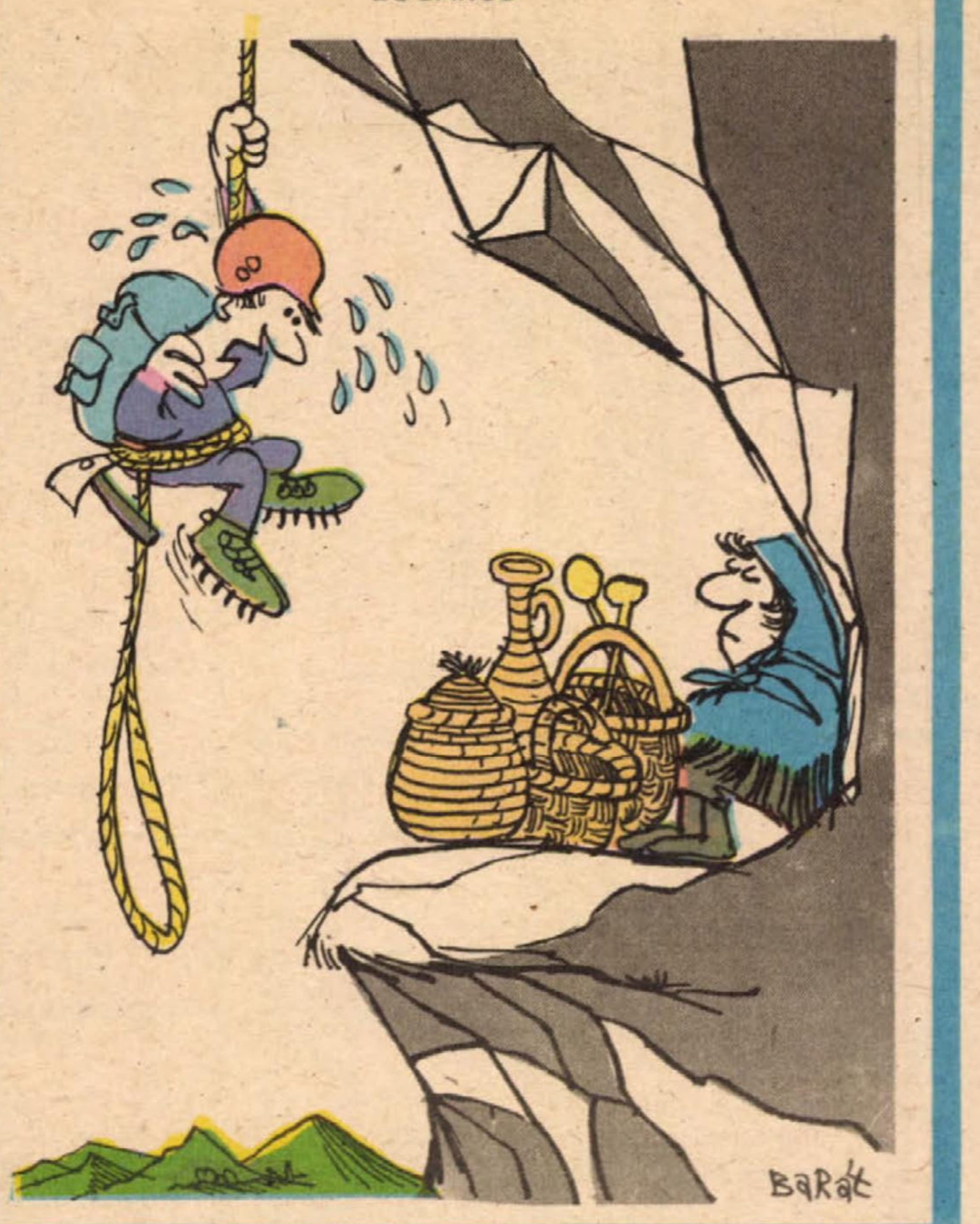

KÁNIKULAI ÚTVISZONYOK

– Ne mérgelődj, apukám, látod, mindenki beleragad . . .

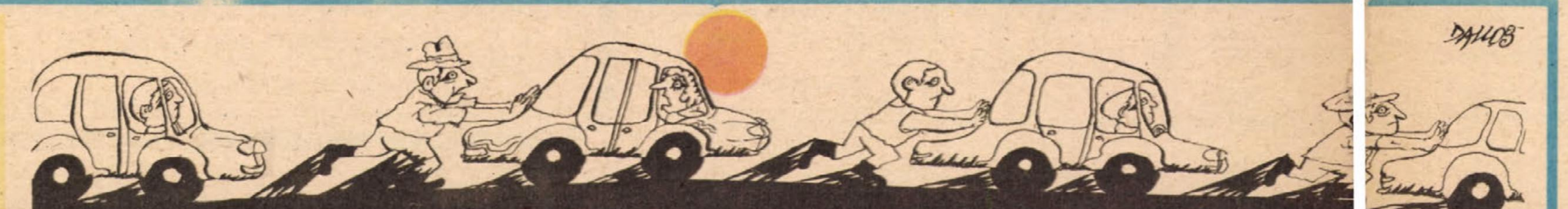

TÁMADÁS

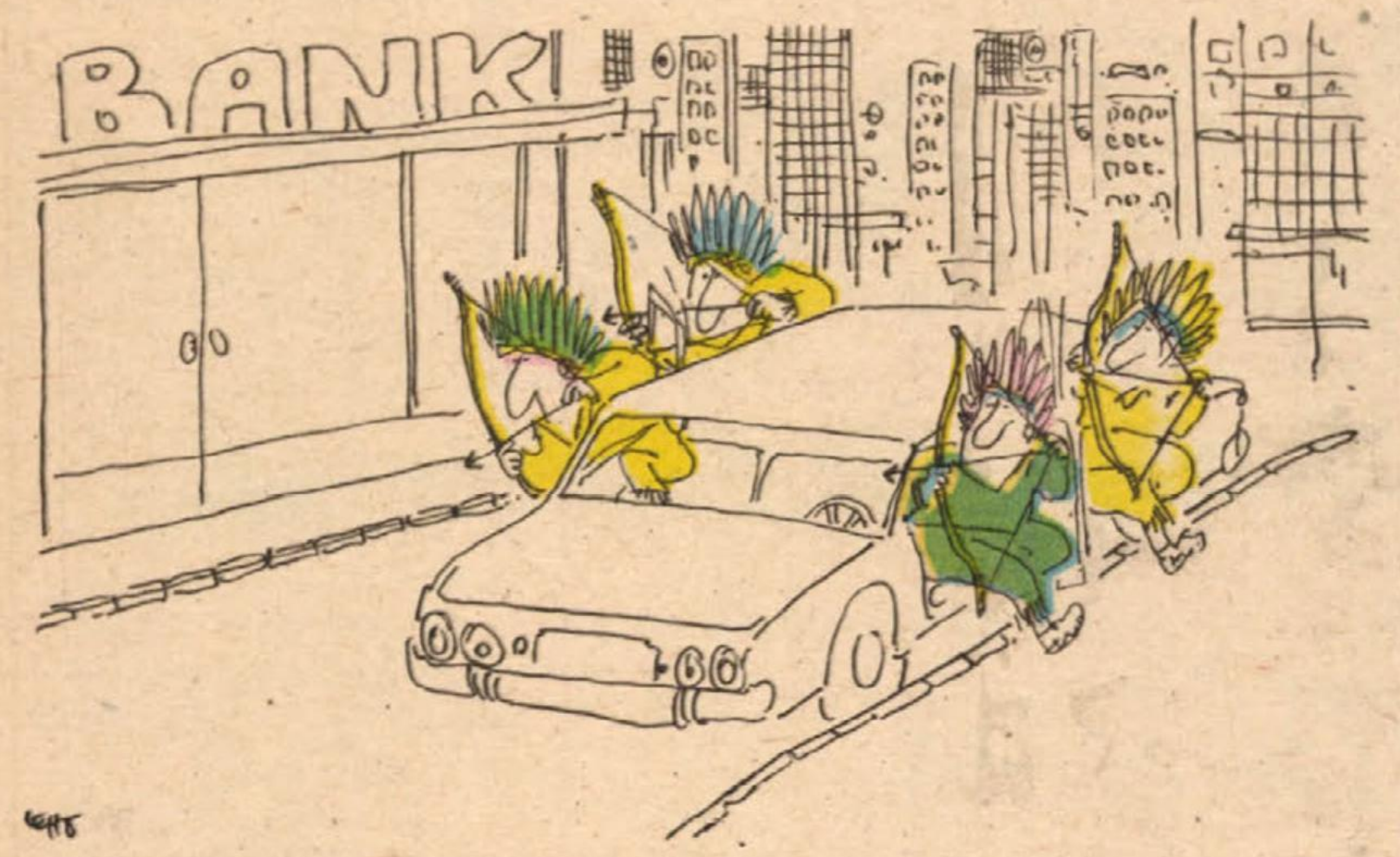

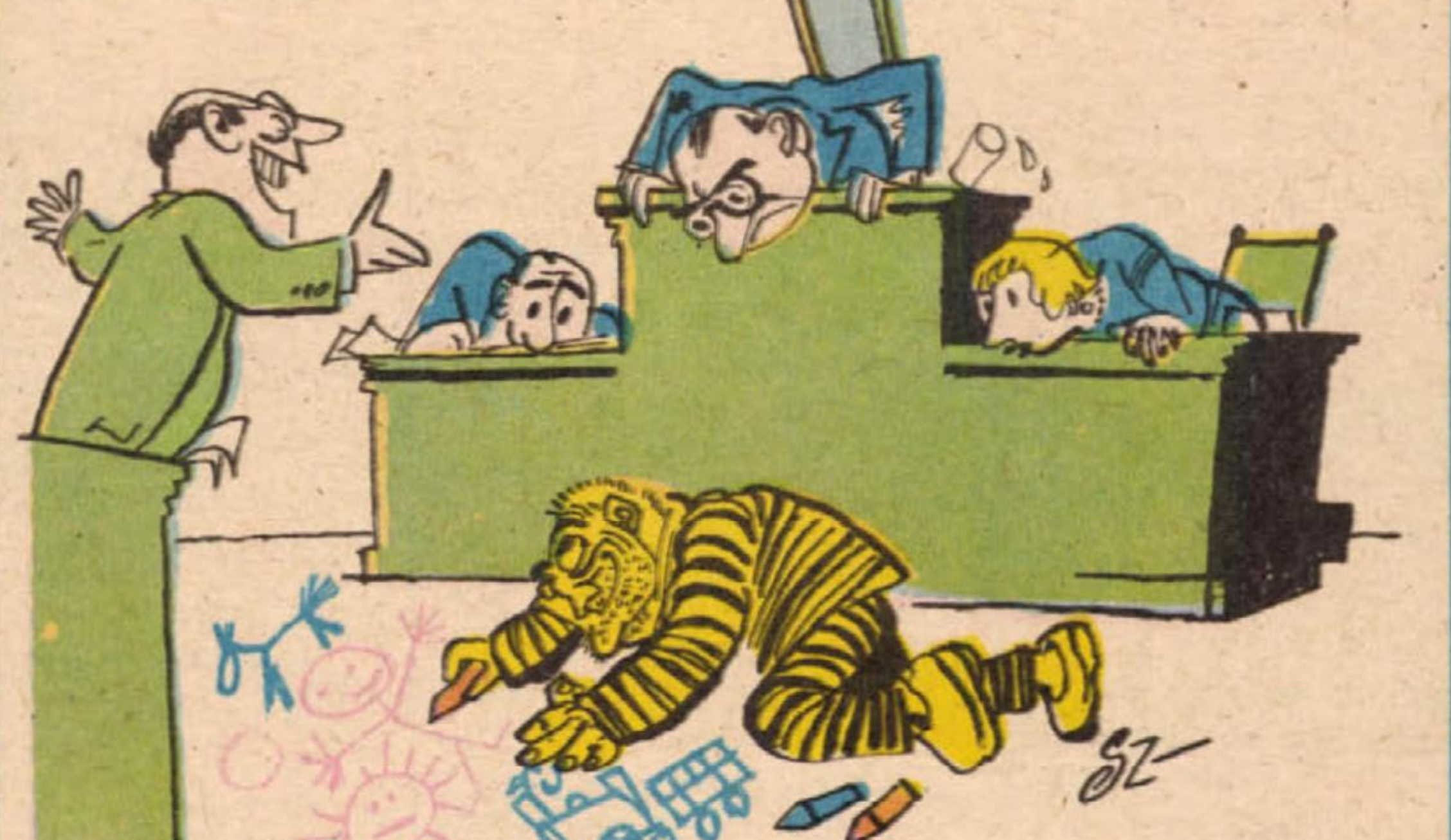

– Tetszik látni, bíró úr, védencem még gyerek.

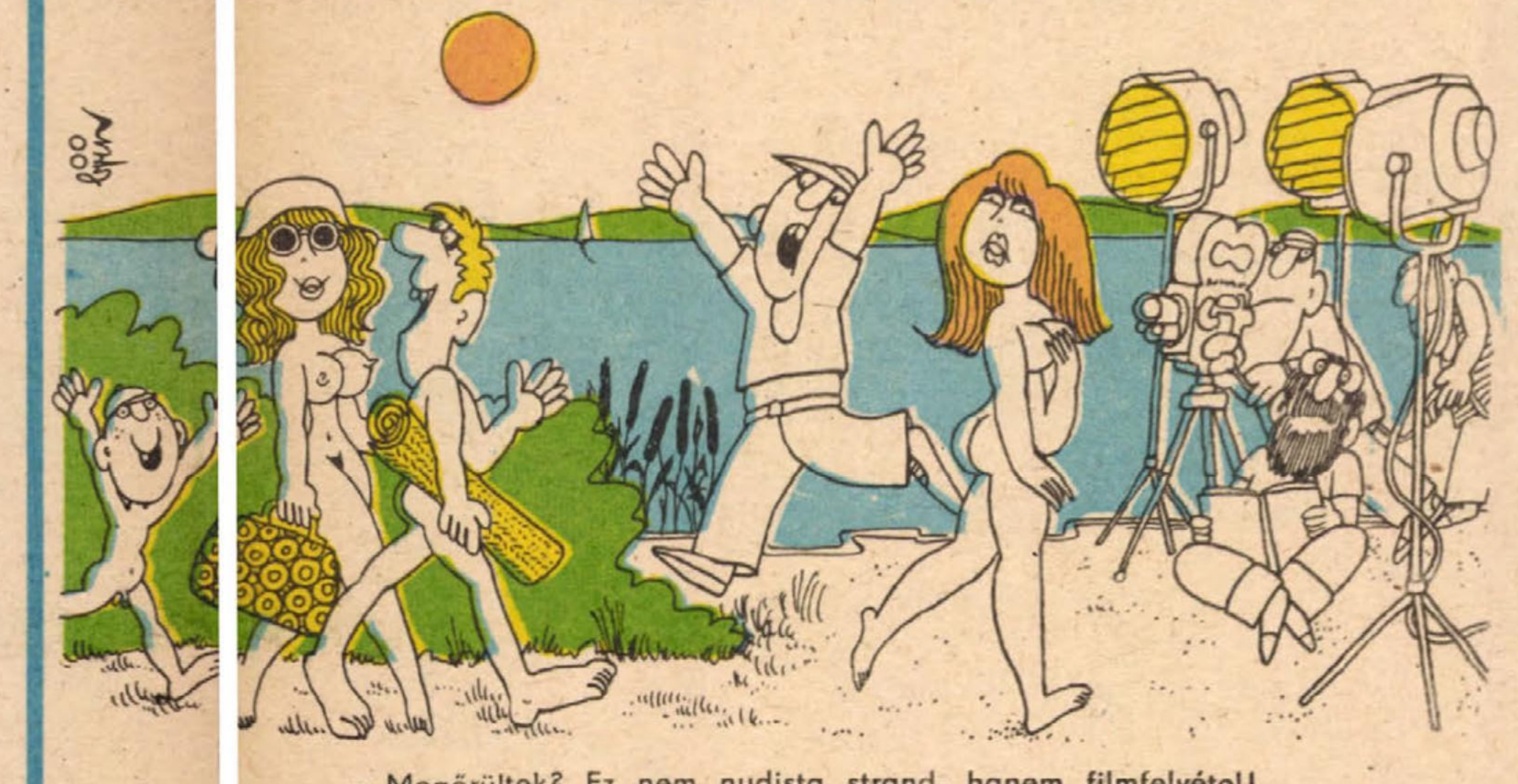

– Megőrültek? Ez nem nudista strand, hanem filmfelvétel!

SZERETNÉM, HA SZERETNÉNEK MINKET

Ha az embernek külföldi vendége van, igencsak úgy kezd viselkedni, mint egy miniszterelnök, meg egy propagandafőnök keveréke. Kritikai énedet szabadságolod, azt szeretnéd, ha a vendég jól érezné magát, szépnek találná azt is, ami nem szép, és — mi tagadás — abban reménykedsz, hogy a látogató ne vegye észre azokat az otrombaságokat, amiktől nekünk idehaza naponta felmegy a vérnyomásunk.

Kísérgeted a külföldi vendéget ide-oda és egyszercsak azon kapod magad, hogy akaratlanul (?) olyan utcákba kalauzolod, ahol már tatarozták a házakat, ahol kevesebb gödör éktelenkedik az aszfalton és viszonylag ritkábban találkozni talponállókból négykézláb kimászó honfitársainkkal. Ha meg betérsz vele egy üzletbe, néma fohászt röppentesz az égbe, hogy most, az isten szerelmére most az egyszer ne legyen utálatos az eladó, csak most az egyszer ne legyen hiánycikk, ami hiánycikk, csak most az egyszer ne ragadjon bele a kenőmájas a papírba.

Miért teszed, magad sem tudod. Hiszen ez becsapás, félrevezetés, mert ha véletlenül így lesz is, mi van akkor? Ha ez a nyavalyás külföldi hazamegy, neked akkor is itt maradnak a kopott vakolatú házak, a betemetetlen gödrök a járdán, meg a fancsali képű eladók. És mégis, te — szenvtelen arccal, objektivitást erőltetve magadra — lökdösöd a külföldi palit arrafelé, amerről Budapest, a Balaton, ez az egész kis Magyarország a legelőnyösebb arcát mutatja felétek.

A neheze ott jön, amikor a külföldi vendéget el kell vinni vacsorázni. Hátha még az a külföldi vendég olyan igényes és finom úriember, mint az én vendégem, Mister Cunningham és az ő hitvese, a rebegő beszédű Mrs. Cunningham. Hát ezekkel kell nekem vacsorázni, ahogy kérték, valami jellegzetesen magyaros étteremben.

Most jön az első megdöbbenés. Eddig azt hitted, hogy Budapest telistele van jobbnál jobb éttermekkel. Most azonban Cunnighamék szemén át nézve egyik vendéglő se akar belepásszolni az elképzelésekbe. Szállodai étterembe nem mehetsz, mert az egyrészt pokoli drága, másrészt színtelen-szagtalan, ugyanaz, mint akárhol másutt. Amelyik vendéglő olcsó, az olyan is, már ismerem, csorba poharak, magyarul írt olvashatatlan étlap, félbevágott, negyedrét vágott papírszalvéták. Amelyik magyaros is, árban is elfogadható, annak nincs kerthelyisége, vagyis

nyáron elviselhetetlen. Az egyikben nincs zene, a másikban van, de olyan hangosan fújják, mintha megvesztek volna, az ember nem érti a saját szavát, hát még Mr. Cunninghamét, aki angolul beszél. Nehéz, átkozottul nehéz!

Megvan! A Csalitos Pacsirtába megyünk. Az nem is túl drága, jó a konyha, cigányzene van, de nem hangos, kellemes kerthelyiséggel áll a nagyérdemű rendelkezésére.

Már, ott is vagyunk! Bedobom a protokollfőnöki bájmosolyt, hívom a pincért és biztatom a vendégeket, rendeljenek kedvük szerint (miközben a nyavalya tör ki, hogy olyat rendeljenek, amit kapni is lehet), aztán azon izgulok, hogy a leves ne legyen hideg, aztán azon, hogy a sör hideg legyen, aztán azért, hogy a szomszéd asztalnál italozó férfitársaság egyre emelkedő hangulata ne lépje át a duhajság határát.

Végül is — úgy-ahogy — minden kívánságom teljesült és már-már azzal az érzéssel kéretem a fizető pincért, hogy Mr. és Mrs. Cunningham odahaza a művelt nyugaton, a ködös téli estéken majd imigyen fognak beszélgetni a kandalló mellett:

— Oh, emlékszel darling, milyen finom kis vendéglőben vacsoráztunk azon a kedves Budapesten . . .

Éppen erre gondolok és meleg lesz a szívem táján, amikor mint derült égből villámcsapás, jön a fordulat. Mr. Cunningham morog valamit a nyírt bajusza alatt, azt kérdezi: merre van a toalett?

Úgy érzem magam, mint a pilóta, akinek a leszállás előtti utolsó pillanatban a hajtómű felmondja a szolgálatot. Legszívesebben azt kiáltanám: „Ne, Mr. Cunningham! Csak azt ne! Majd inkább a szállodában! Vagy elviszem magát a lakásomra."

De Mr. Cunningham kérlelhetetlenül emelkedik a székéből és megindul kifelé.

Mindennek vége . . .

*

Vége lenne, ha én nem lennék olyan gondos házigazda, amilyen vágyok és nem gondoltam volna egy ilyen fordulatra is.

Így azonban a következő történik.

— Magam sem tudom, Mr. Cunningham, merre van az a helyiség, ha megengedi, utánanézek, kérem, várjon türelemmel . . .

Azzal hónom alatt a magammal hozott aktatáskával elindulok ama bizonyos helyiség felé. Először is körülnézek. Aktatáskámból szappant veszek elő, elhelyezem a szappantartóba. Azután jön a családi törülközőnk, belefűzöm a törülközőtartóba. Sajnos, melegvizet nem tudok csinálni. Ennek végeztével óvatosan körülnézek, beosonok a női vécébe, ott újabb szappan, újabb törülköző az aktatáskából, mert hiszen Mrs. Cunningham is ember, s egy jó feleség mindenhová követi az urát.

Propaganda bájmosoly fel, asztalhoz vissza, Mr. Cunningham parancsoljon, hátul balra az első ajtó . . .

*

Búcsúzás az étterem előtt.

— Köszönjük ezt a gyönyörű estét — így Mr. Cunningham. — Ó, igen, nagyszerű volt! — így Mrs. Cunningham. Részemről sikerélmény, honfiúi büszkeség, meg minden. Egy pasas mellettünk most tántorog kifelé az ajtón. Kezében gyömöszöl valamit: ez bizony az én törülközőm. Természetesen hallgatok.

Novobáczky Sándor

Ludas Matyi A RÁTÓTI HUMORFESZTIVÁLON

Ludas FÓRUM
TEJ! KAPHATÓ!

Június 11-én (hétfőn) 16.30 órakor **karikatúra-kiállítás** a váci Madách Imre Művelődési Központban. Megnyitja *Árkus József*, a Ludas Matyi főszerkesztője.

Június 15-én (pénteken) 20 órakor a veresegyházi művelődési központban és **június 16-án** (szombaton) 20 órakor, a váci művelődési központban:

LUDAS FÓRUM

— a Ludas Matyi munkatársainak műsora. Fellépnek: *Agárdi Gábor, Árkus József, Bodrogi Gyula, Csala Zsuzsa, Esztergályos Cecília, Galambos Szilveszter, Harsányi Gábor, Mikes György, Peterdi Pál, Radványi Barna, Rádai Imre, Rátonyi Róbert, Sinkovits Imre, Somogyi Pál, Tormai László* és *dr. Veres Pál*, a Magyar Ifjúság „Az orvos válaszol" című rovatának vezetője.

Június 16-án (szombaton) és **június 17-én** (vasárnap) — mindkét napon 14 óra és 20 óra között — a váci **fesztiválbúcsún** — találkozhatnak kedvenc művészeikkel a Ludas Matyi színpadán: *Kabos Lászlóval, Rátonyi Róberttal, Gaál Gabriellával, Madarász Katalinnal, Lehoczky Zsuzsával, Karda Beátával, Eszményi Viktóriával, Payer Andrással, Forgács Gáborral.* A színpad vendége lesz *Monspart Sarolta* is, akivel *Peterdi Pál* beszélget. A színpadon természetesen a Ludas Matyi munkatársai is ott lesznek.

Kísér a JOCKERS együttes.

A kedves vendégeink és olvasóink között **kisorsolunk**

EGY JUNOSZTY TELEVÍZIÓT

EGY KEMPINGBICIKLIT

ÉS EGY LIBÁT.

Kapható lesz továbbá a Ludas Matyi — újságárusoknál még nem kapható — legújabb száma.

Háziasszonyok a televízió népszerű bemondónői: *Baleczky Annamária, Hajas Ilona, Szádvári Gabriella és Tamási Eszter.*

A Ludas Matyi színpada közelében található a Középmagyarországi Tejipari Vállalat pavilonja. Ezért most majd mi kíséreljük megoldani az iskolatej problémáját! Még a szünidőben is kapható lesz **friss, hideg tej! Csak nálunk!**

Jó szórakozást kíván Önöknek

a Ludas Matyi Szerkesztősége

HAZAI JELENTÉSEK

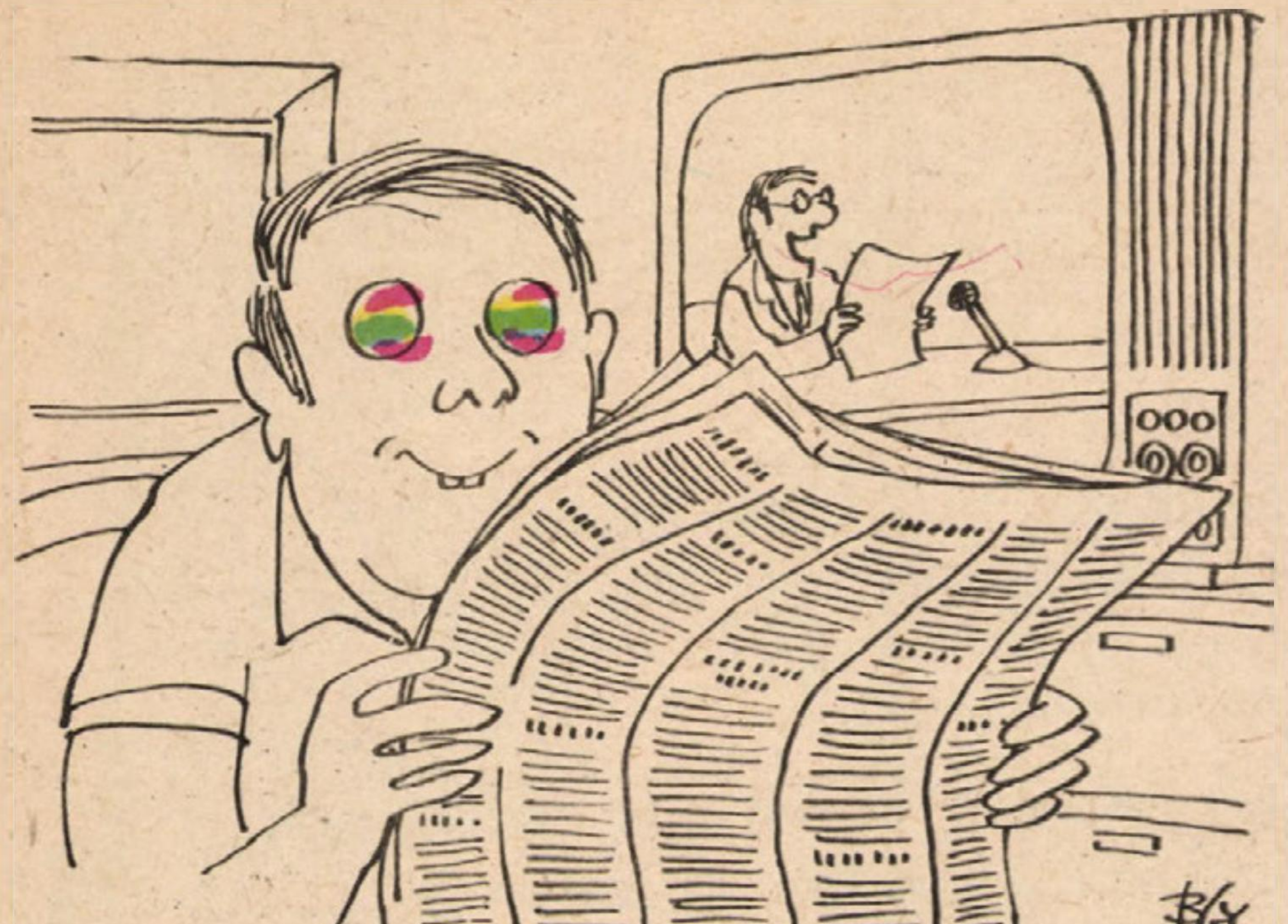

NYÁRI GYAKORLATON

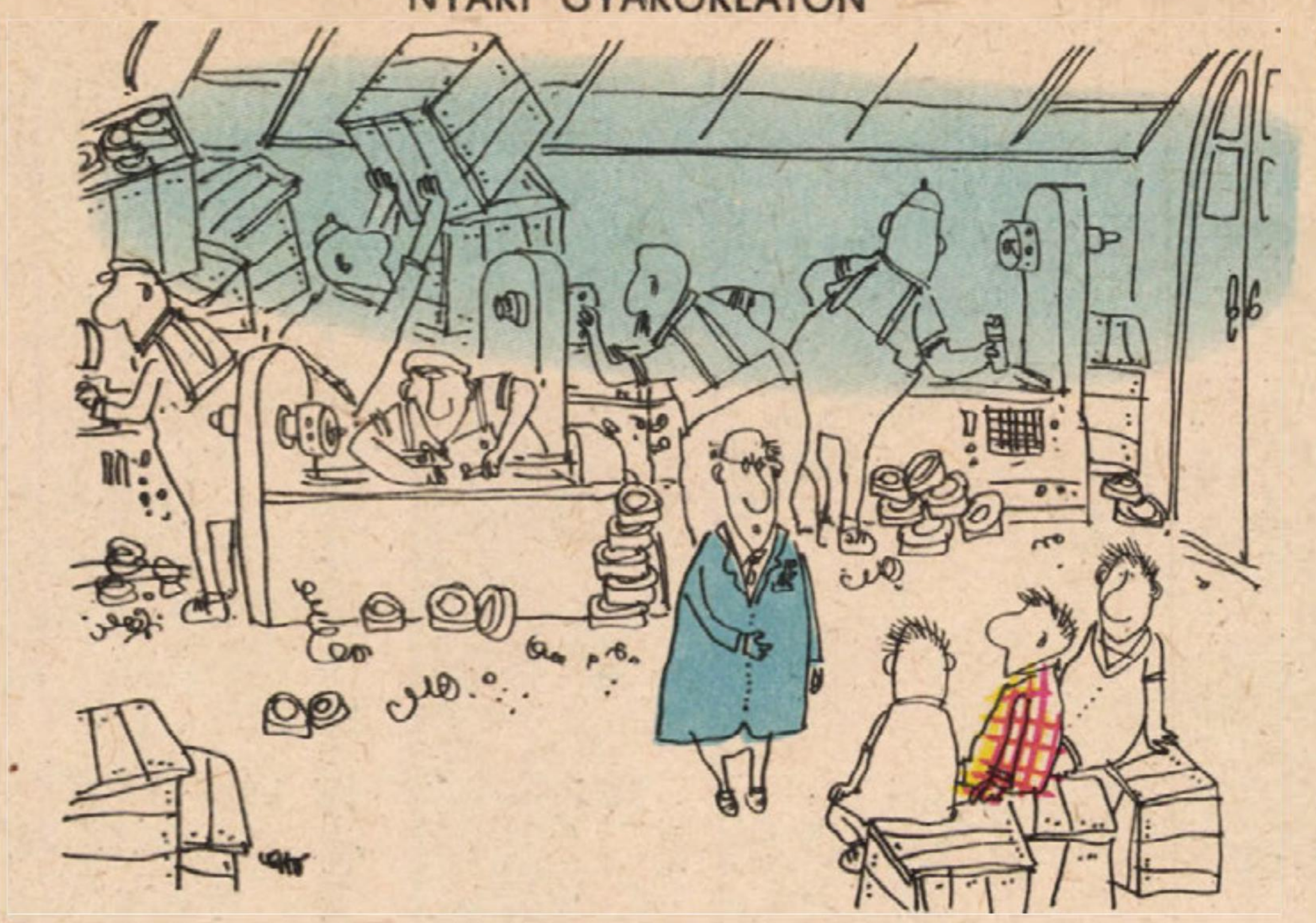

– Ígérem, ha vége lesz ennek a hajtásnak, nézek nektek valami munkát!

csak úgy firkálgatok

A TUDATLAN

Volt kollégám elképedve mesélte:
— Két hónapja nyugdíjban vagyok. Amióta az eszemet tudom, volt buszbérletem. Amikor elbúcsúztam a vállalattól, személyimbe beírták, hogy nyugdíjas, én pedig elhatároztam, hogy élek nyugdíjas jogaimmal. Lementem a metróvégállomáshoz és most már nem száztíz forintos, hanem ötvenforintos szelvényt vásároltam és azt tettem az igazolványomba. És tudod mi történt? Jött az ellenőr, kijelentette, hogy a jegyem érvénytelen. Hogyhogy érvénytelen? Elővettem a személyimet, mutattam, jogosan vettem az ötvenforintos jegyet, ez nekem jár. „Jár ám, de nem ebben a tokban. Erre az igazolványra az van ráírva, hogy „Ált. bérlet”, nekem pedig olyan fényképes izé kell, amire az van nyomtatva, hogy „Ny. bérlet”. Hiába magyaráztam, hogy ez ökörség, a lényeg, hogy megvettem az ötvenforintos szelvényt, jogom van az ötvenforintos szelvényre. Nekem senki sem mondta, hogy ki kell cserélni az igazolványt, miért is kell kicserélni az igazolványt? Ez nincs kiírva a pénztáraknál... Semmi se használt, az igazolványt elkobozták, jegyzőkönyvet vettek fel, másnap be kellett mennem az Akácfa utcába, fél napom ráment.

*

És kollégám dühös és szidja a BKV-t, ahelyett, hogy hálás lenne. A kedves, a jóságos, a bölcs BKV-nak, amely segít a nyugdíjasnak hasznosan eltölteni a sok felesleges idejét.

A KÖRÜLTEKINTŐ

Barátnőm már távolról sem volt ilyen oktondi. Jól tudta, hogy nem azért BKV a BKV, hogy mindegy legyen Ált. bérlet, Ny. bérlet. Ez a vállalat olyan vállalat, ahol röndet tartanak. (Az utasok között.) Amikor tehát nyugdíjba lépett, első dolga volt, elment egy BKV pénztárhoz, felmutatta személyi igazolványát, vitt magával fényképet is és kérte a nyugdíjasbérletet. „Nem lehet” — hangzott a válasz, „majd ha megkapja a törzsszámát és nyugdíjas-igazolványát.” Mindez március harmincegyedikén történt.

Barátnőm belenyugodott, jó majd akkor veszi meg a havi bérletet, ha megjön az igazolvány. Addig vásárol néhány busz- és villamosjegyet. Lyukaszgatott, bosszankodott, mert sokkal kényelmesebb, kellemesebb bérlettel utazni. De mindegy. Ha a BKV-nak nem elég a személyi, mit tegyünk? Majd csak megjön az igazolvány.

Meg is jött, május 25-én. Barátnőm elgondolkozott. Június nyolcadikán néhány hétre el fog utazni Pestről. De addig rengeteg elintéznivalója van. A bérletet holnap reggel kiváltja, május 26-tól június 5-én éjfélig használhatja, az még pontosan tizenegy nap. Bizony, megéri.

Magához vette a fényképet, személyijét, nyugdíjas igazolványt és lement a lakásához legközelebb eső Népköztársaság útja — Bajza utcai földalatti megállóba. Egy kedves nő közölte, hogy itt nem árusítanak semmiféle bérletet, csak a November 7. téren. Egy forintért átföldalattizott hát a November 7. térre, aholis közölték, hogy itt egy nyugdíjas árusítja a jegyeket, de nyugdíjas bérletet nem adhat, mert erre nincs kiterjesztve a jogköre. Ilyet csak végállomáson lehet kapni. Barátnőm ismét bedobott egy forintot és elment a végállomásra, az Engels térre. Itt ismét fejcsóválás, nem kérem, nyugdíjas bérletet nem árusítanak. Hol is? Legközelebb a Felszabadulás téren. Barátnőm ismét rászánta a forintot, és most a hármas metró vonalán átfáradt a Felszabadulás térre. A Felszabadulás téri pénztárnál megmondták, hogy ők nem árulnak új bérletet, de tessék átmenni a másik aluljáróba, ott van a BKV pénztár, ott kaphat. Ehhez fel kellett menni harminc lépcsőfokot, lemenni másik huszonhatot, megkeresni a BKV pénztárt, benyújtani a fényképet, személyit, nyugdíjas-igazolványt. A hölgy a pénztárban az igazolványokat egyetlen rápillantás nélkül lökte vissza. A fényképnek, és azonosításnak annyi figyelmet szentelt, hogy barátnőm saját képe helyett akár Khomeini ajatollahét is benyújthatta volna. Az igazolvány hátára, (amely igazolványt a régi dolgozó igazolványától rettenetesen eltér, ugyanis *Ált. bérlet* helyett *Ny. bérlet* van rajta. Ezért igazán érdemes ezt a cirkuszt végigcsinálni, és ezt a kartonlapocskát kicserélni. No, de mindegy.) ráírta, hogy 1984. júniusig érvényes. De már nem írta rá a tulajdonos nevét és címét, nem írta alá és nem pecsételte le.

— És most kérnék hozzá egy májusi szelvényt, — mondta barátnőm.

— Az nincs. Csak júniusi.

— De júniusi szelvénnyel még nem lehet utazni.

— Nem.

— Akkor kérek egy májusi szelvényt.

— Nem ért magyarul, hogy nincs?

— Miért nincs?

— Ne emelje fel a hangját! — jött dühbe Illetékes. — Azért nincs, mert csak huszonötödikéig van.

— Normális ésszel az ember azt hinné, hogy május 25 után a BKV a májusi szelvényt féláron adja, hogy örül ha viszik, hogy egy lábon ugrál, hogy még akad olyan jó bolond, aki egy hétre egyhónapos bérletet kért. Hogy kitüntetést ad mellé és két puszit. Ha nekem kedvem van huszonhetedikén vásárolni májusi szelvényt, hogy harmincegyedikén, az az én dolgom. Amíg a másik szelvény nem érvényes, addig a BKV köteles az előzőt árusítani, és minden pénztár köteles jegyet és bérletet adni, ne az utast küldözgessék...

— Most már jól teszi, ha elmegy innen...

Illetékes hangja fenyegetőre vált. Barátnőm előtt ködbeborult a világ, most már remeget, üvölteni szeretett volna, de inkább sarkon fordult, felvánszorgott a lépcsőn és két átszállással hazament. A vérnyomása kétszázra felment, az arca rángatózik. Az orvos szerint két hétig le se mehet az utcára.

Ugye, hogy igaza van a BKV-nak? Kidobott pénz lett volna az ötven forint.

Fehér Klára

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Hová gondol? Én tisztességes nő vagyok!
— Tudom, asszonyom!
— És az is akarok maradni!
— Azt nem tudtam, asszonyom.

*

— Fiacskám, el ne feledd, hogy reggel valami nagyon kellemetlen dolgot akarok mondani neked. Most nem mondom meg, mert akkor egész éjjel nem aludnál.

*

— Vettem egy papagájt.
— Beszél?
— Azt nem tudom. A feleségem még nem hagyta szóhoz jutni.

*

Kovács egy első osztályú étteremben vacsorázik. Fizetéskor a főpincér megkérdi, hogy volt megelégedve.

— Ha a leves olyan meleg lett volna, mint a bor, ha a bor olyan öreg lett volna, mint a hús, ha a húshoz annyi zsírt használtak volna fel, mint amennyi az abroszon van, nagyon jó lett volna a vacsora.

HIRDETÉS

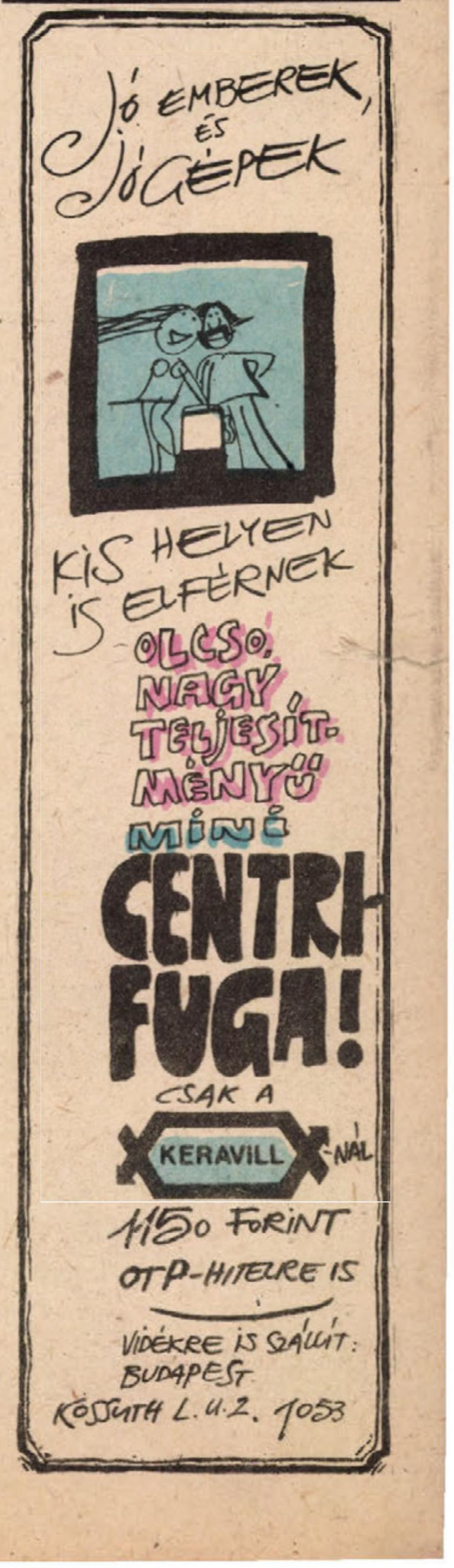

Jó emberek, és jó gépek

Kis helyen is elférnek

olcsó, nagy teljesítményű mini centrifuga!

csak a KERAVILL-nál

1150 forint

OTP-hitelre is

Vidékre is szállít:
Budapest
Kossuth L. u. 2. 1053

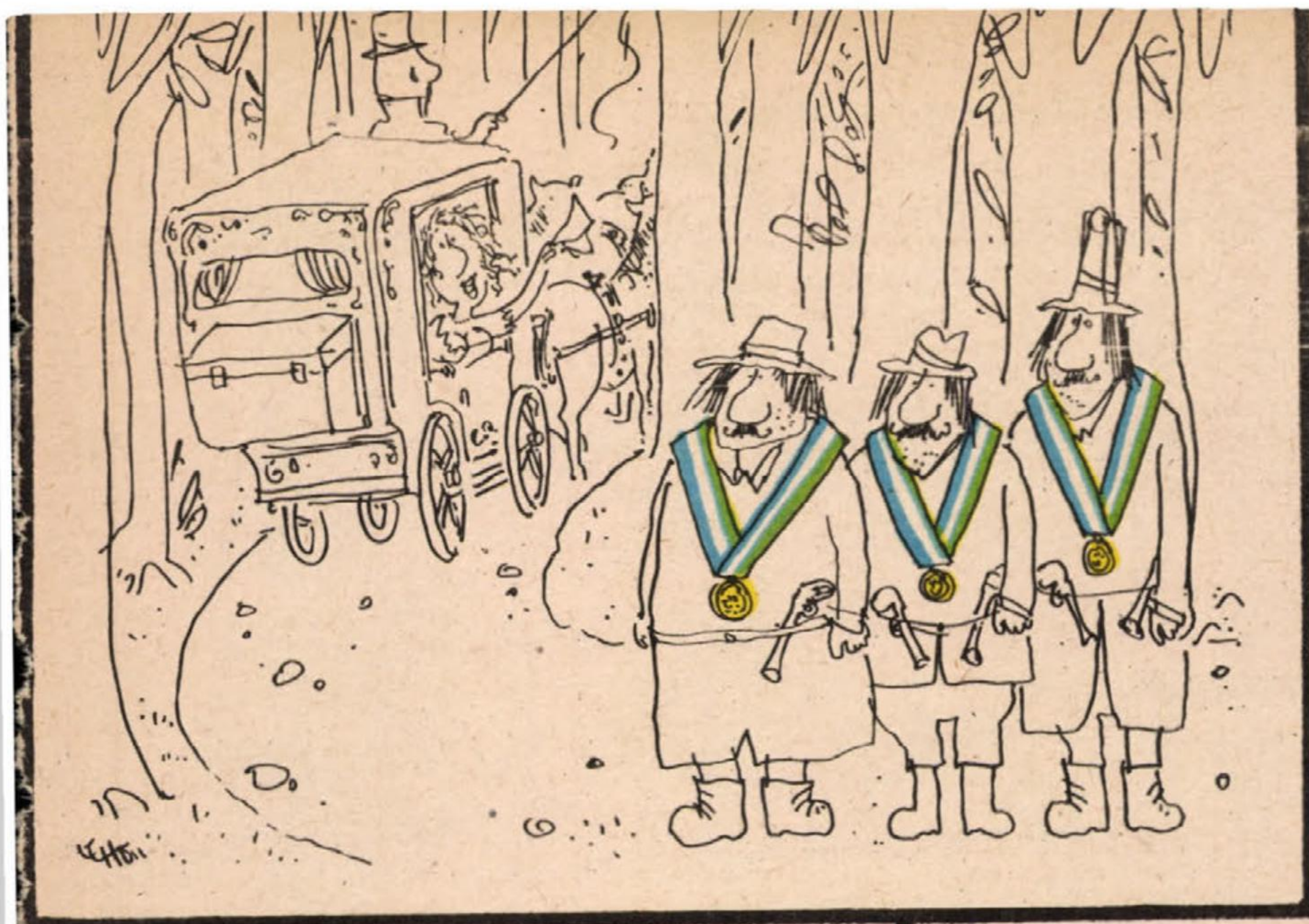

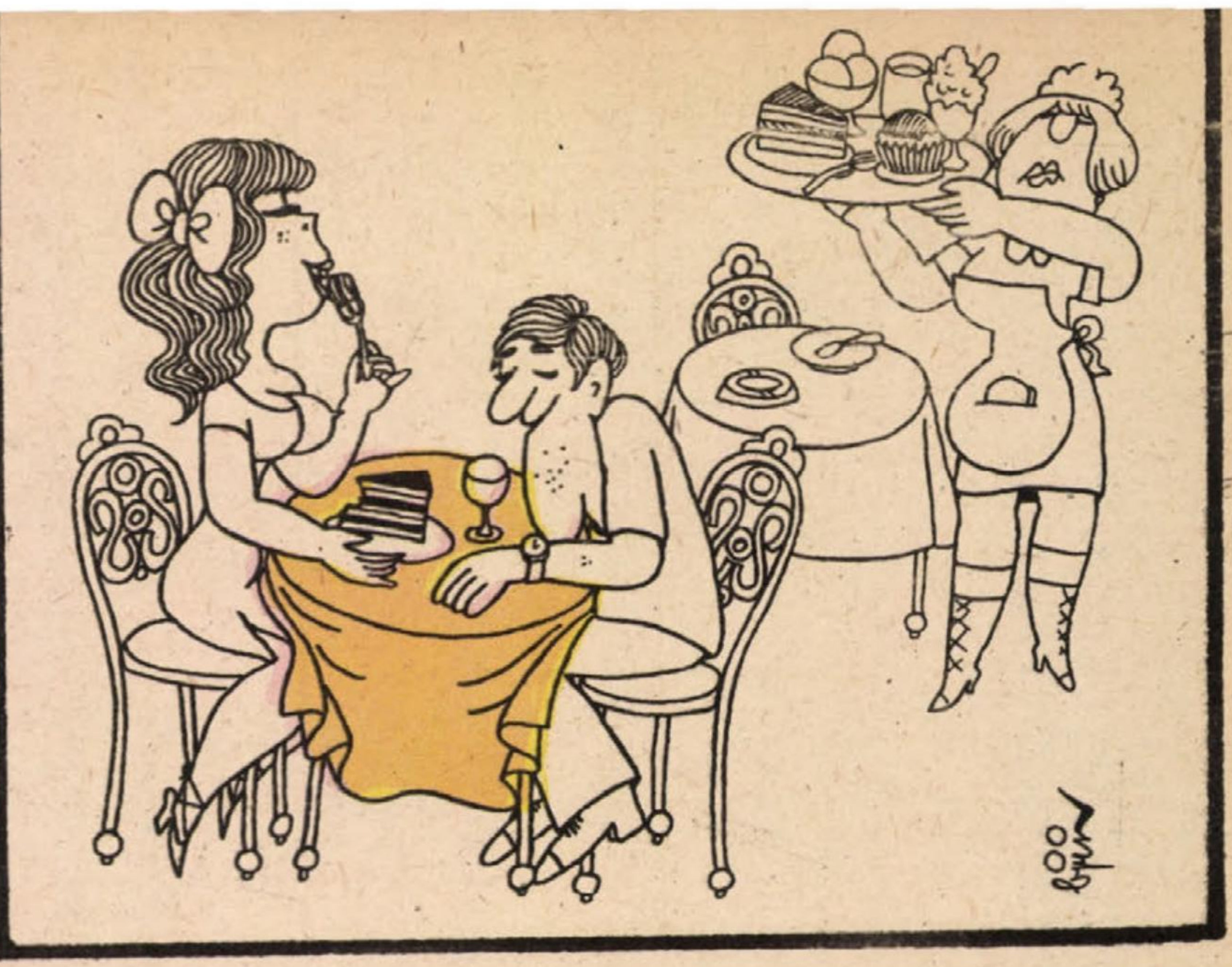

LEHOCZKI,
BALÁZS-PIRI,
HEGEDŰS,
FÜLÖP,
SAJDIK,
BRENNER,
DALLOS

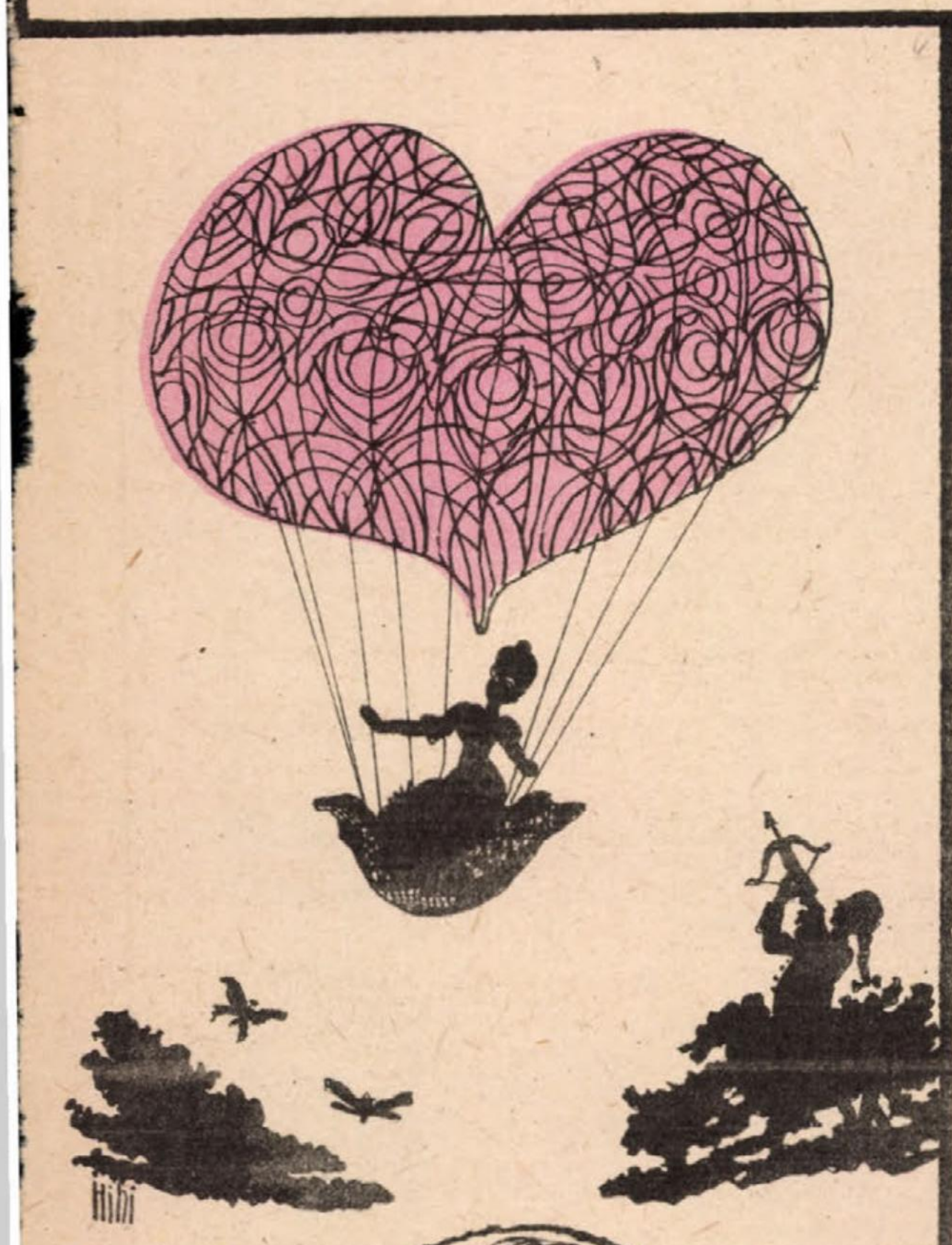

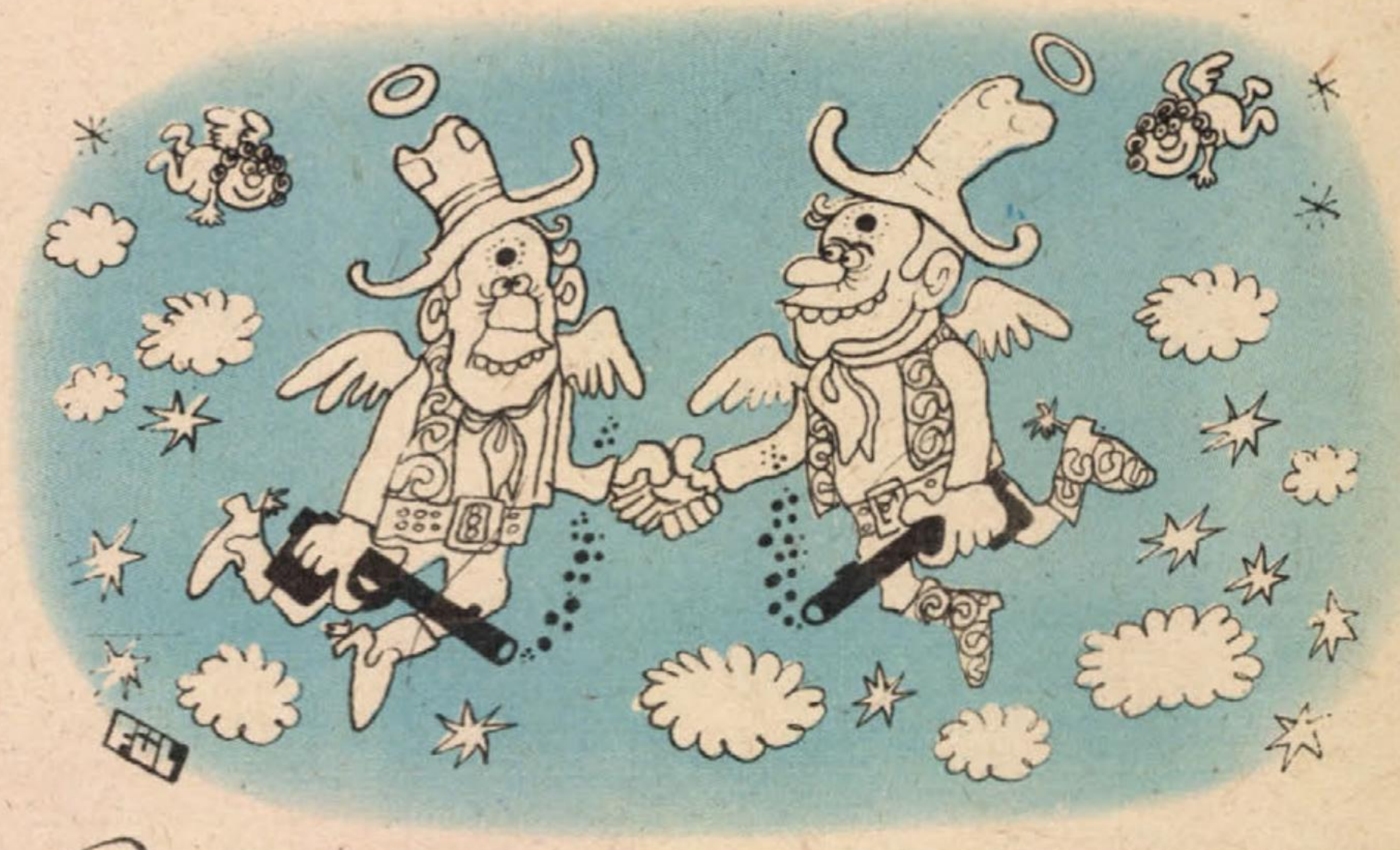

Szép

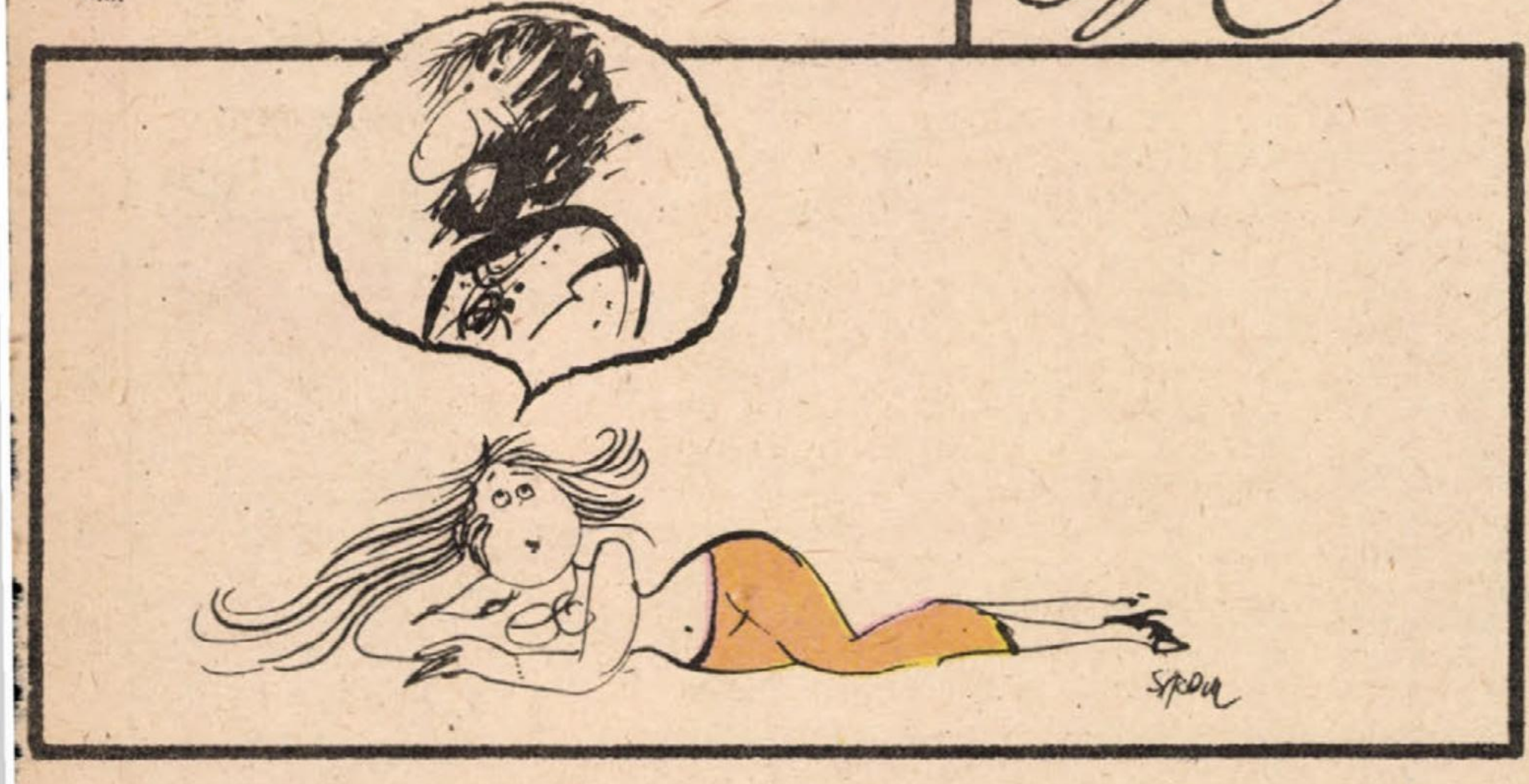

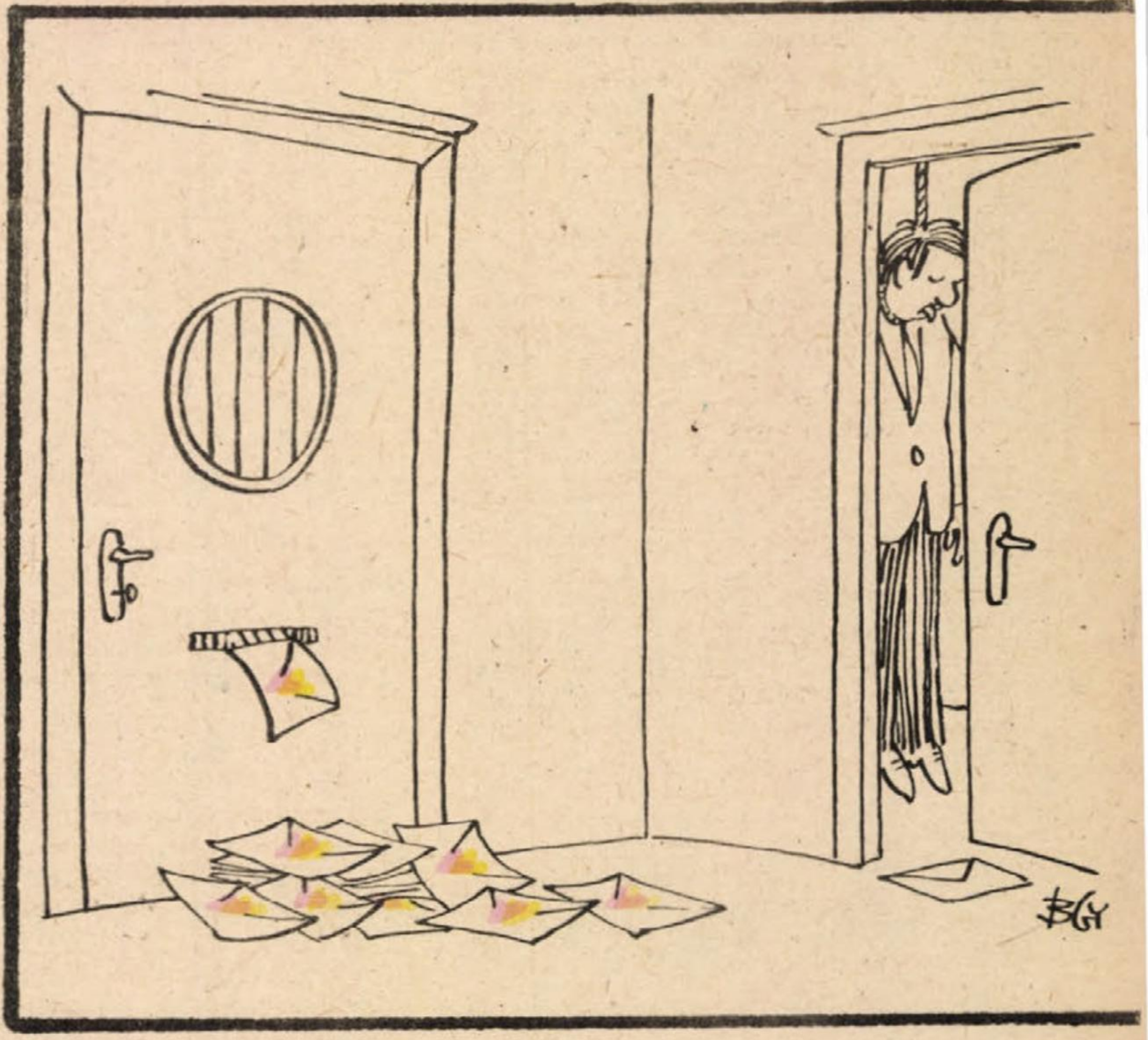

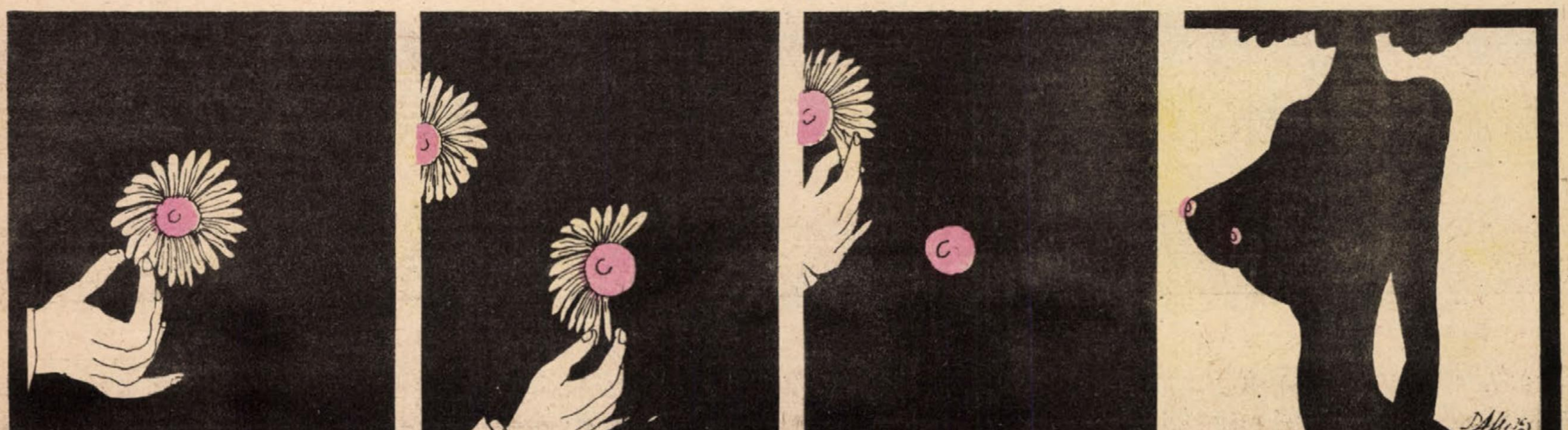

IMPORT HUMOR

EGY KIS SPORT

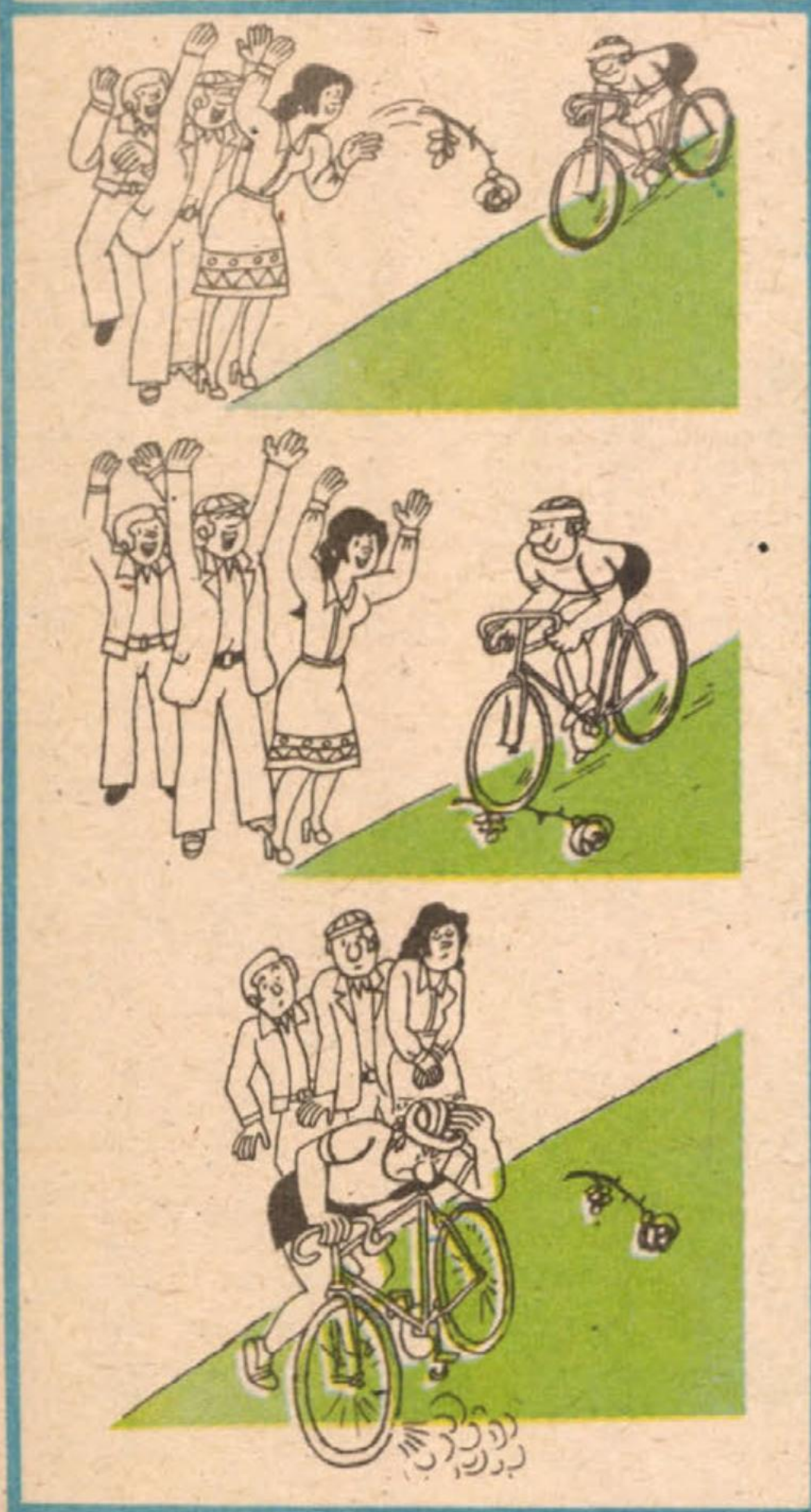

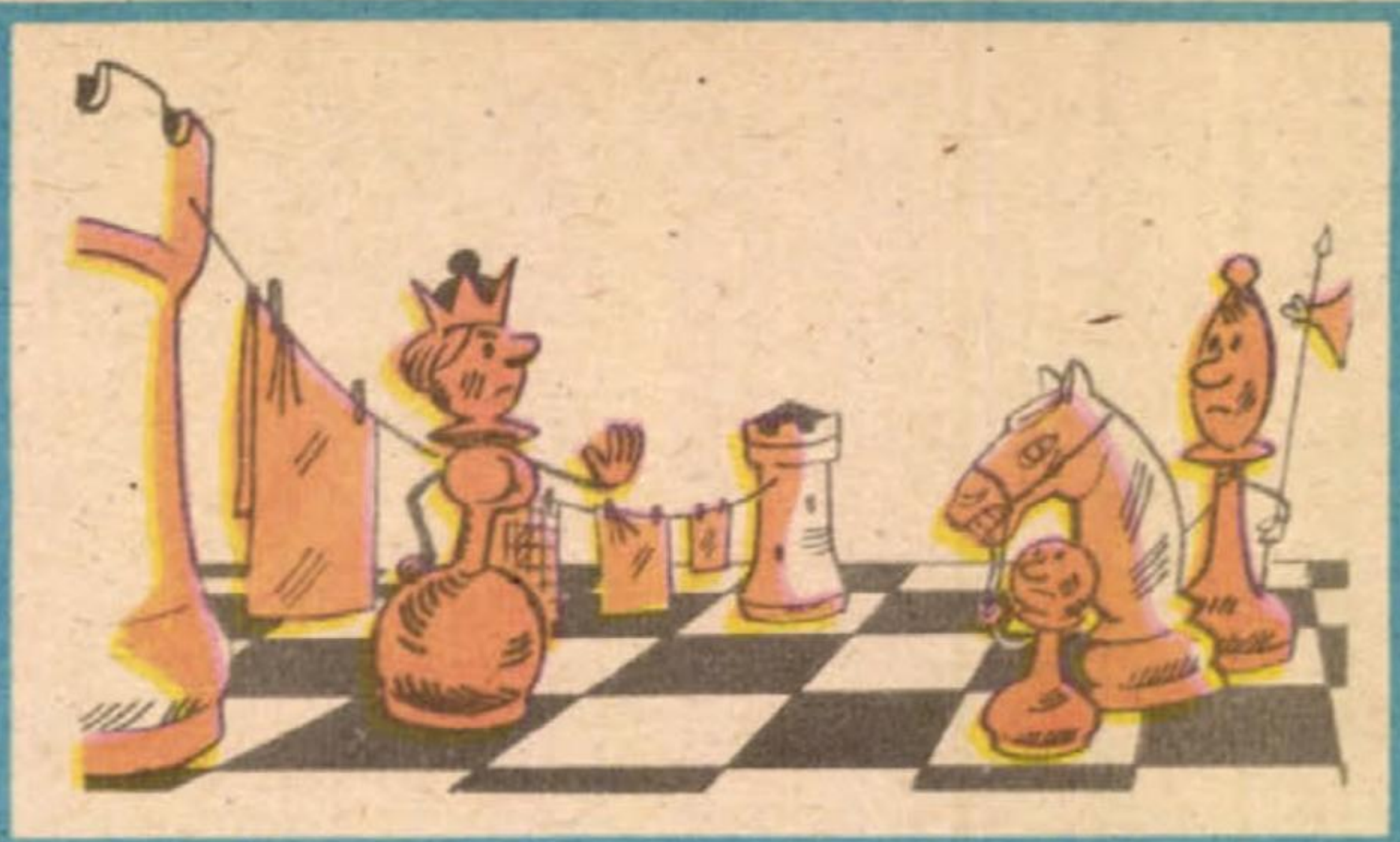

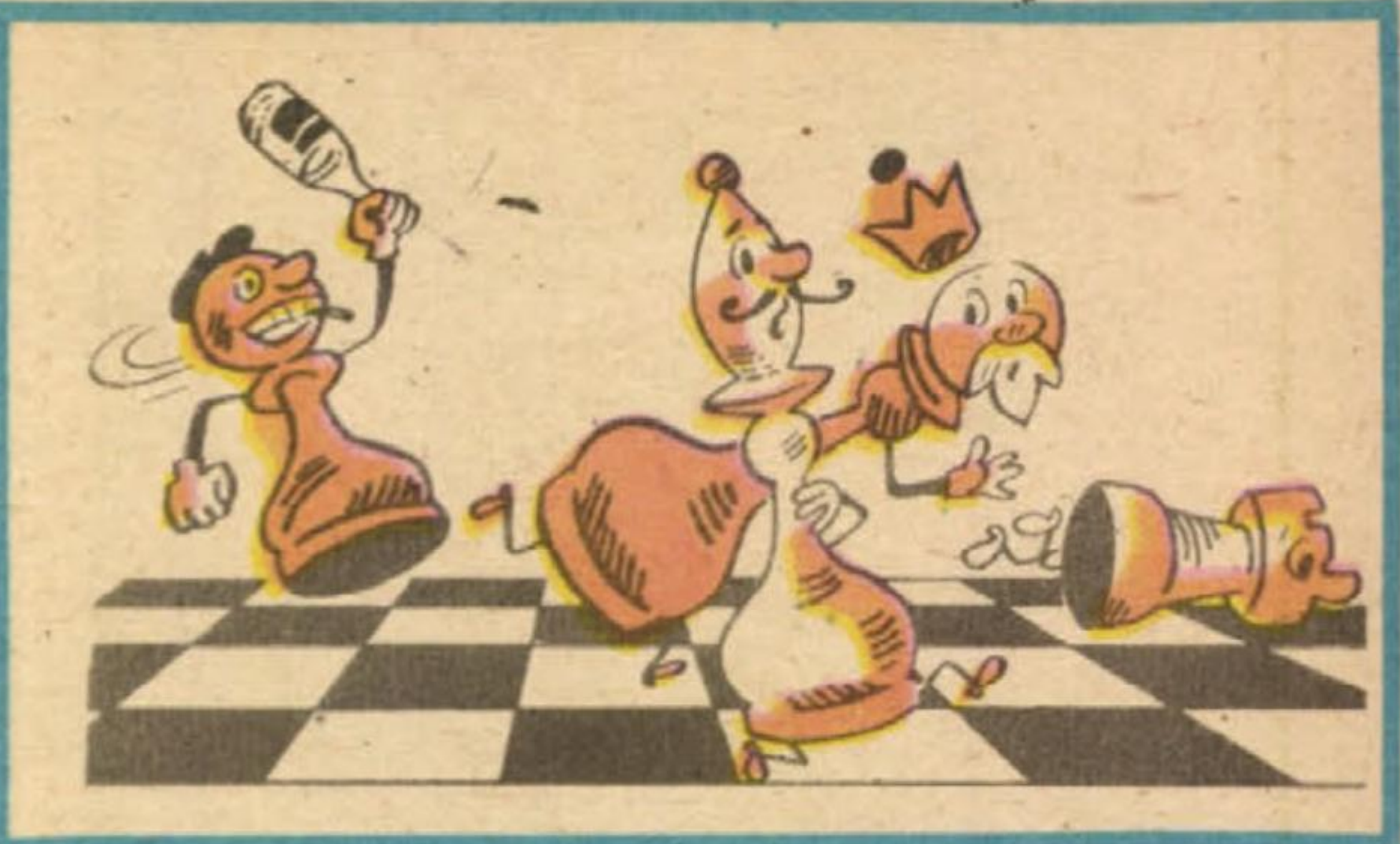

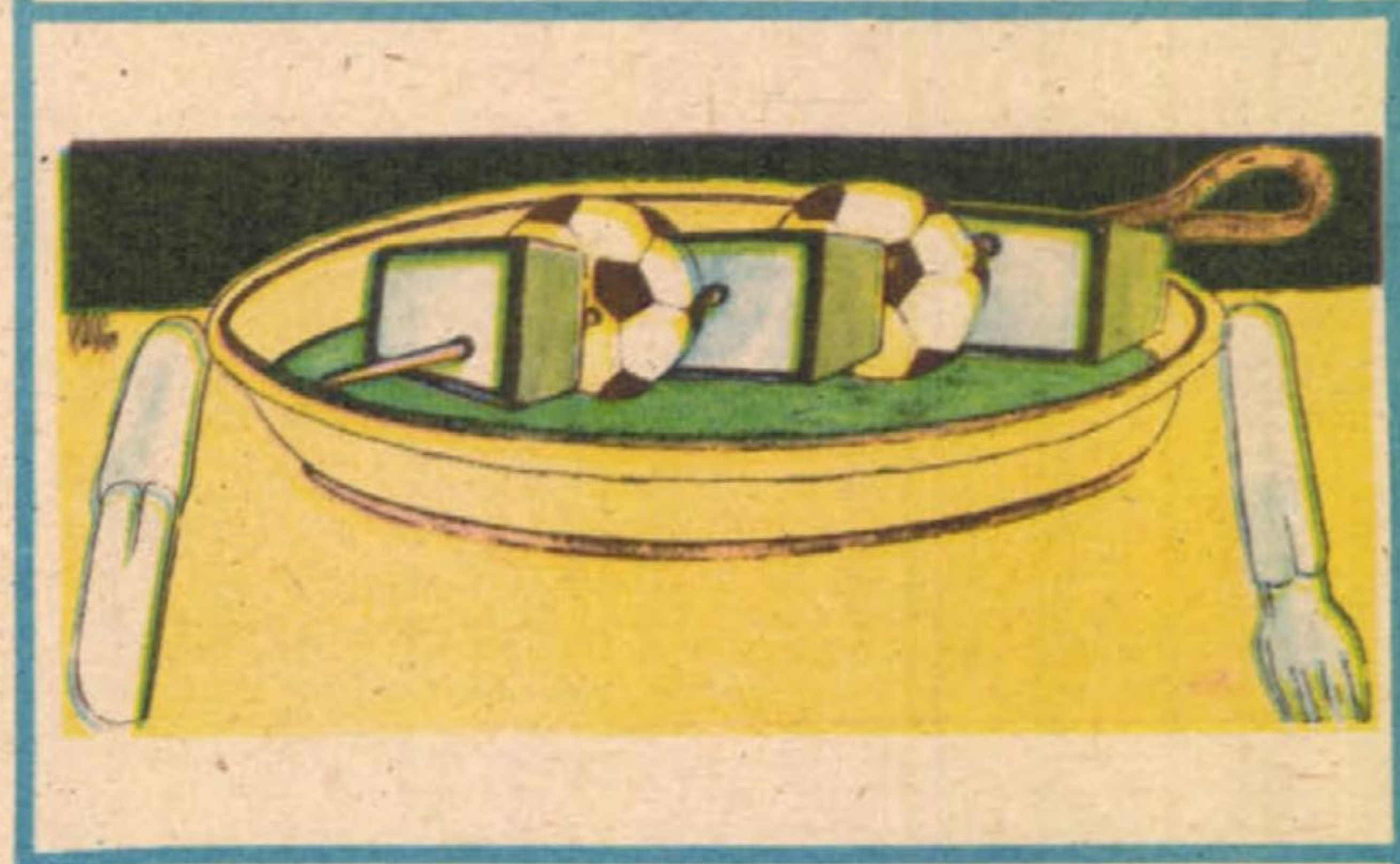

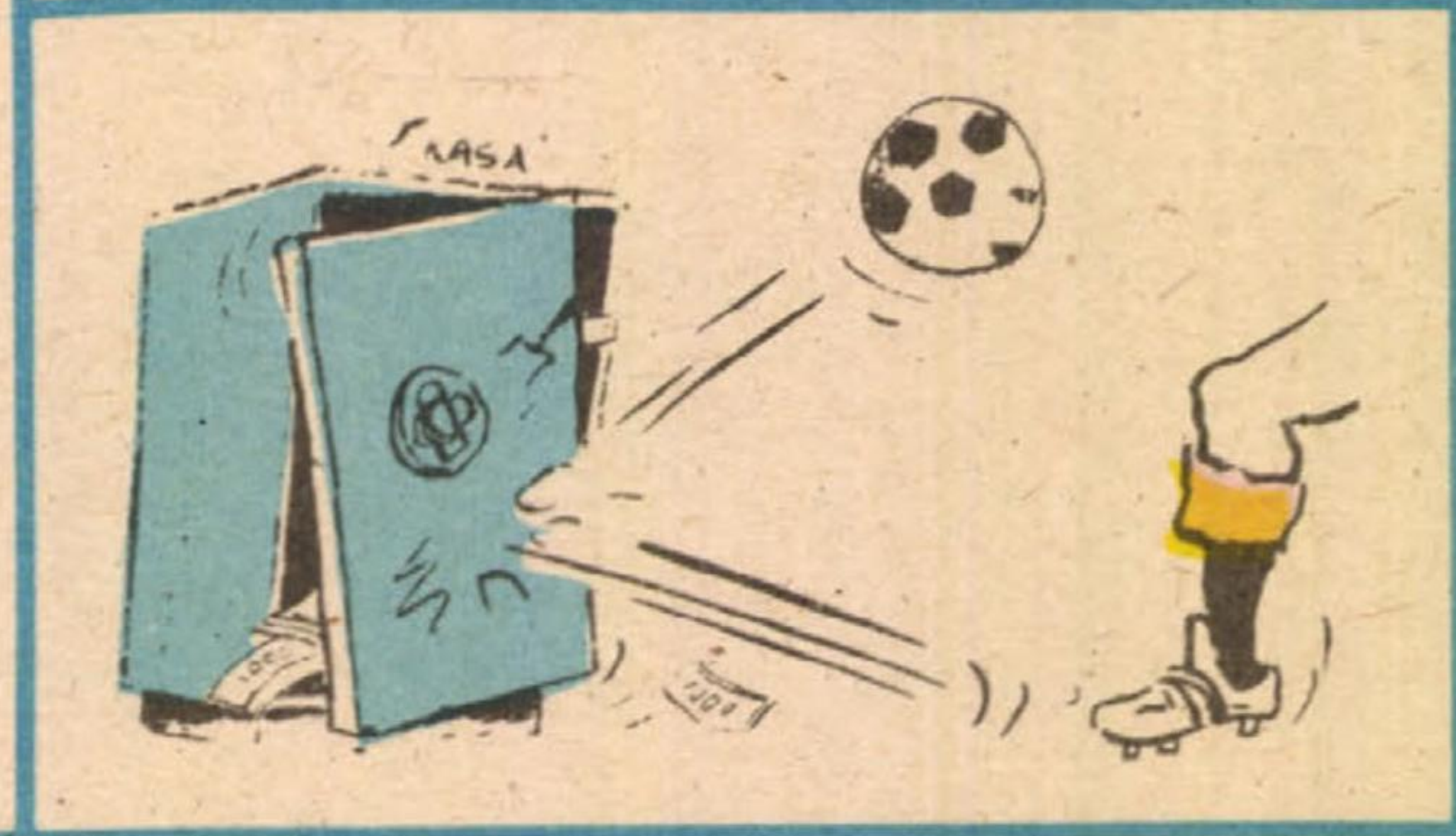

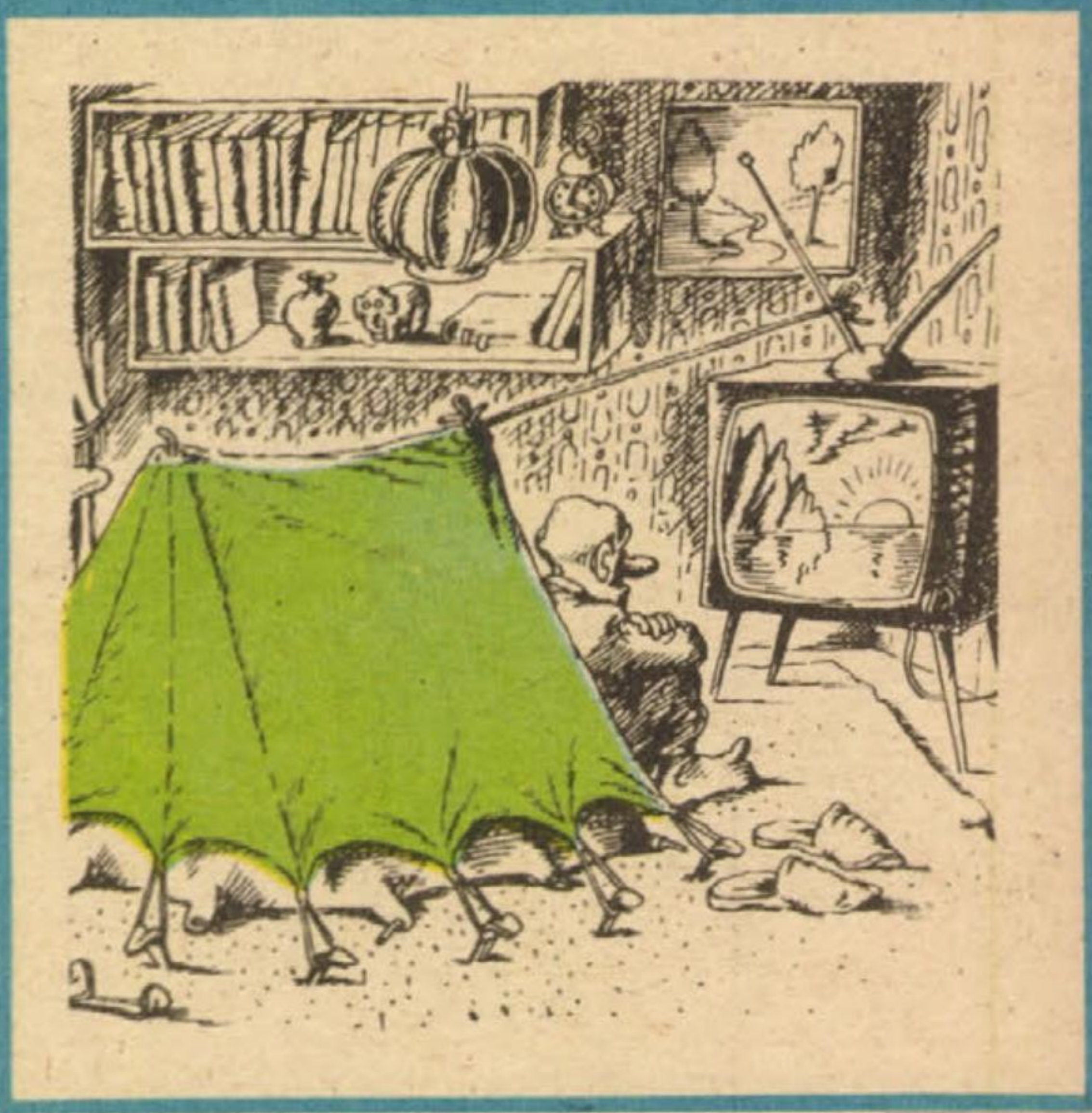

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

EZ BŐR!
ELSŐ VEGYI
EVI
INDUSTRIA SZÖV.
MERT
EVIR
BŐRÁPOLÓ
BALZSAMOT
HASZNÁL

AZ EVIR PATTANÁSOK ÉS BŐRGOMBÁSODÁS MEGSZÜNTETÉSÉRE KITŰNŐ

A-TÓL
Z-IG
CENTRUM ÁRUHÁZAK
MINDENT
A

A CENTRUM ÁRUHÁZAKBÓL

AZ OLVASÓ OLDALA

MINI — DRÁMA

Az Erkel Színházba tartottam. Előtte, úgy fél hét tájban, bementem a Hauer cukrászdába, kértem egy fagylaltot, amelyet az álló asztalnál szerettem volna elfogyasztani, miután időm korlátozott volt. Közölték, hogy fagyit csak az asztalnál ülve lehet fogyasztani, mire kértem egy feketére szóló blokkot a pénztárnál, gondolva, hogy fagylalt helyett koffeinnel frissítem fel magam.

A feketefőző gép mögött nem volt senki, csak előtte álltunk páran. Kicsit toporogtam, nézelődtem, hátha előkerül valaki, ha már blokkot adtak, gondoltam, talán ki is szolgálnak, majd egy arra haladó felszolgálónőt kérdeztem, hogy főznek-e kávét, igen, csak várni kell. Erre én visszaléptem a pénztárhoz, amely a főzőgéppel átellenben van — és kértem, szíveskedjék visszaadni a pénzt (6,— Ft) mert nincs időm várakozni. A pénztárosnő „pénzt nem adunk vissza asszonyom!” válasszal utasított el. Erre én: akkor intézkedjék, hogy főzzenek kávét. A pénztárosnő: „Tessék várni majd főznek, de pénzt nem adunk vissza.” Emeltebb hangon megkérdeztem, vajon miért, elromlott tán a blokk a kezemben, amíg várakoztam? Ezután othagyva csapot, papot, illetve a 6 forintot, s a cukrászdabeli minidrámát, kivánszorogtam az üzletből és elmentem Otelló gyilkos drámáját megnézni az Erkel Színházba, amely szinte lehűtötte a cukrászdabeli haragomat és ama gaz Jágóra irányította minden dühömet.

Sáros Józsefné
Bp., Flottila u. 2. 1044

PATIKA-REJTÉLY

A Füredi úti lakótelepen három évvel ezelőtt gyönyörűszép gyógyszertár nyílt meg, mindenki örömére. Óriási forgalmat bonyolított le. Most bezárták, a tábla szerint: „Tatarozás miatt zárva”. Egyébként azóta is figyelem, semmi nyomát nem látom a tatarozásnak. S hogy teljes legyen az örömünk: a lakótelepről legjobban megközelíthető Bosnyák u. 1. alatti gyógyszertárat is bezárták, igaz, nem tatarozás, hanem leltározás miatt.

Elek György
Bp., Füredi park 2—4. 1144

ALKATRÉSZ-E AZ AJTÓ?

A Jászberényi Hűtőgépgyár termékéből vásárolt S. 60. A. V. típusú hűtőgépem a garanciális idő lejárta után néhány hónappal elromlott. A Miskolc, Kandó K. út 1. alatti Gelka szerviz hozzám kiküldött embere közölte, hogy hűtőszekrényem ajtaja „elvetemedett”, de

mert a hűtőszekrény-ajtó hiánycikk, egyelőre nincs remény a javításra. A Hűtőgépgyár tájékoztatója szerint az általuk gyártott termékekhez tíz évig gyártanak alkatrészt. Véleményem szerint az ajtó nélkülözhetetlen alkatrésze a szekrénynek. Ezt a véleményemet s panaszomat megírtam a jászberényi gyárnak (semmi válasz), meg a Gelkának, amely értesített, hogy mikor tartózkodjam otthon, mert kijönnek javítani. Az ígért napon felém se néztek. Másnap reklamáltam, közölték velem, hogy már vártak —, de tévedésből küldték az értesítést, mert az ajtó változatlanul hiánycikk. Nem beszélve arról, hogy az ügy eddig két nap szabadságomba is került, itt a nyár, frizsiderem továbbra sem hűt és így az az érzésem, mintha csaknem négyezer forintot az ablakon dobtam volna ki.

Ákos Erzsébet
Miskolc, Könyves K. u. 11. 3533

A CÍMZETT VÁLASZOL

Tejeskávé

(Ludas, 19. sz.)

Megállapítottuk, hogy a Remy Martin eszpresszóban és a Finom falat sörözőben valóban nem értékesítettek tejeskávét. A Muskátli eszpresszóban azonban jelenleg is van tejeskávé. A cikk megjelenése után írásban nyomatékosan fehívtuk üzletvezetőink figyelmét a tej és tejesitalok értékesítésére vonatkozó előírások maradéktalan betartására.

Dr. Molnár Béla
ig. h.
Belvárosi Vendéglátó Vállalat

*

(Cikkünk megjelenése után a Muskátli vezetője meghívott bennünket egy tejeskávéra, amit köszönettel megittunk, s a múltkori sajnálatos esetet pedig hajlandók voltunk olyan fatális véletlennek minősíteni, amelyet szívesen elfelejtünk, mert hisszük: nem ismétlődik meg többé).

*

Az Anna eszpresszó árusít tejeskávét, ezért érthetetlen számunkra a cikkíró panasza. A tejeskávén kívül még más reggeli és uzsonna-italokat is kínálunk vendégeinknek. Mellékelten megküldjük az Anna eszpresszó étlapját.

Szivek Gábor
főosztvez.
Pannónia Szálloda- és Vendéglátó Vállalat

Fantom-tatarozás

(Ludas, 20. sz.)

A cikkíró téved, mert a Camea illatszerboltban nem „kiírás szerint”, a valóságban is folyik a tatarozás! 1978. december 27-én, az ünnepi csúcsforgalom lebonyolítása után zártuk be a boltot, leltár és kiürítés után január 16-án átadtuk a munkaterületet a kivitelező Kereskedelmi Építő- és Szolgáltató Vállalatnak. A bontási és egyéb építőipari munkákat eddig a kivitelező részben a földszinten, de főleg a pincében végezte, amit a cikk írója nem láthatott. A kivitelező vállalat a szerződésnek megfelelően dolgozik, év végére vállalta a munka befejezését és ezt valószínűleg tartani is tudja. A bolt nyitása előreláthatólag 1980 márciusa körül várható.

Weinberger György
igazgató
Főv. Háztartási és Illatszerbolt

*

A Rákóczi út 27/b. alatti régi, patinás üzletünk tatarozását nem saját hatáskörben végezzük, hanem erre hivatott építőipari vállalatot bíztunk meg vele. Az átépítést az I. félévre vállalták, ez a határidő azonban, mint sok más építkezés, máris eltolódott, hisz a boltot februárban adtuk át s előreláthatóan csak a III. negyedév végére készü el.

Vállay Béla
főosztvez.
Állami Könyvterjesztő V.

TÜCSÖK és BOGÁR

Rövid, sportos, csinos frizura. Ennél a frizuránál főleg a jó vágás dominál. Kényelmes, csinos és divatos

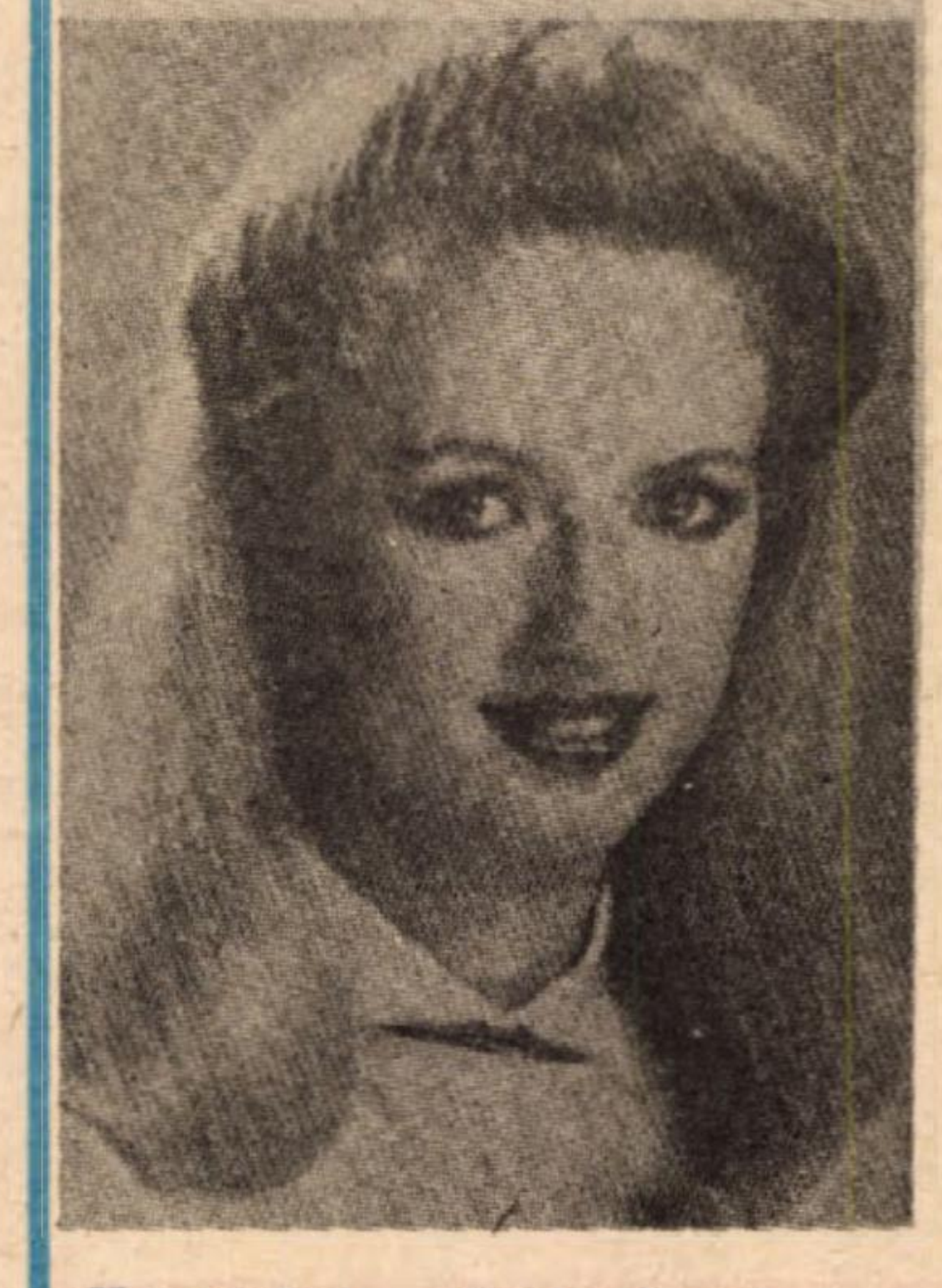

Hosszú haj — rövid szöveg!
(A Fejér megyei Hírlapban észlelte Soós Katalin, adonyi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

■ Ipartörténeti múzeum Győrött a városi tanács létrehozását tervezik. Ennek feltétele a régi városháza épületében levő kilenc lakás

Ezt az érdekes hírecskét a Kisalföld című lapban vette észre J. Németh Beáta, a győri Xantus János Megyei Múzeum történész-muzeológusa. A következő megjegyzést fűzte hozzá: „Miért, eddig nem volt Győrött városi tanács? A kérdés annál is közelebbről érint, mivel ez a feladat eddig nem szerepelt munkaköri teendőim között. Pedig egyik kollégámmal együtt részt veszünk a győri Ipari-műszaki Múzeum létrehozásának előmunkálataiban.”

dolog. Mert a kővágóörsi ház, ahová megérkezünk, szép kis modern épület, gyümölcsfák virágzanak benne megszokhatatlan, meghatóan törékeny pasztellrózsaszín fátyoldíszszel.

Az ember csak feláll a kredenc tetejére és már rázza is a megygyet...
(A Nők Lapjában fedezte fel Gurin Lajos, sárisápi olvasónk)

EGYÉB

Csütörtökön, 17-én az esti órákban elvesztettem pénztárcámat. Kérem a becsületes megtalálót, jutalom ellenében címemre juttassa el.

Siófoki lángos- és

Se kinek, se hova? Ügyes!
(A Somogyi Néplap apróhirdetései között fedezte fel Orfalusi Imre, marcali olvasónk)

A bűnlistájukon egy Trabant is szerepelt. Ezt sem kímélték. A közelben lakók azonban észrevették a két fosztogató fiatalt és elmenekültek a helyszínről.

Mind hősök ők, mind férfiak!
(A Békés megyei Hírlapban találta Jeges Sándor, gyulai olvasónk)

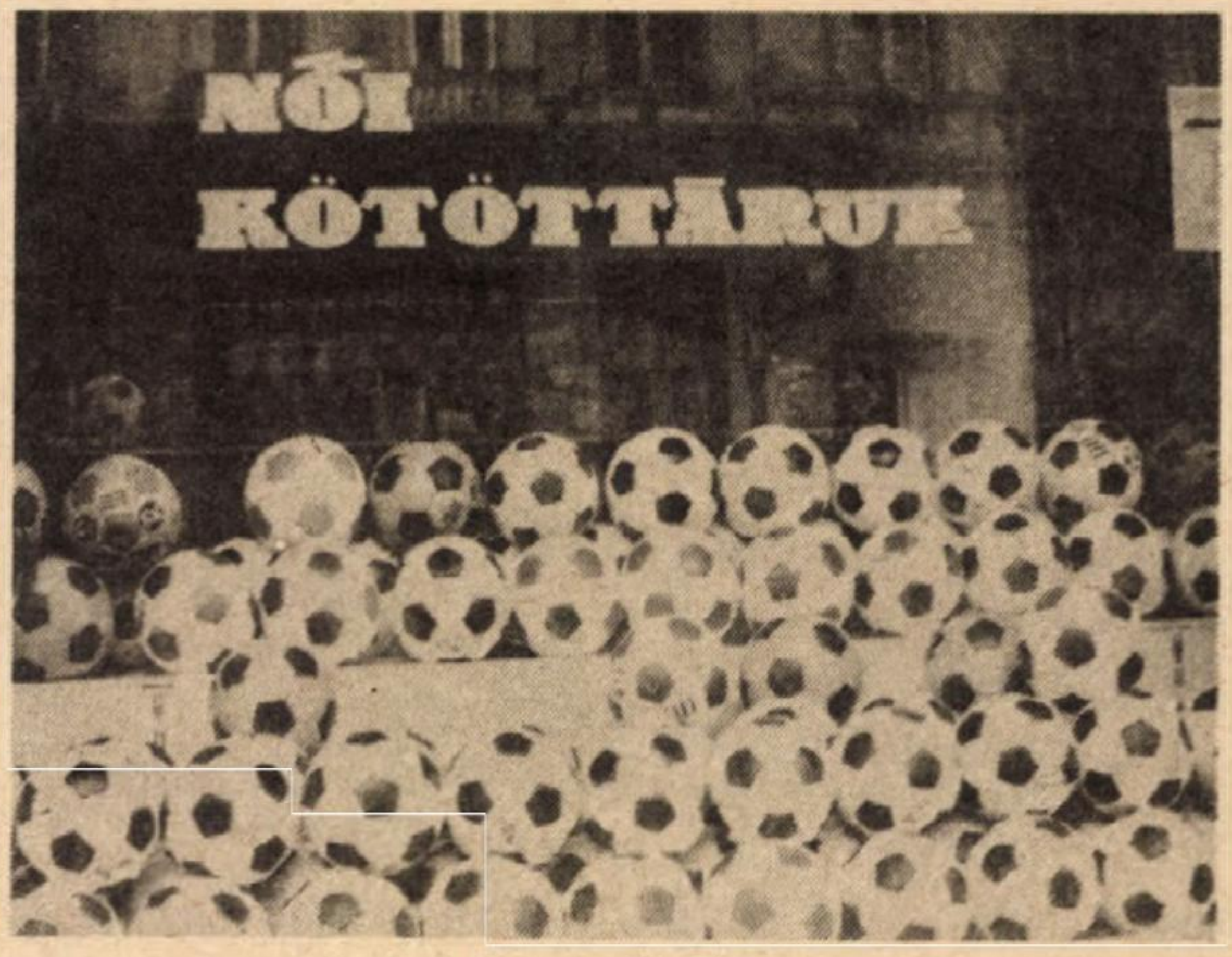

Bizonyára gömbkötőgépen készültek!
(Hódmezővásárhelyen fényképezte Balogh Gabriella, baki olvasónk)

FUSIZZON HUMORT!

ÚJABB FORDULÓ

Adunk Önnek ezúttal egy ventillátort

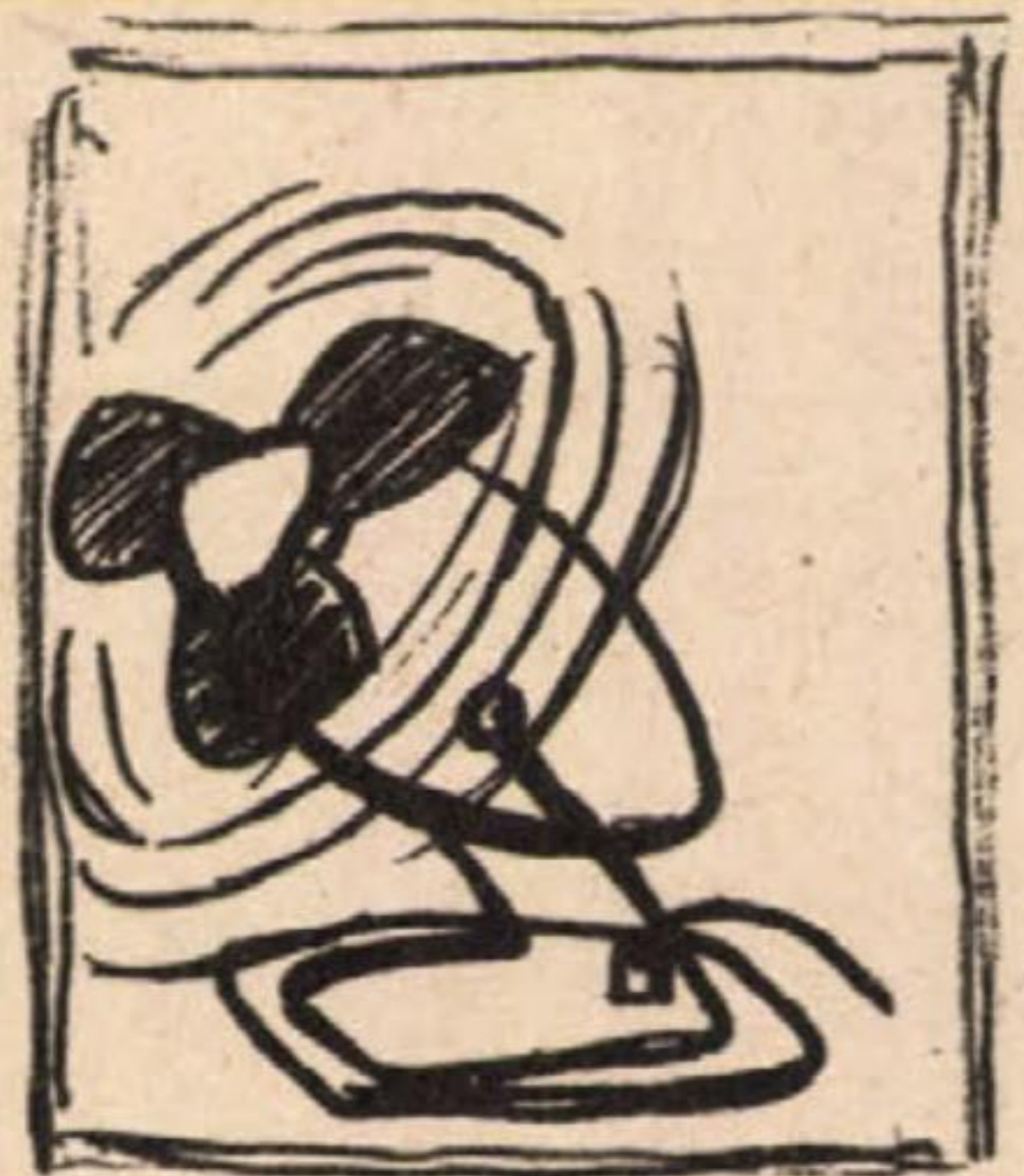

Kívánsian várjuk, mit kezd Ön a ventillátorral?

(A tennivaló ismert: helyezze el a ventillátort egy képben vagy fotóban és a megfelelő szöveggel ellátva küldje be címünkre: Ludas Matyi, Budapest, 1977. A legötletesebb megoldásokat közöljük és 200—200 forinttal jutalmazzuk. A beküldés határideje: június 21. A borítékra — kérjük — írják rá: Fusizzon humort!)

* * *

Előző fordulónkban bokszkesztyűt adtunk versenyzőinknek. Az itt közölt megoldások beküldői 200—200 forintot nyertek. (A pénzt postán küldjük el címükre.)

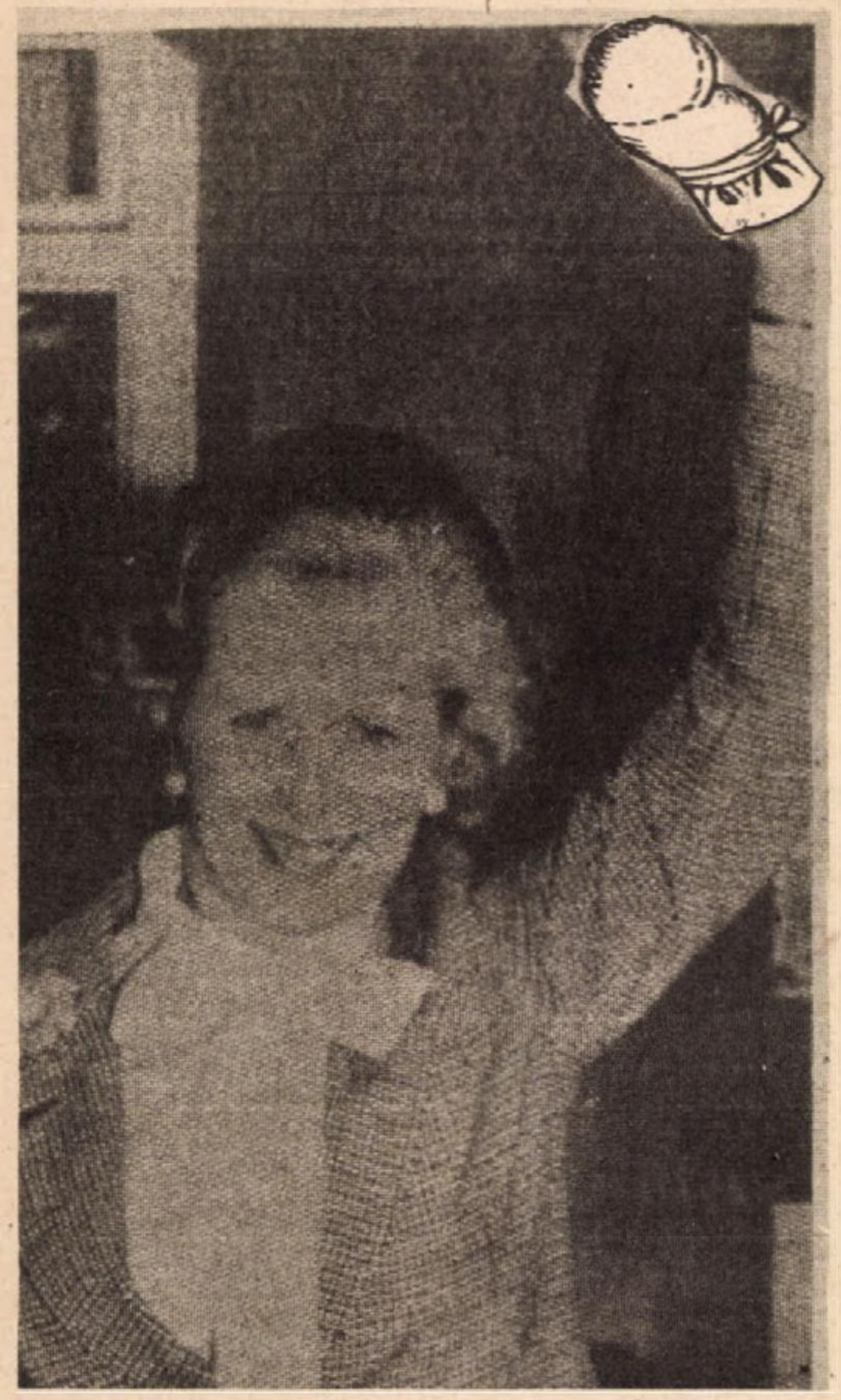

A győztes mosolya...

(Veres Hortenzia, Budapest, Csáktornya u. 3. 1142)

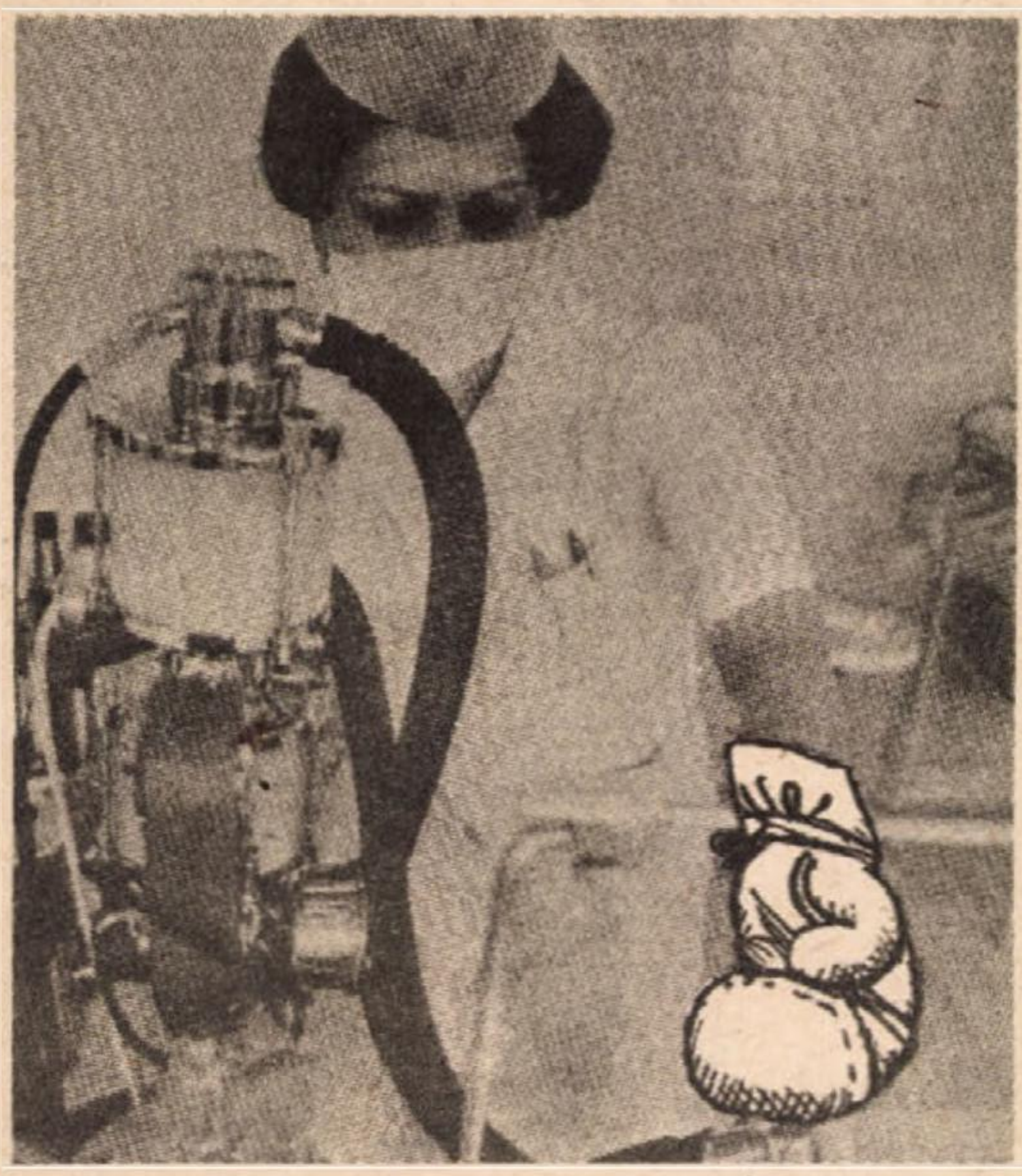

Az orvostudomány a műtétek során kombinált altatást akalmaz...

(Huszti József, Debrecen – Pallag Kollégium 4014)

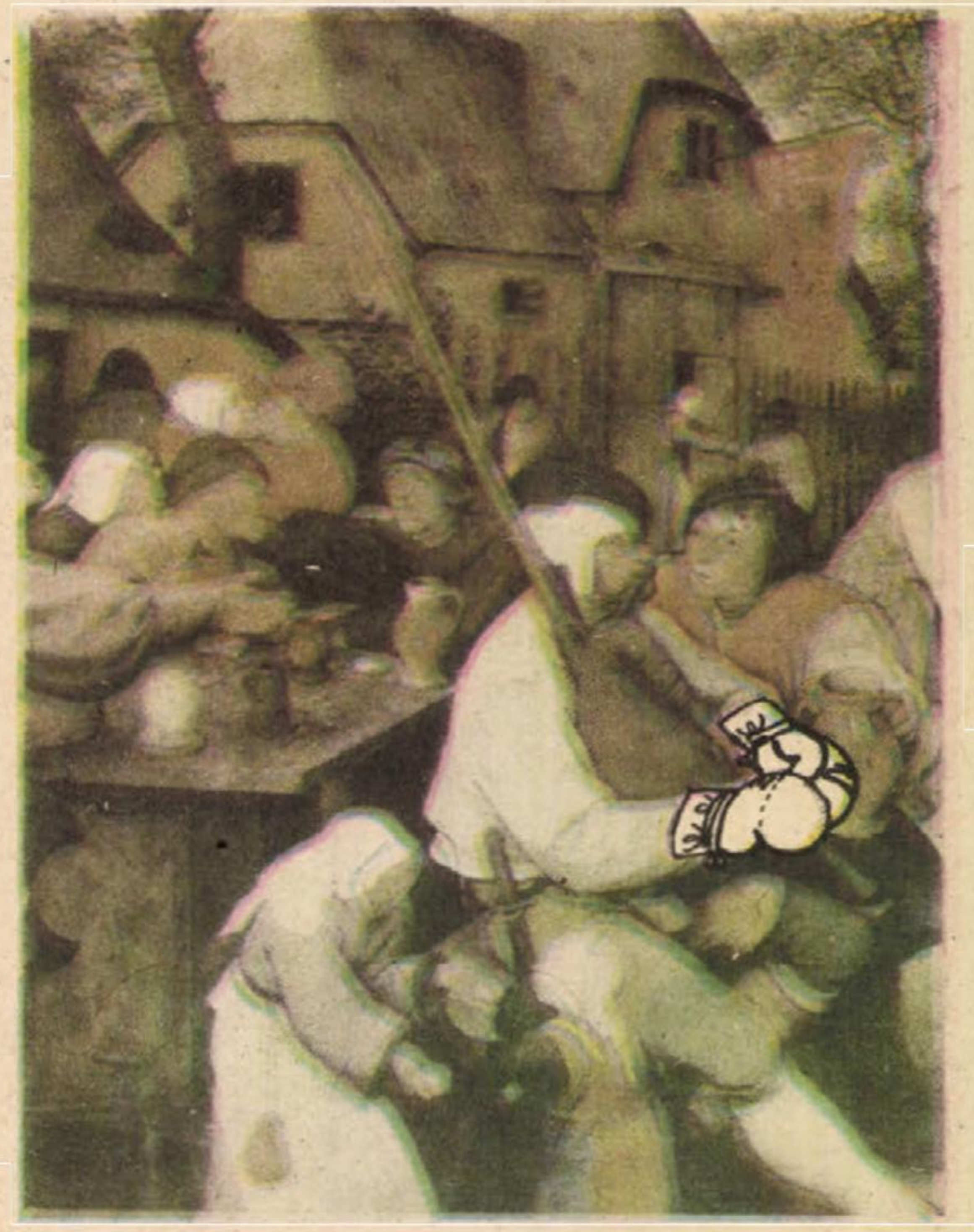

— Engem még a nagyapám tanított meg kesztyűbe dudálni!

(Jancsó János, Baj, Szőlőhegy 2830)

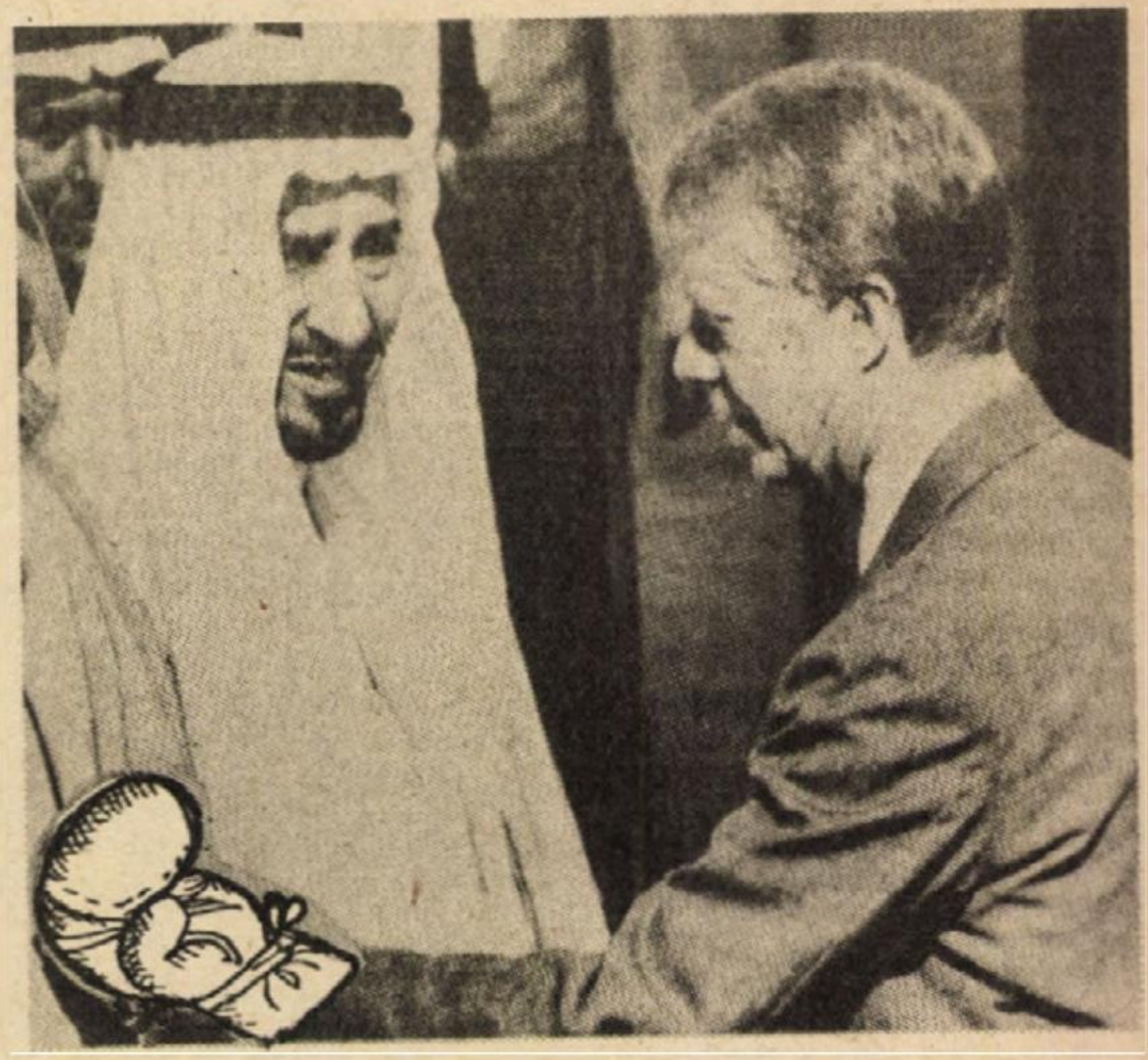

– Egy kis olajat szeretnék... csak úgy balkézről...

(Zrufkó Katalin, Budapest, Baross u. S/14. VII. 31.)

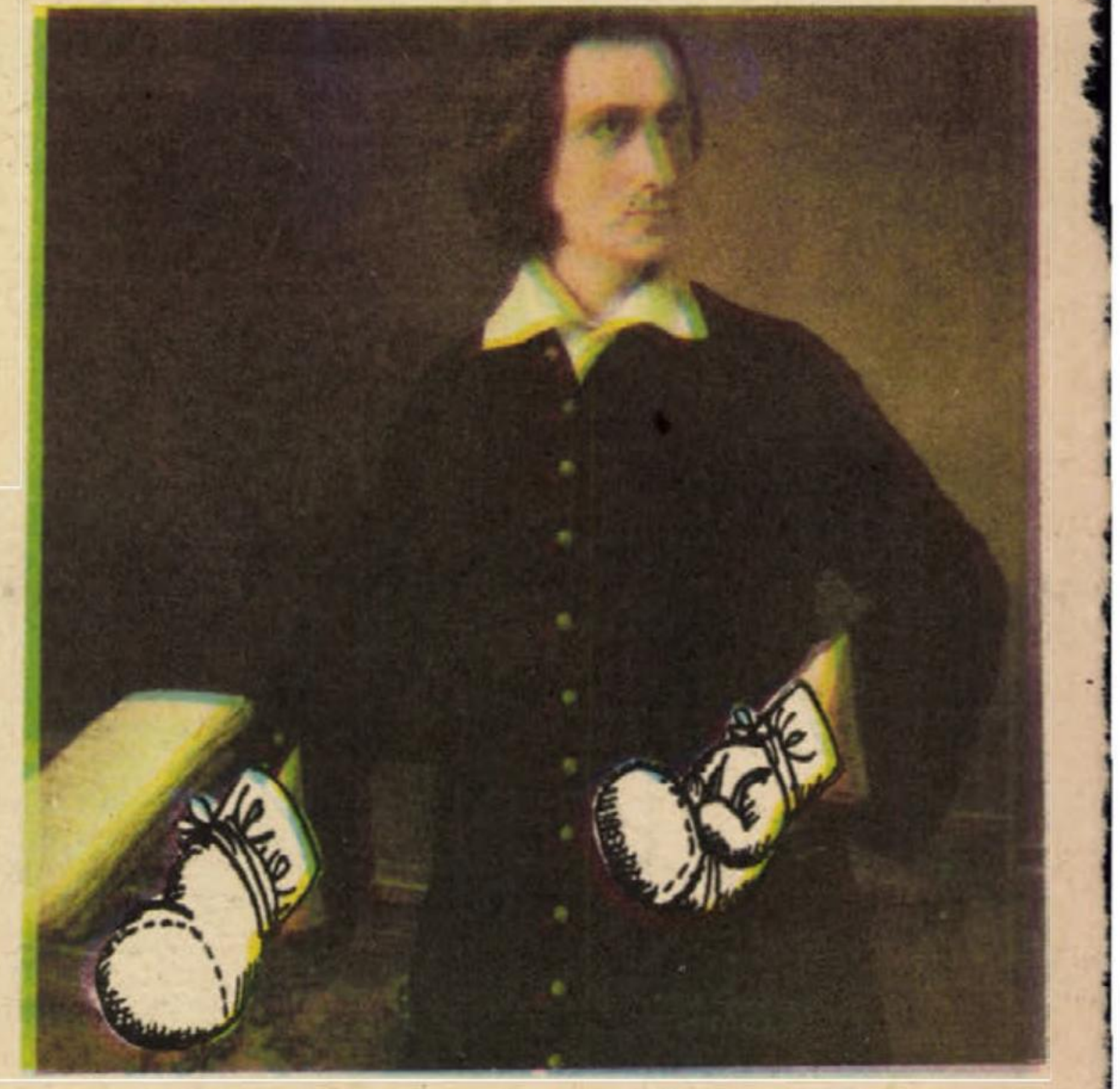

– Ki mondta, hogy az a Chopin líraibb egyéniség, mint én??

(Békési Gábor, Budapest, Fekete I. u. 4. 1021)

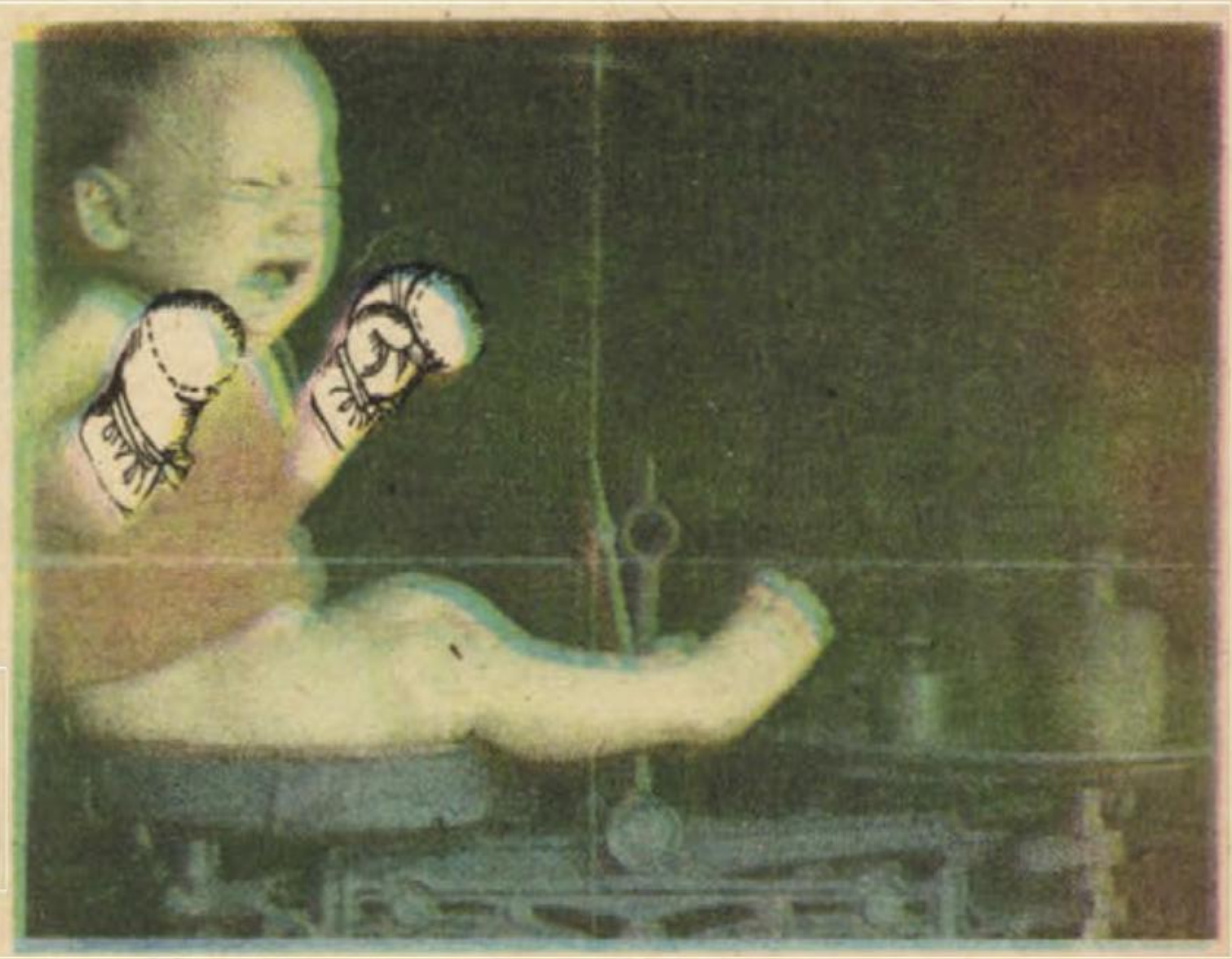

– Nem fogyasztok tovább!!

(Badari Tiborné, Budapest, Csertő u. 12–14. 1144)

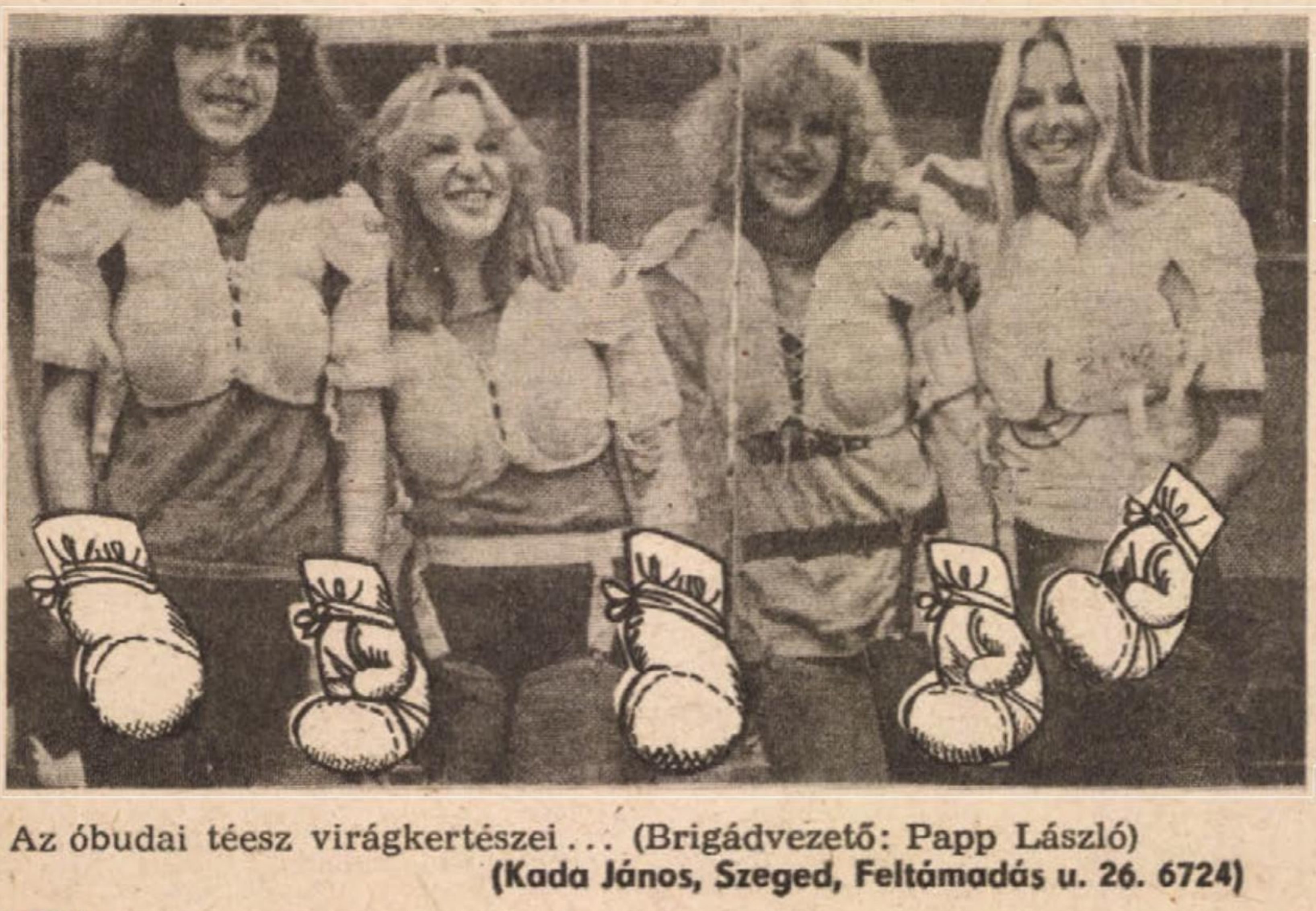

Az óbudai téesz virágkertészei... (Brigádvezető: Papp László)

(Kada János, Szeged, Feltámadás u. 26. 6724)

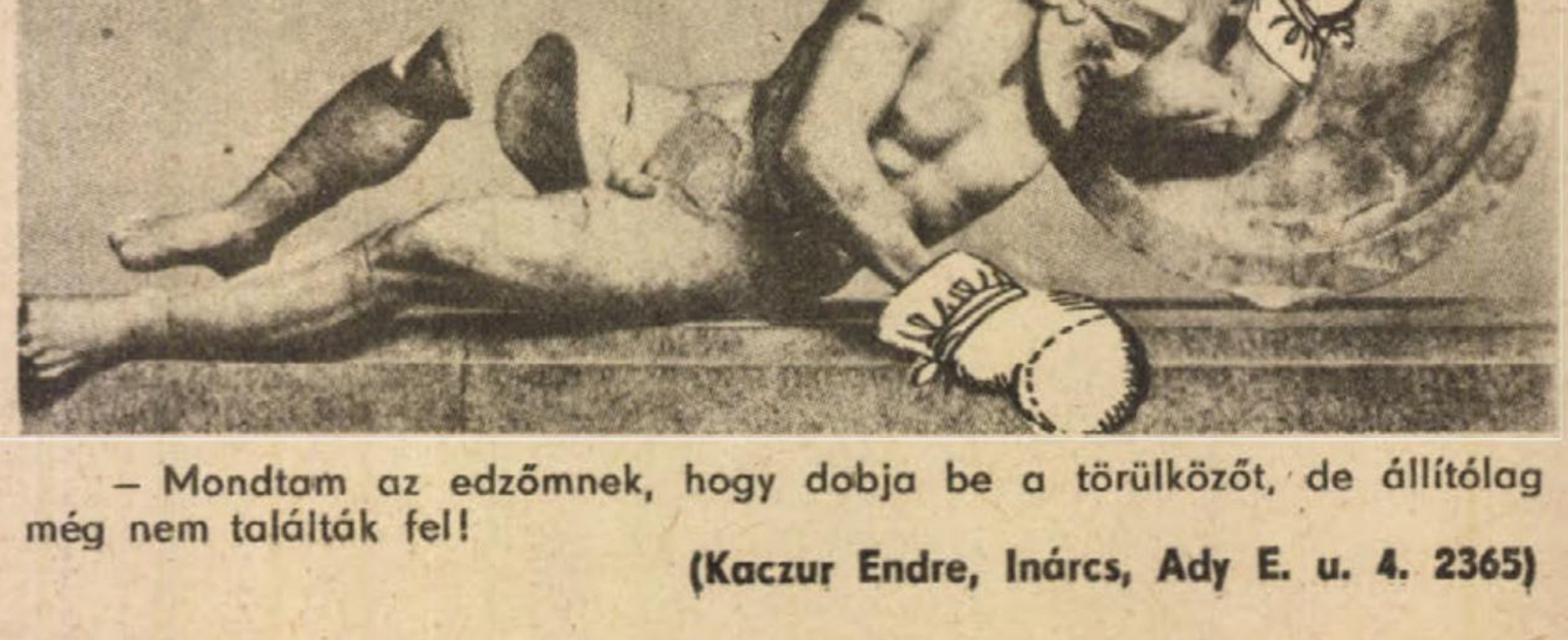

– Mondtam az edzőmnek, hogy dobja be a törülközőt, de állítólag még nem találták fel!

(Kaczur Endre, Inárcs, Ady E. u. 4. 2365)

RÁTÓT
1979
TEJ
TEJ
TEJ
TEJIPAR

MI IS OTT LESZÜNK A FESZTIVÁL-BÚCSÚN
Vác, június 16–17.

KELL A JÓ KÖNYV

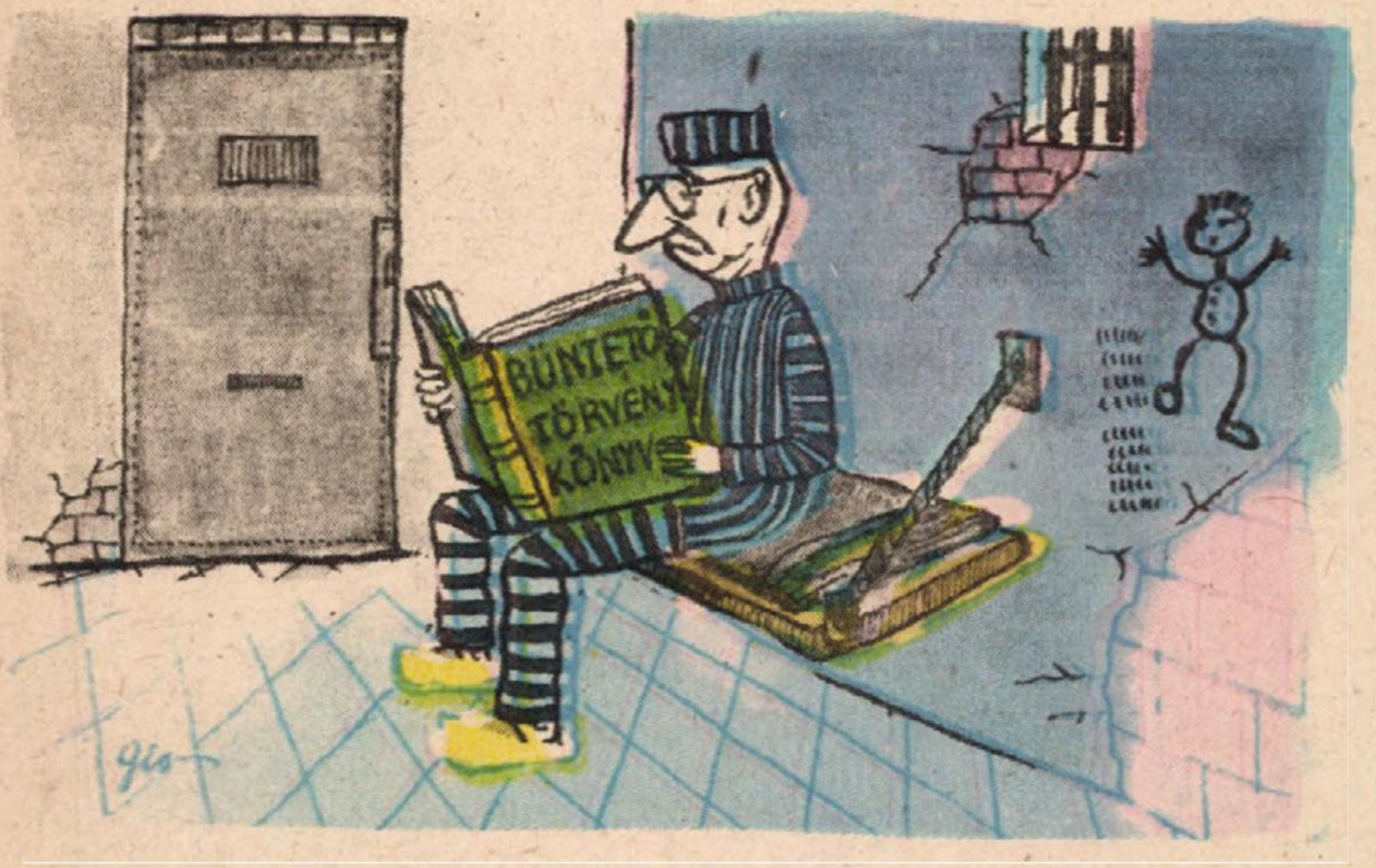

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-24 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

A MÁJUS (5. SZÁM) LUDAS MAGAZIN KERESZTREJTVÉNYÉNEK MEGFEJTÉSE:

„A lányomnak nem esett baja, de az albérlőnknek eltört a dereka."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Pán Zsuzsa, Budapest, Rigó u. 9/b. 1213

Csavajda Pálné, Lajoskomárom, Jókai u. 21. 8136

Ábel István, Gyód, Fő u. 107. 7668

A nyereményeket postán küldjük el.

ELMEORVOSNÁL

Klovács felkeresi a jónevű elmeorvost és elpanaszolja, hogy a családja bolondnak tartja, amiért szereti a szilvásgombócot. — Nevetséges! — mondja a szakember — a szilvásgombócot én is nagyon szeretem. Erre felragyog Klovács ábrázata: — Vízszintes 1 — függőleges 16. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb június 18-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Nemzetközi híres üdülőhely
14. Főzelék és ige
15. Megszólítás
16. Idegen női név (De Lenclos keresztneve is ez volt)
17. S. M.
18. Európai főváros
20. A 44 vízsz. vége
21. Molnár Ferenc egyik emlékezetes novellájának címe
24. Japán nagyváros
26. Diéta
27. Azonos betűk
28. A nyersselyem színe
29. Szocialista államok televízióinak szövetsége
31. Égből hullott eledel
32. Őrizetbe vitt személy
33. Ad
34. Nemzetközi fizetési eszköz
38. Azonos betűk
39. A semiták ősatyja
40. Értéktelen dísz
42. A fánk egyik fele
44. A fejlődés megfelelő fokára jutott
45. 2000 — római számmal
46. A fogadás összege
48. Haladó szellemű török költő volt
49. Az 58 vízsz. első két betűje
50. Az emberi élet egyik feltétele
52. Az indium vegyjele
53. Növény és női név
55. Tanintézet, mely muzsikálni oktat
56. A fán fehérlik
58. Írók nemzetközi testülete
59. N. T.
60. Gyulladása nagyon fájdalmas, de nem veszélyes

FÜGGŐLEGES

2. Műbírálat
3. Ez a fajta koldus ma már csak emlék nálunk
4. Féltő, vigyázó
5. A Beatles-fiúk egyikének keresztneve
6. Személyes névmás
7. Az emlősök osztályának egyik rendje
8. Kályha bélése
9. Nem közszükségleti cikkeket árusító bolt
10. Kicsinyítőrag
11. Kábulttá tesz
12. Közeleg
19. Rövidítés zenei műveken
22. Kevert ser
23. „Előnév" egynemű betűi
25. Mesebeli lény
27. Nem kételkedik
30. Német prepozíció
35. Negatív jellegű határozószó
36. Úgy, ahogy illik
37. A. A. T.
41. Mint az 59 vízsz.
43. Csomóba kötött gabona
44. A pincérek egyike
45. Egy háziállat „teszi"
47. Nagy súly
48. Partokat köt össze
49. Dohányt élvez
51. Vásárolt
53. Katonai jellegű építmény
54. A legközelebbi rokon
57. Helység Pest közelében
60. Építőanyag
61. A 45 függ. kezdete

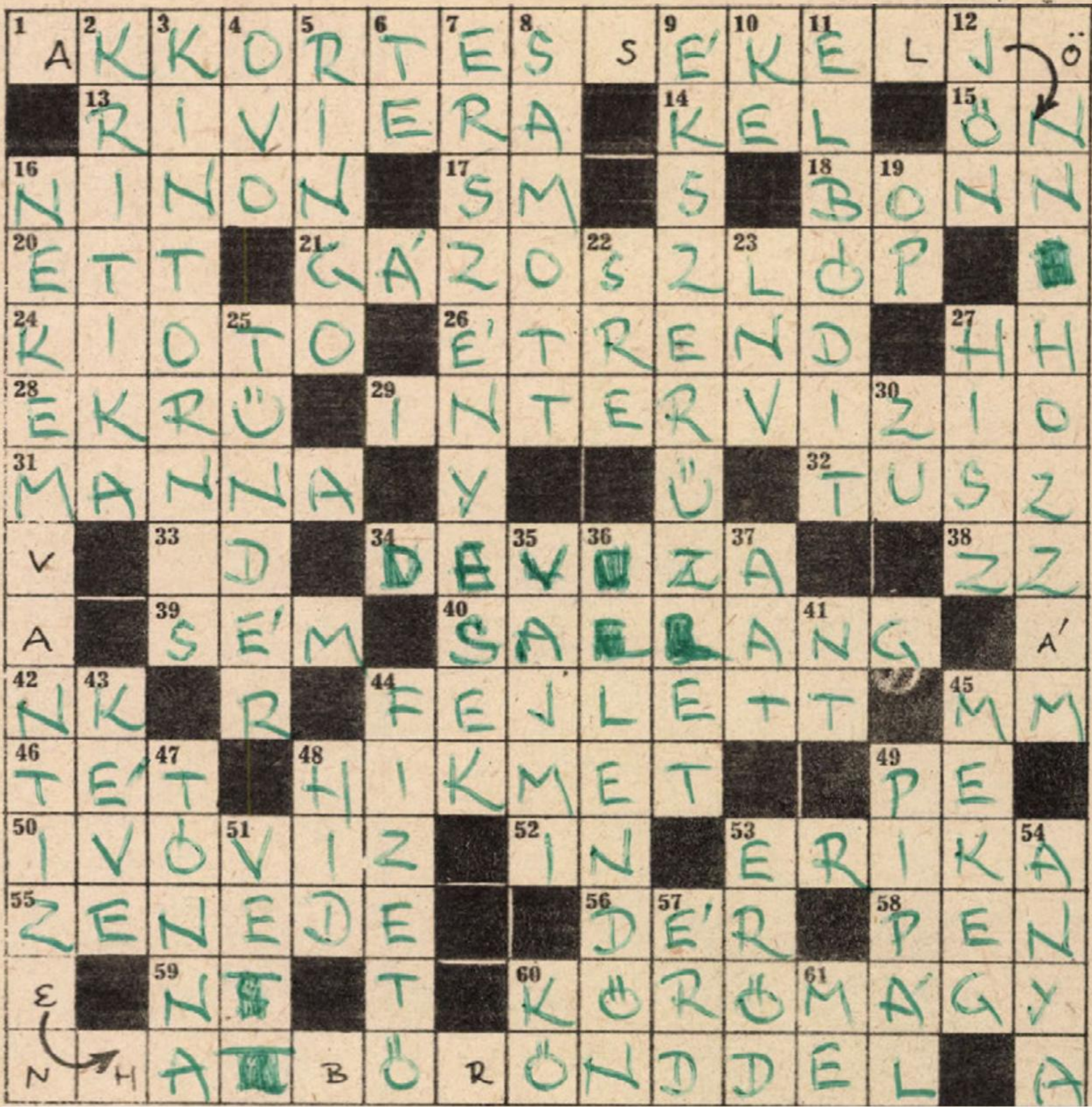

1 A	2 K	3 K	4 O	5 R	6 T	7 E	8 S	S	9 É	10 K	11 E	L	12 J	Ö
■	13 R	I	V	I	E	R	A	■	14 K	E	L	■	15 Ö	N
16 N	I	N	O	N	■	17 S	M	■	S	■	18 B	19 O	N	N
20 E	T	T	■	21 G	Á	Z	O	22 S	Z	23 L	O	P	■	[illegible]
24 K	I	O	25 T	O	■	26 É	T	R	E	N	D	■	27 H	H
28 É	K	R	Ü	■	29 I	N	T	E	R	V	I	30 Z	I	O
31 M	A	N	N	A	■	Y	■	■	Ü	■	32 T	U	S	Z
V	■	33	D	■	34 D	E	35 V	36 [illegible]	Z	37 A	■	■	38 Z	Z
A	■	39 S	É	M	■	40 S	A	[illegible]	L	A	41 N	G	■	Á
42 N	43 K	■	R	■	44 F	E	J	L	E	T	T	■	45 M	M
46 T	É	47 T	■	48 H	I	K	M	E	T	■	■	49 P	E	■
50 I	V	Ó	51 V	I	Z	■	52 I	N	■	53 E	R	I	K	54 A
55 Z	E	N	E	D	E	■	■	56 D	57 É	R	■	58 P	E	N
E	■	59 N	T	■	T	■	60 K	Ö	R	Ö	61 M	Á	G	Y
N	H	A	[illegible]	B	Ö	R	Ö	N	D	D	E	L	■	A

MAI DIÁK

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— **A holdon egy kiló az tizenhét deka.**
— **És nem kérik a panaszkönyvet?**

200—200 forintot nyert:

Molnár Józsefné, Bp. IX., Szamuely u. 41. 1093
Ott Ferencné, Gönyü, Irányi u. 9. 9071
Boros István, Bogyiszló, Kossuth 104. 7132

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

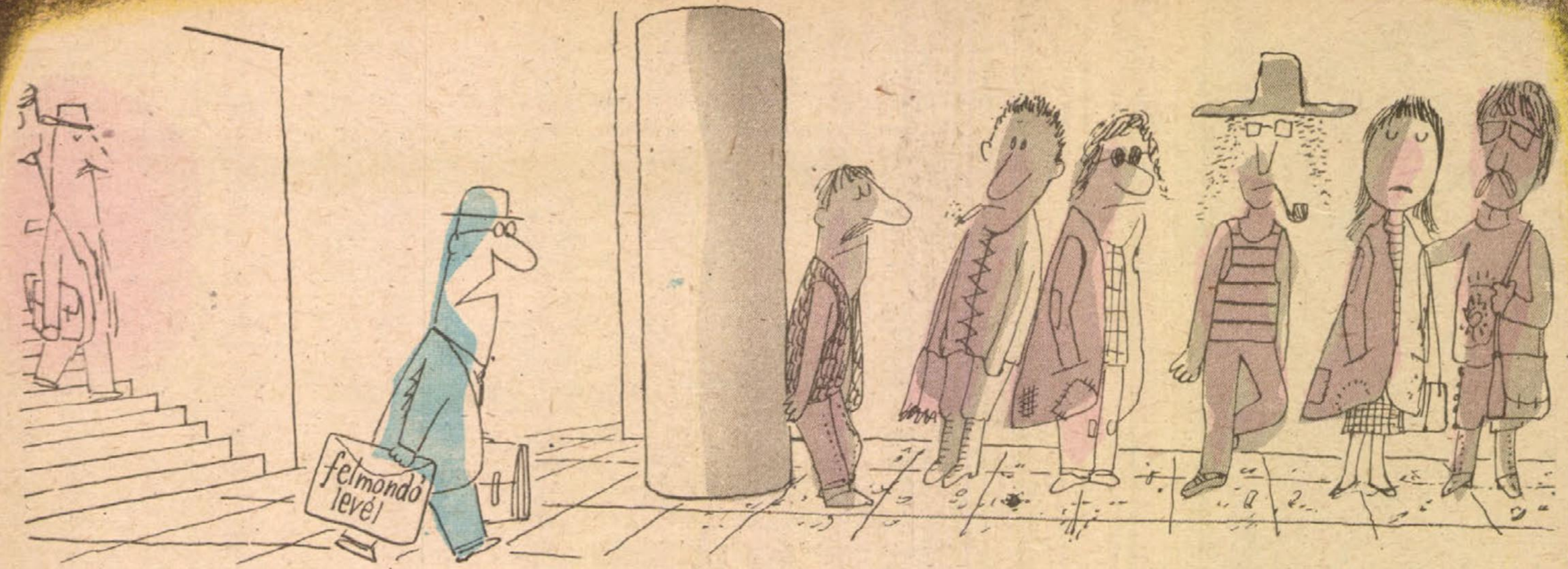
felmondó levél

– Közéjük állok, mert én is kitaszítottnak érzem magam!

TÓT GYULA:

PUNK

MAGYAR MÓDRA

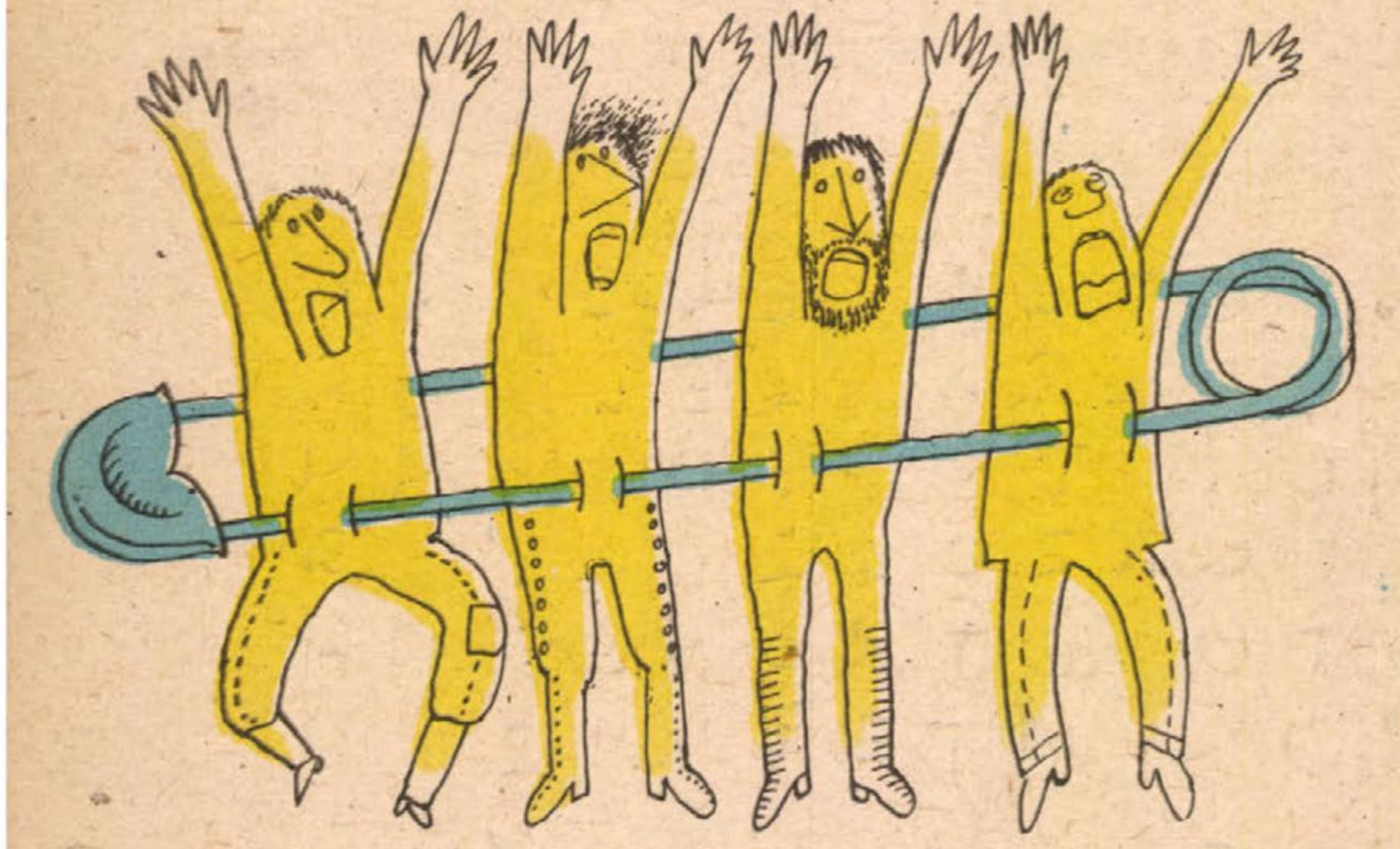

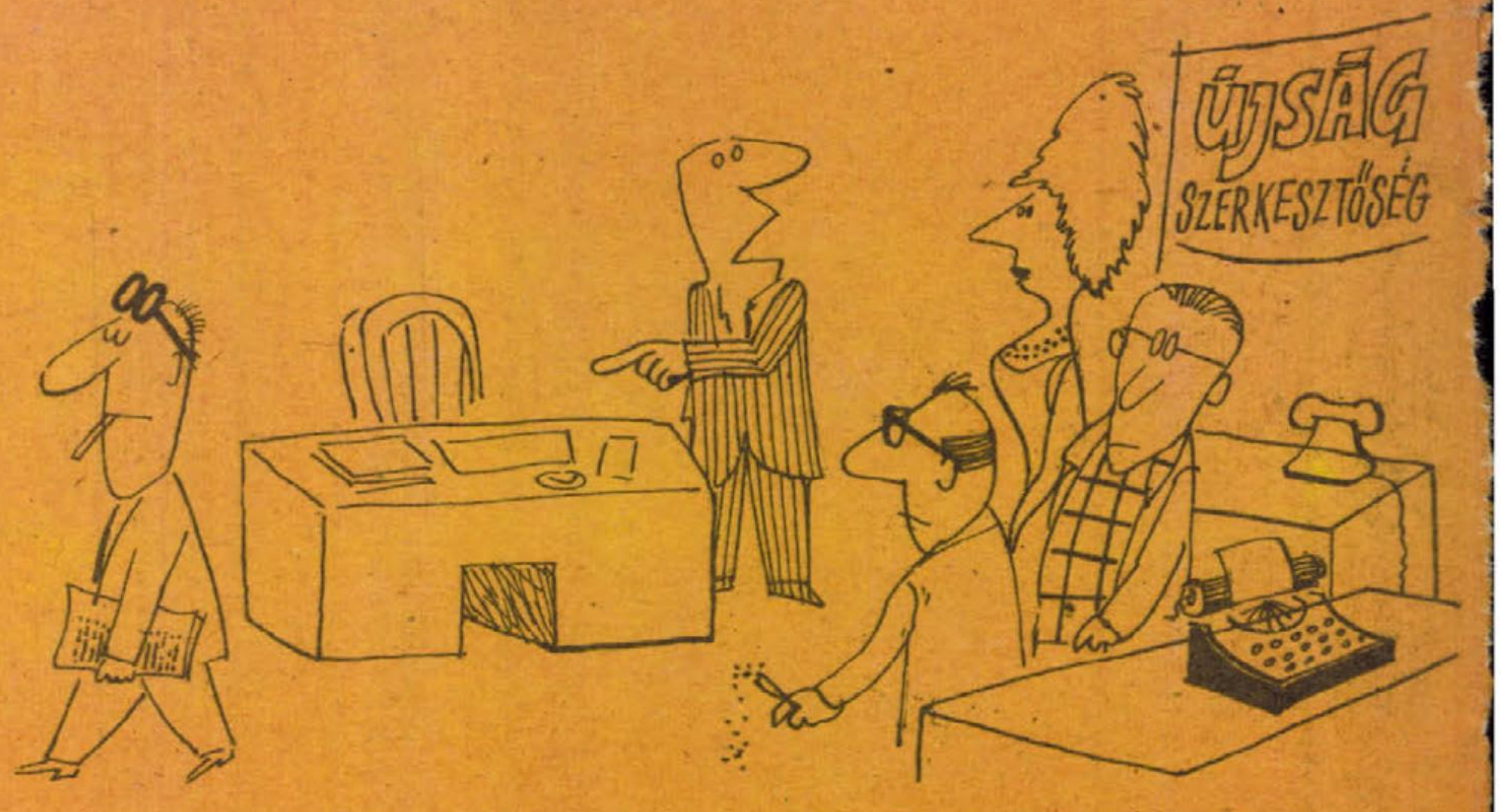
ÚJSÁG
SZERKESZTŐSÉG

– Már mindenki írt a Beatrice együttesről, csak ő nem!

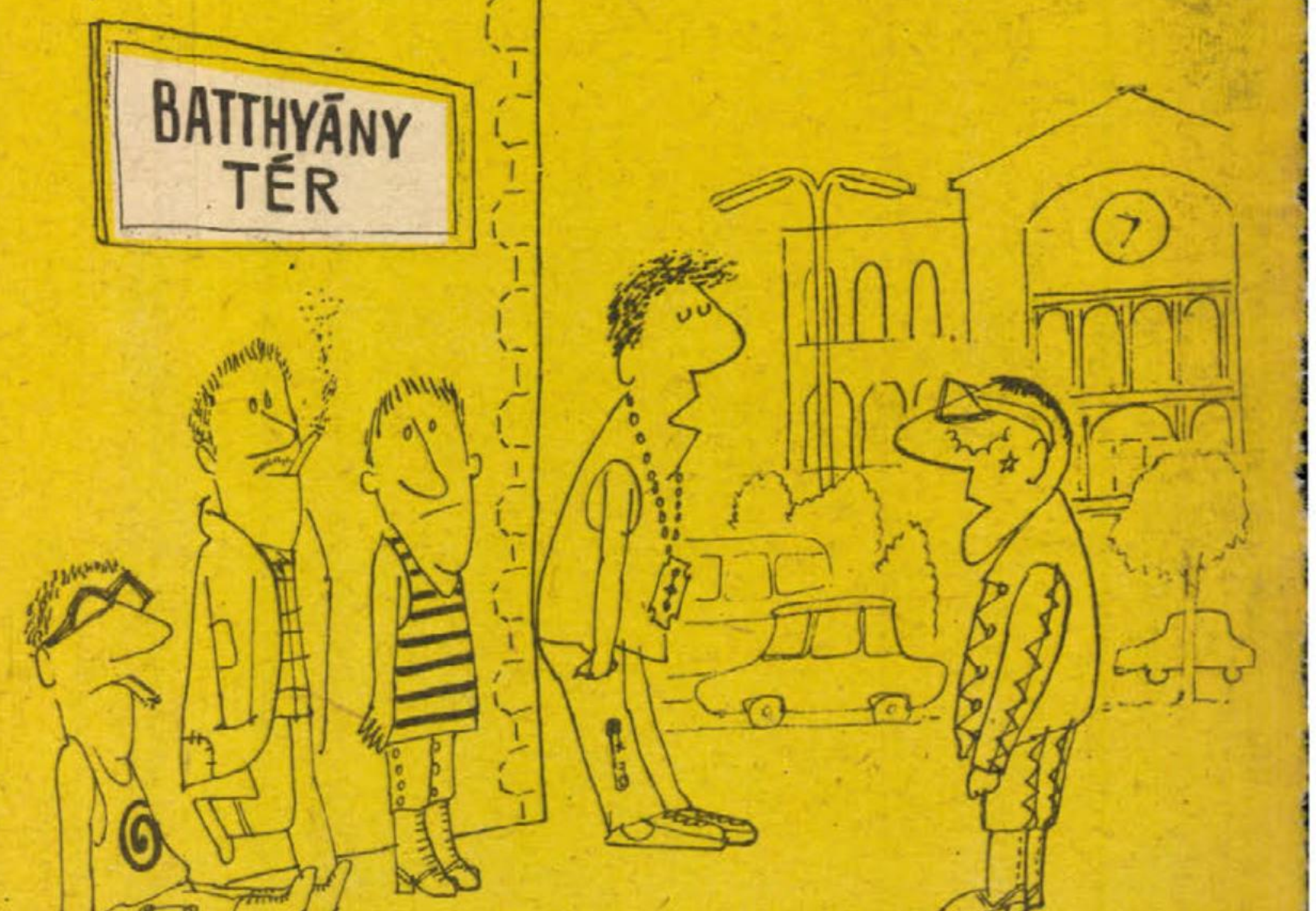
BATTHYÁNY TÉR

– És hol töltitek a nyarat?
– A Moszkva téren.

TARTÓS KAPCSOLAT

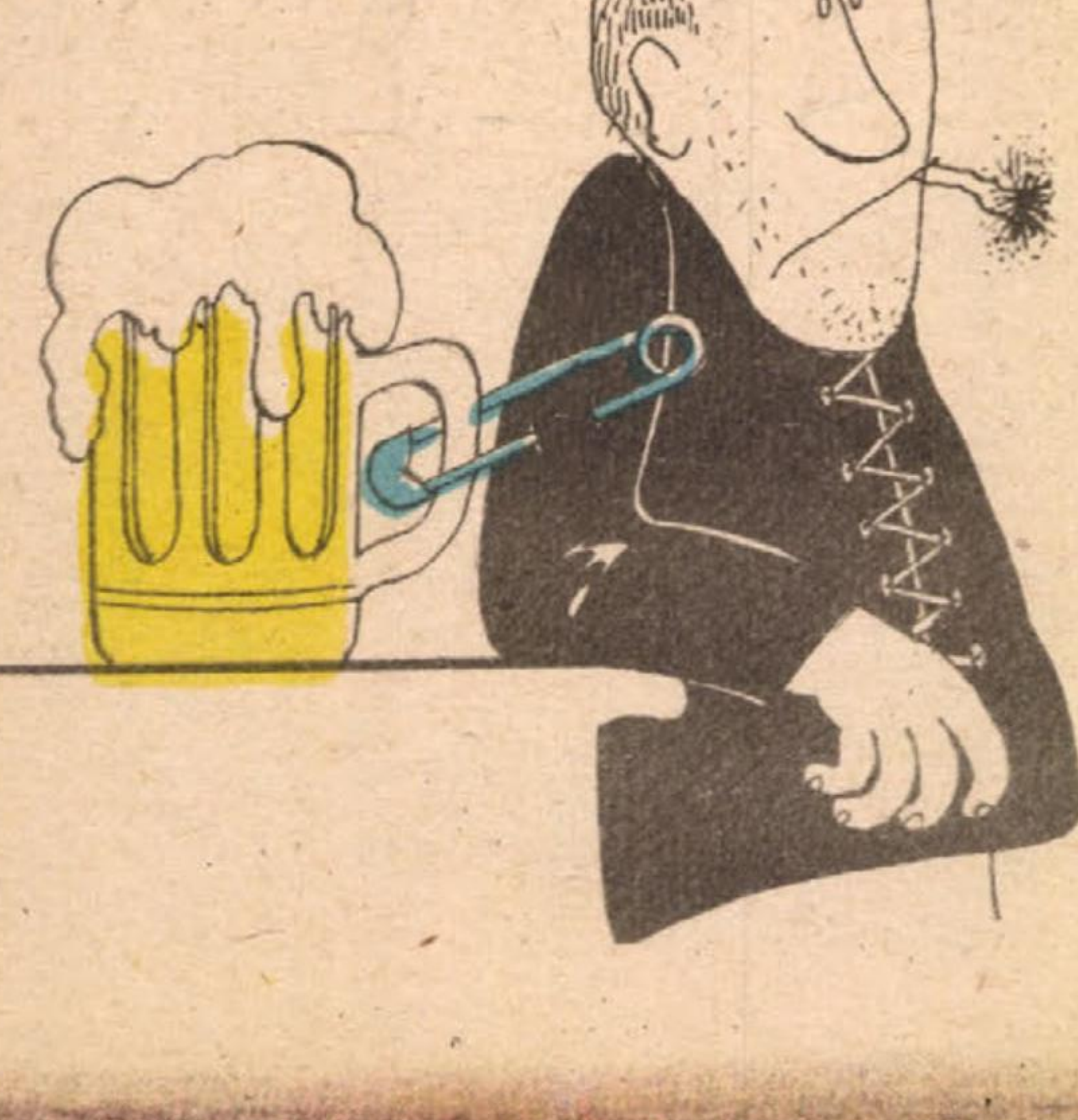

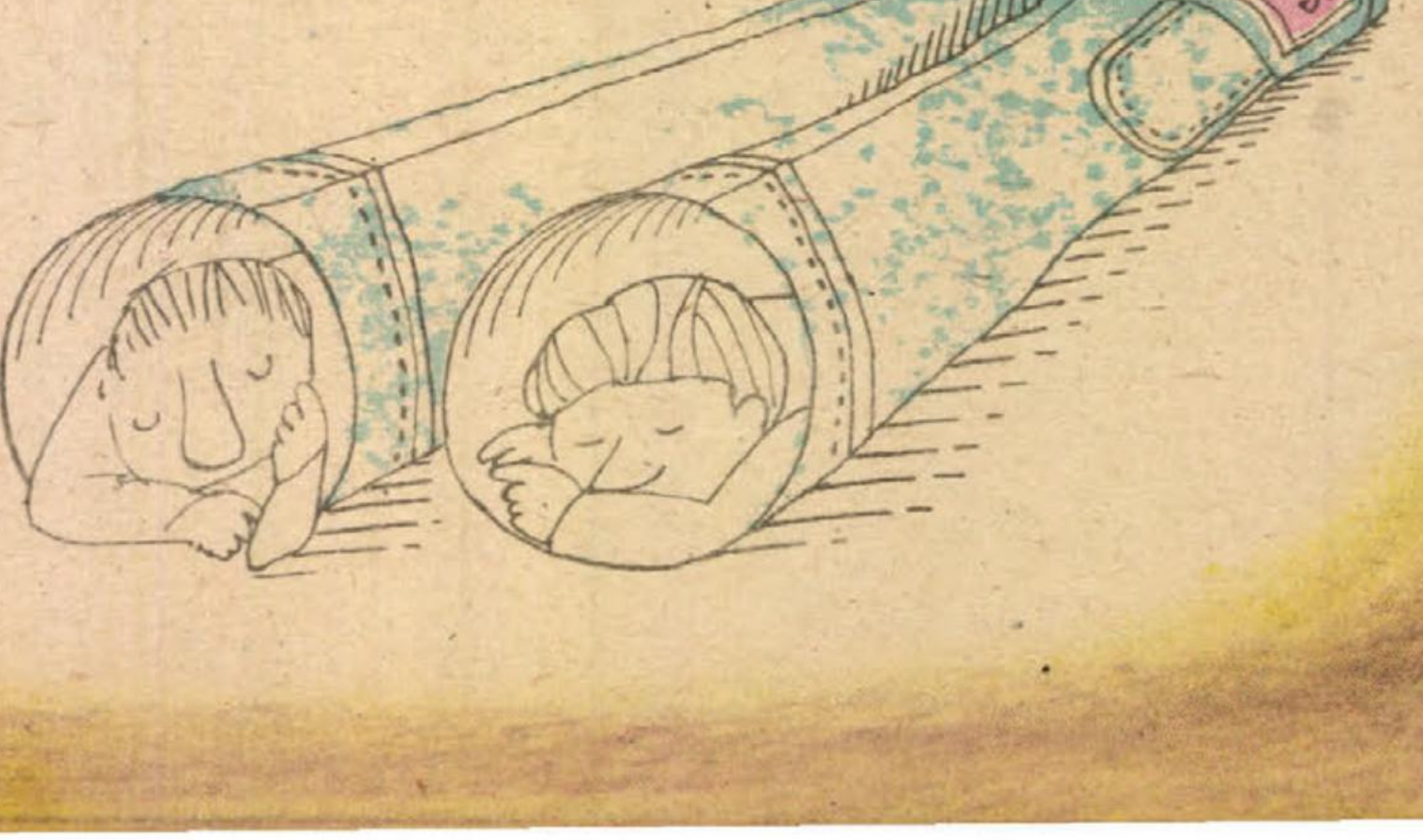MAI CSŐLAKÓK